II.

TAŃCE.

POLSKIE TAŃCE, MAZURY, KUJAWIAKI (Obertasy), WALCE.

TAŃCE.

1.

od Warszawy.

Na Mazurze bij nóż - ka-mi i daj w o-gnia podkówkami
Dana dana na - o - ko - ło i o - bróć-wa się we - so - ło

i ty Kaśka skacz - że ży - wo żebyś niecho - dzi-ła krzy-wo
wte-dy Mazur we - sół ży - je kiej tań-cu-je kie-dy bi - je

2.
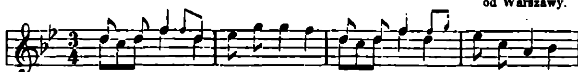
od Warszawy (Młociny).

I-dzie wo-da mię-dzy dę-by naj-mi - lej-sza daj mi gę - by
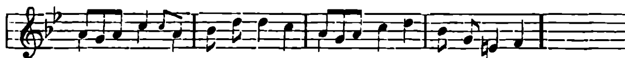
Ja-bym gę-by nie wzbra-nia-ła by - le ma-tka nie wie-dzia-ła.

3.

od Warszawy.

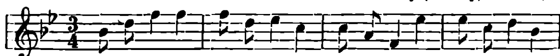
A bie - daż mi nad bie - da-mi mam ko-chan-kę za wo - da-mi
Mu - szę je-chać mu-szę pły-nąć by ko-chan - ki nie po - mi-nąć.
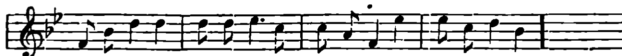

Za wo - da-mi za by-stre-mi, du - na - ja - mi głę - bo-kie - mi.

4.

od Warszawy (Młociny, Łomianki).

Nie pój-dę ja gra - bić sia-na bo się bo - ję Per - sy - ja - na

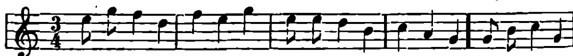

bo Per - sy-jan sie-dzi w li-pie i wy-trzesz-czył na mnie śli-pie.

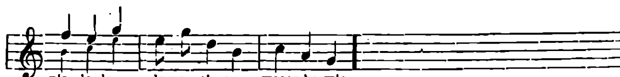
Patrz Nr. 15.

5.

od Warszawy (Młociny).
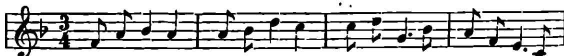

A wyj-rzyj-że dzie-wczy-no da za o-wczar - skie po - le je - że - li ta
Oj ja - dą, ja - dą ja - dą da już ci są w zie - le - ni oj je-dzie je-

nie ja-dą da na - si o - wczar-ko-wie.
dzie je-dzie da ko-cha-nek przed nie-mi.

6.

od Warszawy (Młociny, Wawrzyszew).

Pa-słam wo-ły pod ło - zi - ną za-kłu-łam się ro-go - zi - ną

za-kłu-łam się mi-mo wo - li co ta kie-go co mnie bo-li.

7.

od Warszawy (Młociny).

8.
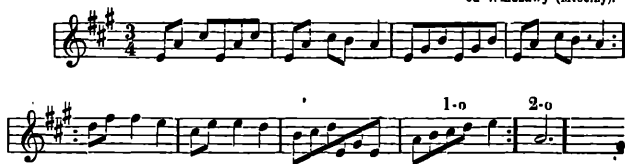
od Warszawy (Młociny.)

9.

od Warszawy (Młociny, Łomianki).
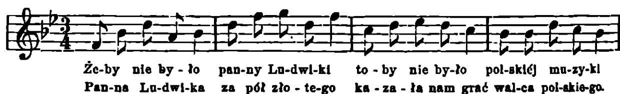
10.

od Warszawy (Młociny).
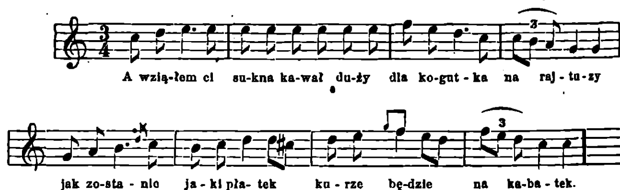

11.

od Warszawy (Młociny).
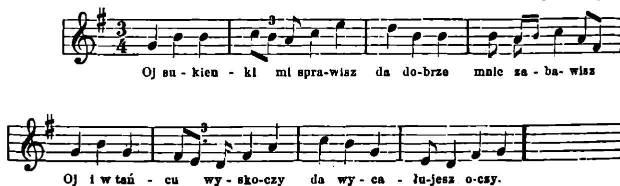

12.

Polski. od Warszawy (Młociny).
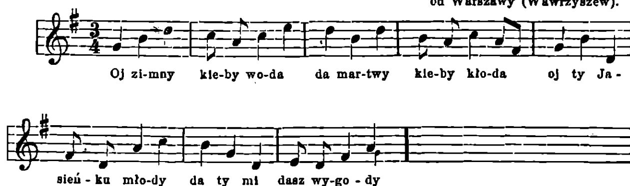

13.
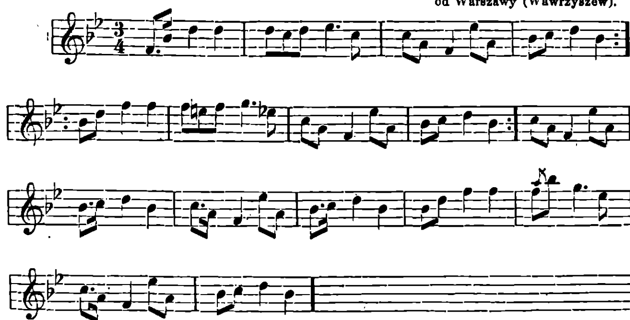
od Warszawy (Młociny).

14.
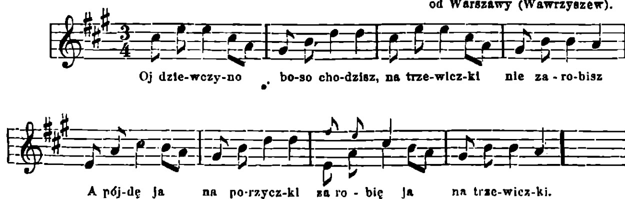

15.
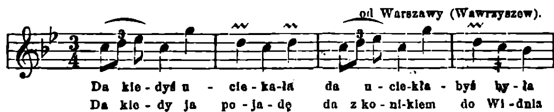

Patrz Nr. 4.
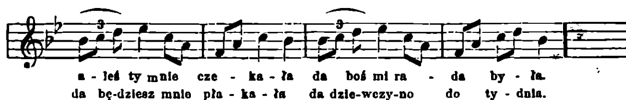
16.

17.
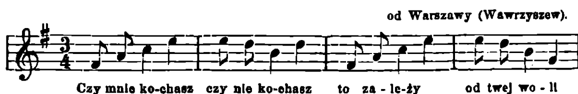
od Warszawy (Wawrzyszew).
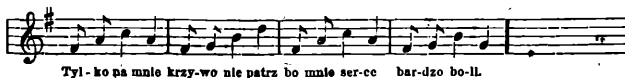

18.
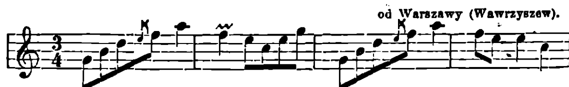
od Warszawy (Wawrzyszew).
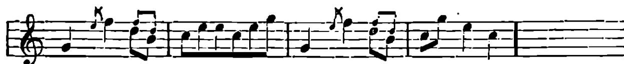

19.
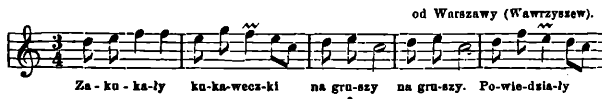
od Warszawy (Wawrzyszew).
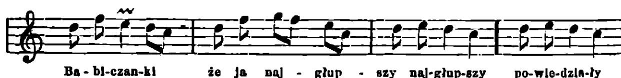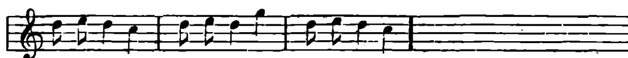

20.

od Warszawy (Wawrzyszew).
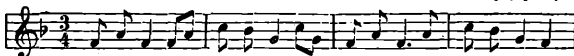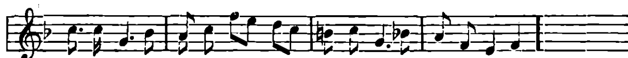

Ba-bi-czan-ki że ja naj-głup - szy naj-głup-szy.

21.

od Warszawy (Opalin).
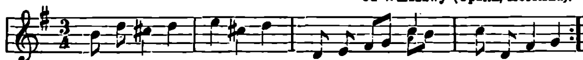

Któ-raż z dzie-wcząt gę - by ma dać? bo się śmie-je nie chce ga-dać.
Śni - ło mi się o Fra - nu - li Fra - nu - la się do mnie tu - li.
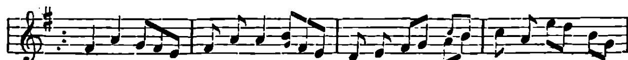

Śni - ło mi się że mam Kry - się, po-ma-cam się wym-kła mi się.
Śni - łaś mi się i ty Gier - ka bę-dzież z to-bą po-nie-wier-ka!

22.

od Warszawy (Opalin, Mościska).
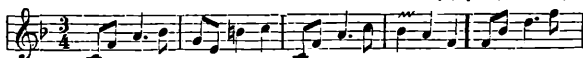

Oj na po-dwó - rzu sta - ła oj da na Ja - sia wo - ła - ła
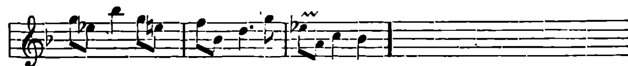

oj po-szłam za sta - re - go oj da i nie ra - da z nie - go.

23.

od Warszawy (Opalin, Mościska).
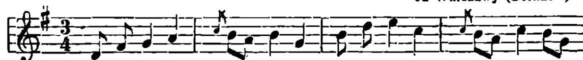

Prze-no-cuj mnie prze-no - cuj bo mnie deszczyk ob-mo-czył Nie bę-dę cię
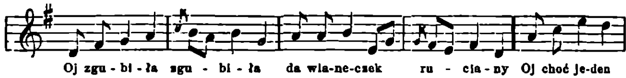

no - co - wać bo ty bę-dziesz fi - glo-wać.
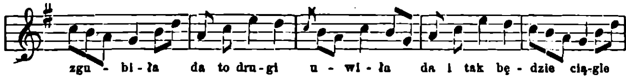
24.
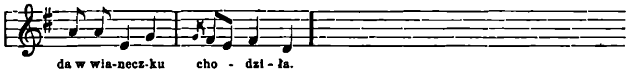
od Warszawy (Boraków).

Oj cho-dzi - ła dzie - wczy - na da mię-dzy o - płot - ka - mi
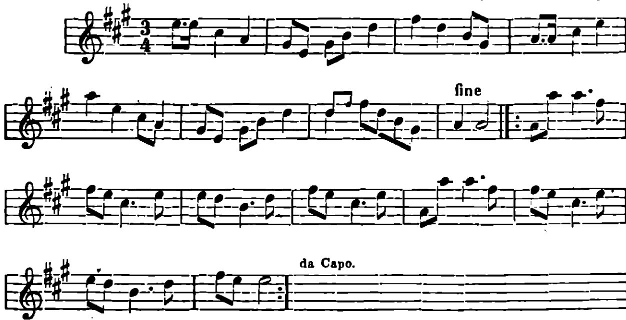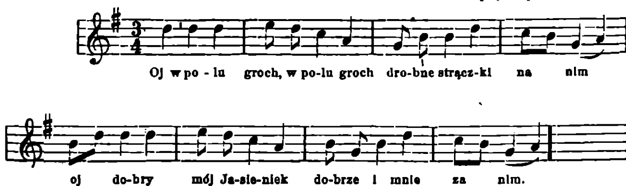

25.

od Warszawy (Łomianki Kiełpin).
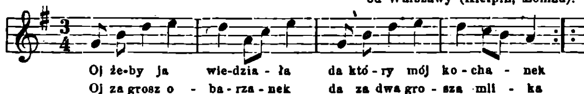

26.
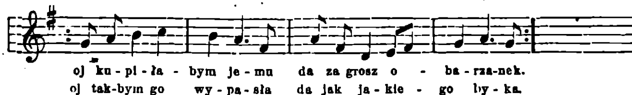
od Warszawy (Kiełpin Łomianki).

27.
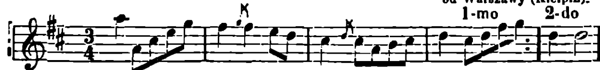
od Warszawy (Kiełpin, Łomna).
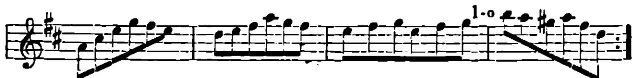

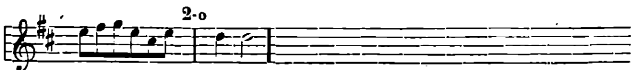

28.

od Warszawy (Kiełpin).
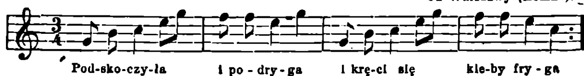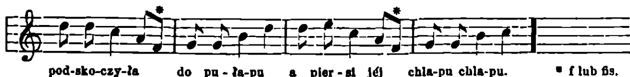

29.

od Warszawy (Łomna).
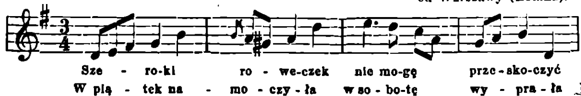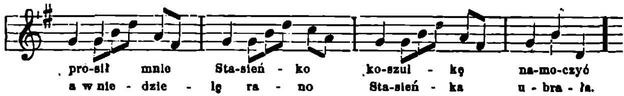

* f lub fis.

30.
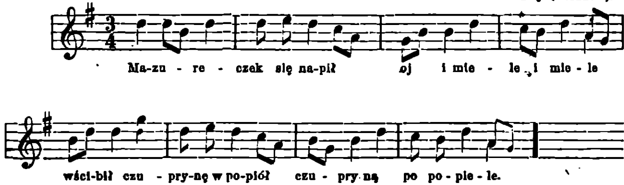
od Warszawy (Łomna).
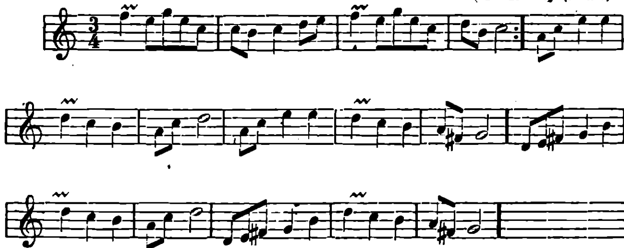

31.

od Warszawy (Boraków).
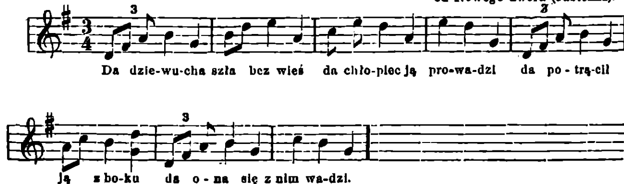

32.

od Warszawy (Łomna).

33.

od Nowego-dworu (Jabłonna).

34.

od Nowego-dworu (Jabłonna).

tr

Jak pój-dziesz z kar-czmy do dom trąć-że mnie no - gą da no-gą
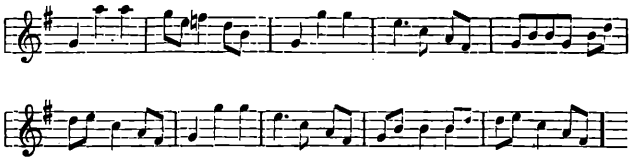
a ja się też do - miar-ku-ję pój-dę za to - bą za to - bą.

35.

Od Nowego-dworu.
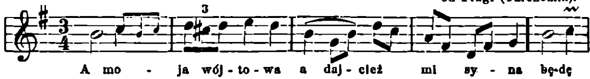
36.
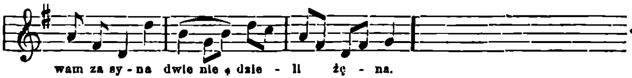
Od Nowego-dworu (Jabłonna).

37.

od Pragi (Tarchomin).
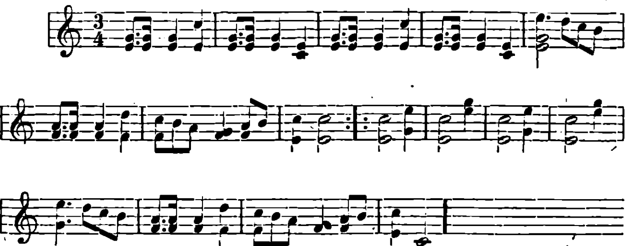

Dwie niedzieli żęła
a półtory prała,
będę wam wójtowa
syna odrabiała.

Będę odrabiała
i będę służyła,
jak córka z matulą
będę z wami żyła.
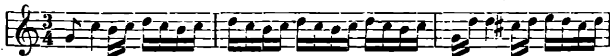
38.
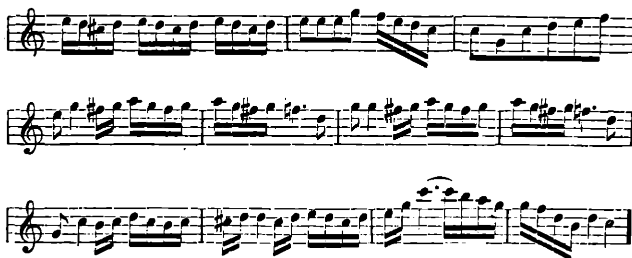
Mazur. od Pragi (Tarchomin).
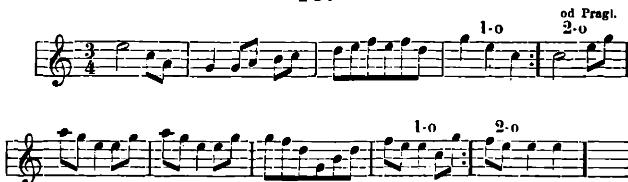

39.

Polski. od Pragi, Radzymina.
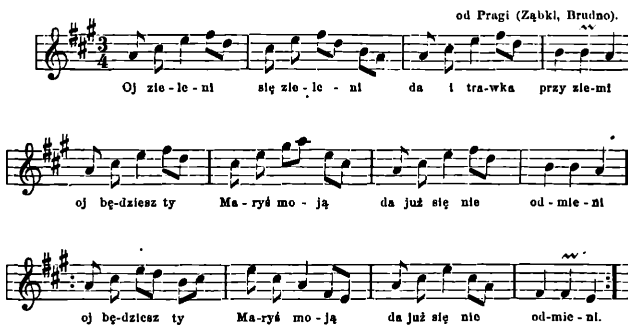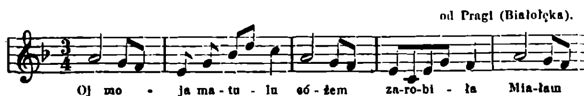

40.

od Pragi.
1-o
2-o
1-o
2-o

41.

od Pragi (Ząbki, Brudno).
Oj zie - le - ni się zie - le - ni da i tra-wka przy zie-mi
oj bę-dziesz ty Ma - ryś mo - ją da już się nie od - mie - ni
oj bę-dziesz ty Ma-ryś mo - ją da już się nie od-mie - ni.

42.

od Pragi (Białołęka).
Oj mo - ja ma - tu - lu ść - łem za-ro-bi - ła Mia-łam

fine

ja ko-chan-ka ju - łem go straci - ła.

43.
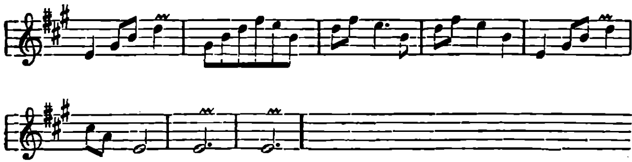
Od Pragi (Białołęka, Marki).

Bądź że mo - ją nie bądź czy - ją bę-dzież so - bie go-spo-dy-nią
By-łaś do - brą nie bądź in - ną to cię ku - ła - ki o-mi - ną

bądź że mo - ją bądź że pręd - ko go-spo - dy - nią, bę-dziesz skrzę-tną.
by - łaś do-brą bądź że jesz - cze bę-dziesz je - dną w ca - łej wie - sce
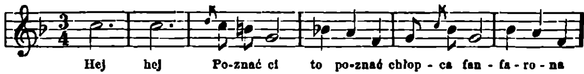
44.
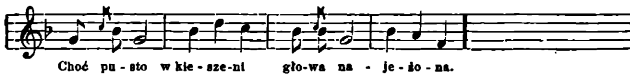
Od Pragi (Białołęka).

45.
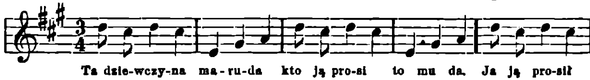
od Pragi, Okuniewa.
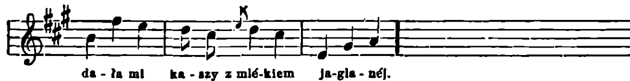

46.
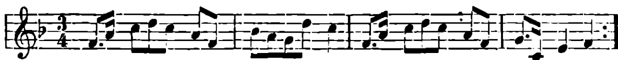
od Pragi, Okuniewa.
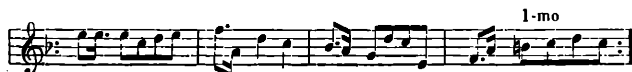

47.

od Pragi, Mińska.

2-do

48.

Od Pragi (Miłosna).

U - ży-waj Ru - sień-ko swia-ta pó - ki jesz-cze mło- de la - ta

Bo jak cię marszcz - ki po-wle-ką to i chłop-czę - ta u - cie-ką.

49.

Od Pragi (Miłosna).
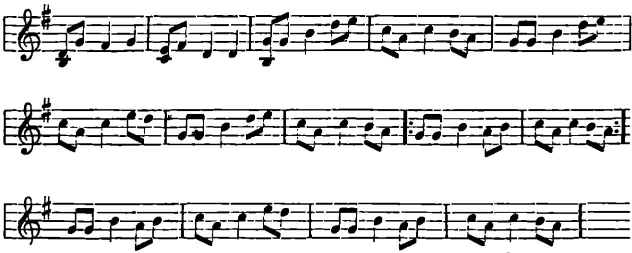
Oj w sto-do - le ja spa - ła mysz-ki się bo - ja - ła. Oj ko-tek

mysz-ki go-nił mnie Pan Je-zus bro - nił.

Mel. patrz Nr. 9 i 26.
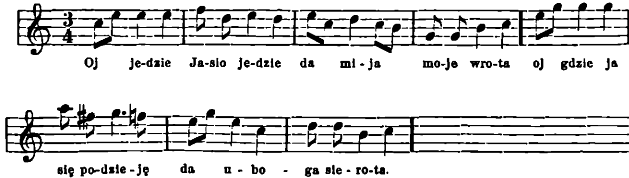
50.

od Pragi, Okóniewa.
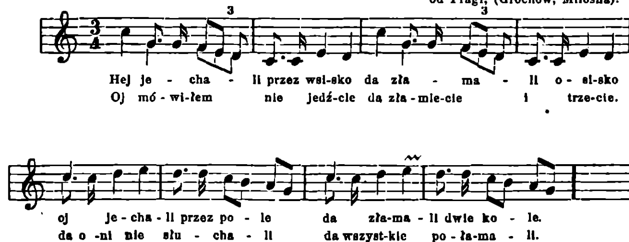

51.

od Pragi (Grochów).

52.
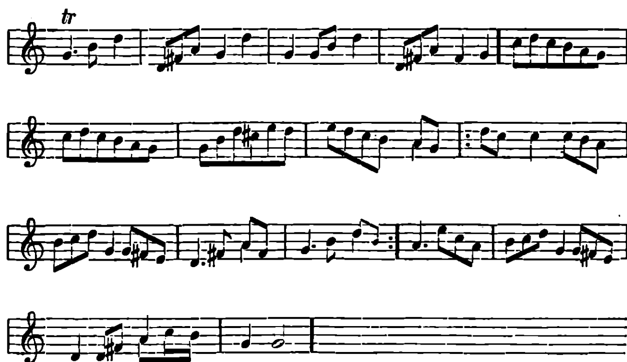
od Pragi, (Grochow, Miłosna).

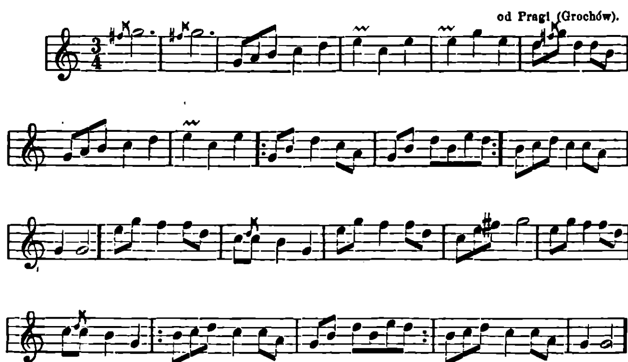
53.

od Pragi (Gocław, Grochów).
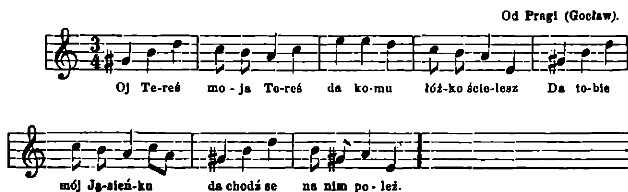

54.
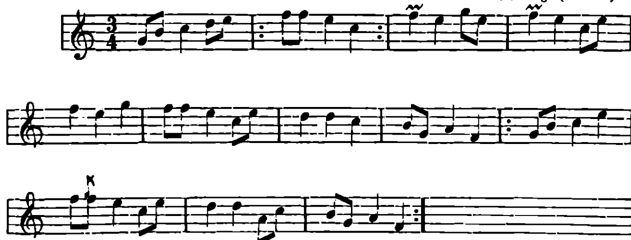

od Pragi (Grochów).

55.

Od Pragi (Gocław).
Oj Te-reś mo - ja Te-reś da ko-mu łóż-ko ście-lesz Da to-bie
mój Ja-sień-ku da chodź se na nim po - leż.
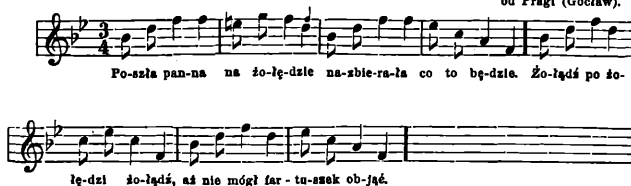
56.

Od Pragi (Gocław).

57.
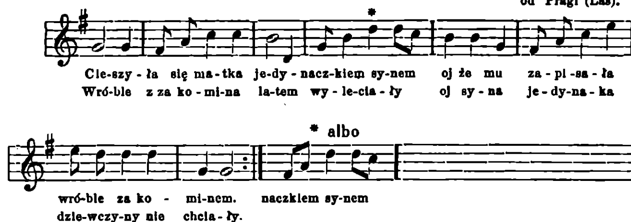
od Pragi (Gocław).

Patrz Nr. 161.
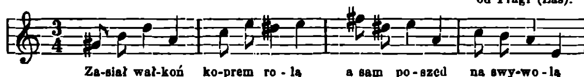
58.
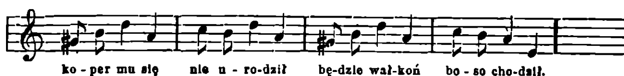
od Pragi (Las).

59.

od Pragi (Las).
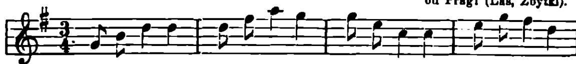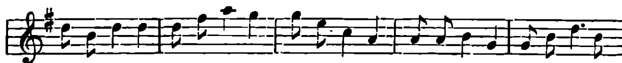

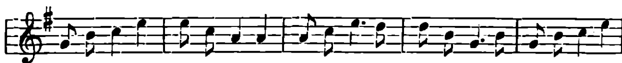
p. Nr. 55.

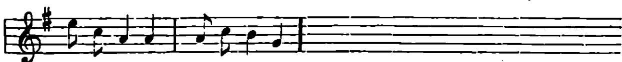
60.

od Pragi (Las, Zbytki).

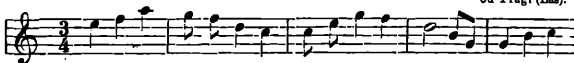

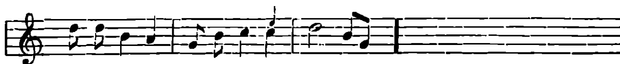

61.
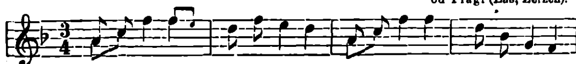
od Pragi (Las).
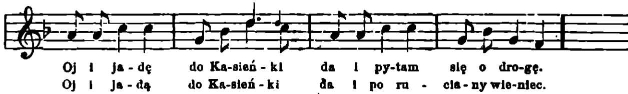

62.

od Pragi (Las, Zerzeń).
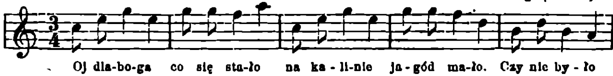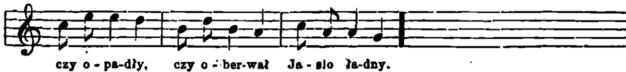

Oj i ja - dę do Ka-sień - ki da i py-tam się o dro-gę.
Oj i ja - dą do Ka-sień - ki da i po ru - cia - ny wie-niec.

63.

od Pragi (Zérzeń).
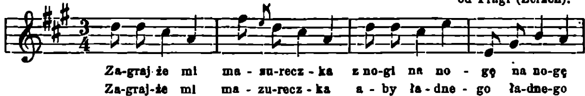

Oj dla-bo-ga co się sta-ło na ka - li-nie ja - gód ma-ło. Czy nie by - ło
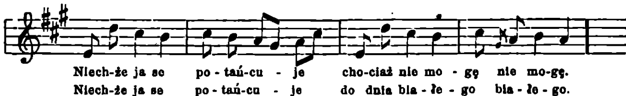

czy o - pa-dły, czy o - ber-wał Ja - sio ła-dny.

64.

od Pragi (Zérzeń).
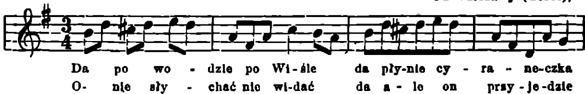

Za-graj-że mi ma - zu-recz - ka z no-gi na no - gę na no-gę
Za-graj-że mi ma - zu-recz - ka a - by ła - dne - go ła-dne-go
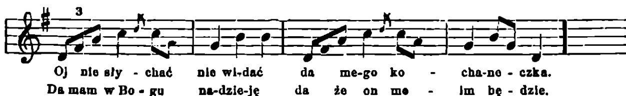

Niech-że ja se po - tań-cu - je cho-ciaż nie mo - gę nie mo-gę.
Niech-że ja se po - tań-cu - je do dnia bia - łe - go bia - łe - go.

65.

Od Warszawy (Górce),

Da po wo - dzie po Wi - śle da pły-nie cy - ra - ne-czka
O- nie sły - chać nie wi-dać da a - le on przy - je-dzie

Oj nie sły - chać nie wi-dać da me-go ko - cha-ne - czka.
Da mam w Bo - gu na-dzie-ję da że on me - im bę - dzie.

Patrz Nr. 43. 85. 89.

66.

od Warszawy (Górce).

Pa-ro - bocz-ku krzy-wo o-rzesz po-praw żo się je-śli mo-żesz

Popraw żo się na wy-gan-ce po-do-basz się soł - ty - sian-ce.

67.

od Warszawy (Górce).

Wyj-rzyj dzie-wu - cho na gó - ry wyj-rzyj na gó - ry na gó ry,
Je-chał Ba - bi - czak na la - sy je-chał na la.. - sy na la - sy

czy nie i-dzie czy nie je-dzie Gór-cza-wiak któ - ry da któ- ry.
i dał wie-niec zie-lo-niu-chny Ma - ry - si na - szej da na-szej

68.

od Warszawy (Górce. Blizny).
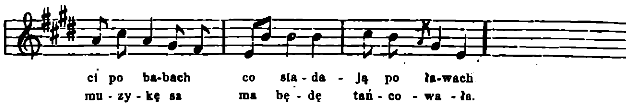
Oj Ma - ryś mo - ja Ma-ryś da po-nie - dzia-łek to dziś
Oj u - ła - ny u - ła - ny czy pój-dzie - cie do nie- ba?

oj po - łóż ką-dzio-łecz-kę da chodź na go - rza-łecz-kę.
oj tam go - rzał - ki nie ma to i was nie po trze - ba.

69.

od Warszawy (Górce).
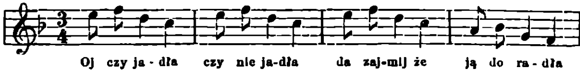
So-bie ja gram nie ko-mu a wy ba - by do do-mu, Co tu ka -
Oj wa - ra chłop-cy wa-ra da ja se grać ka - za - ła, za-pła - cę
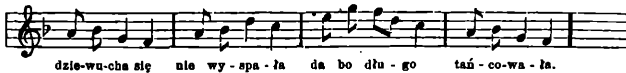

ci po ba-bach co sla - da - ją po ła-wach
mu - zy - kę sa ma bę - dę tań - co - wa - ła.

70.

od Warszawy (Górce, Blizny).
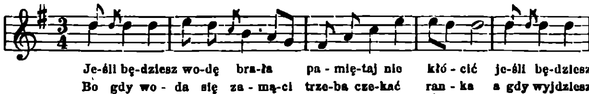

Oj czy ja - dła czy nie ja-dła da zaj-mij że ją do ra - dła

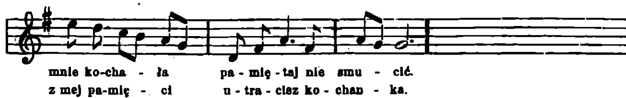
dzie-wu-cha się nie wy - spa - ła da bo dłu - go tań - co-wa - ła.

71.

od Warszawy (Babice Górce).

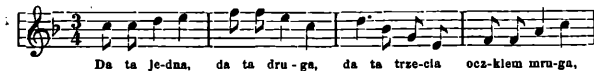
Je-śli bę-dziesz wo-dę bra-ła pa - mię-taj nie kłó - cić je-śli bę-dziesz
Bo gdy wo - da się za - mą-ci trze-ba cze-kać ran - ka a gdy wyjdziesz
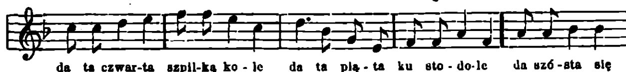

mnie ko-cha - ła pa - mię - taj nie smu - cić.
z mej pa-mię - ci u - tra - cisz ko - chan - ka.

72.

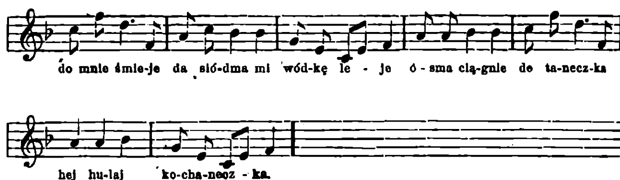
od Warszawy (Babice).

Da ta je-dna, da ta dru - ga, da ta trze-cia ocz-klem mru-ga,

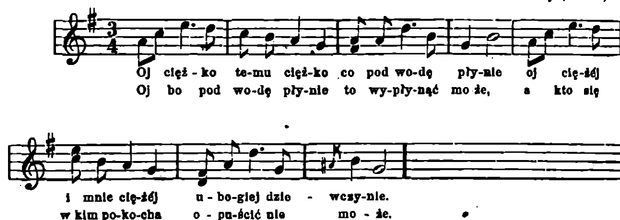

da ta czwar-ta szpil-ką ko - le da ta pią - ta ku sto - do-le da szó -sta się

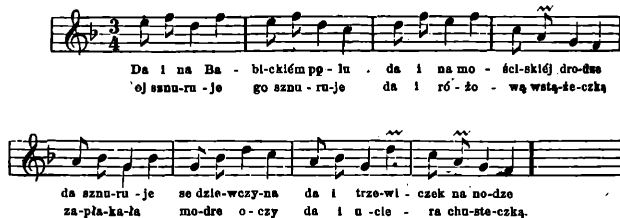
73.

od Warszawy (Babice).
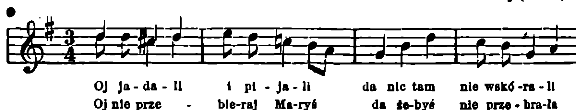

74.

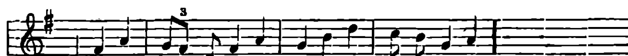
Od Warszawy (Babice).

75.

Od Warszawy (Babice).
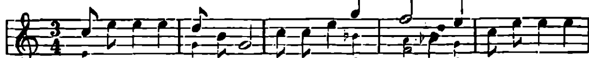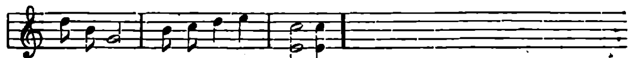

Patrz Nr. 26.

76.
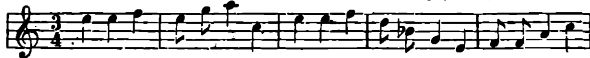
od Warszawy (Babice, Latchorzew).
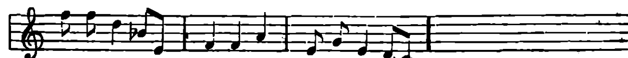

77.
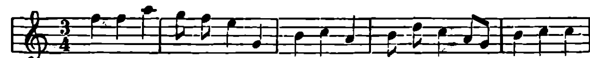
od Warszawy (Babice, Latchorzew).
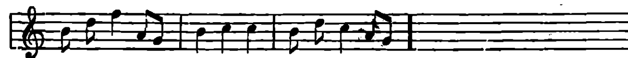

78.
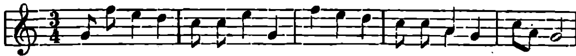
Od Warszawy (Babice).

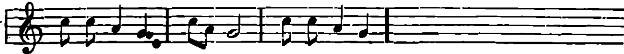

79.

od Warszawy (Babice).
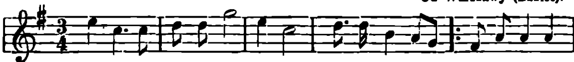

Sied-miu mi się za - le - ca - ło da sie-dmiu za mną bie-gło sie - dmiu
Sie-dmiu wro-ta o - twie-ra - ło da sie-dmiu i mnie strze-gło sie - dmiu
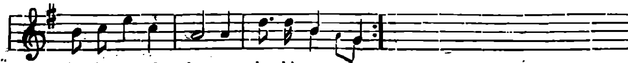

o - li du - li sie - dmiu o - li du-li.
o - li du - li sie - dmiu o - li du-li.

80.

Od Warszawy (Babice).

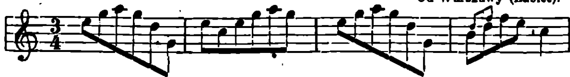
My- śla-łaś dzie-wu-cho żem ci się za - le-cał po - da-łem ci
My-śla-łeś chło-pa-ku com ja cię ko-cha - ła ja kie - li-szek
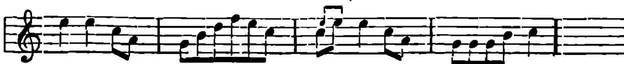

ki - li-sze-czek ka - wa - ler-ski zwy-czaj.
wy-pró- żni-ła z cie-bie się na-śmia-ła

81.
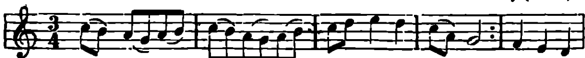
Od Warszawy (Babice).
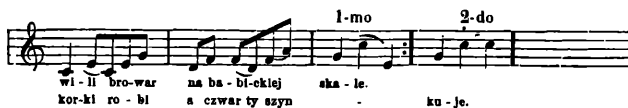

82.

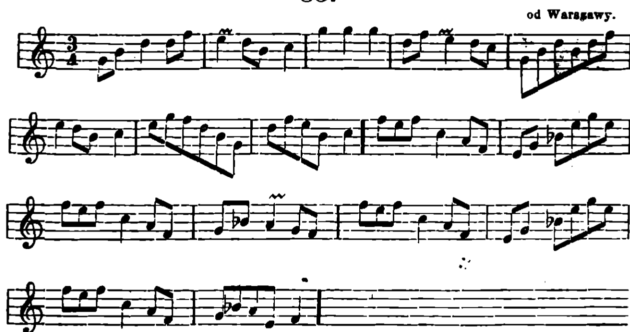
od Warszawy (Babice).
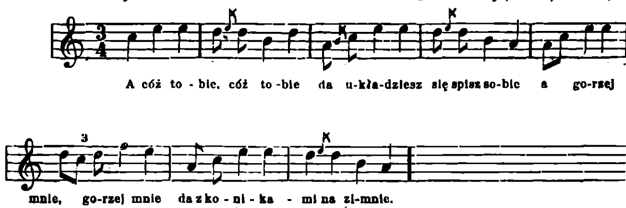

Oj Ba - bi - ckie chłop-cy ży-ją so-bie wca - le da wy-sta-
Oj je - den pi - wo ro - bi dru-gi bu-tel - ku - je, da trze-ci
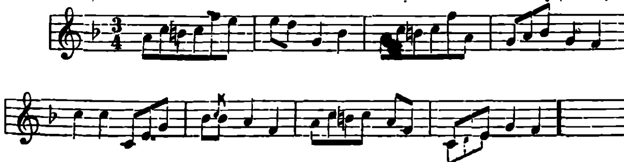

83.

84.

85.

Patrz Nr. 65.

86.

od Warszawy (Wojcieszyn).

Oj Woj-cie-szc Woj-cie-sze mo - że nas Bóg po - cie - szy,

zde-chła świ-nia pod la - sem bę-dziem mie-li o - kra-sę,

Patrz Nr. 4. 15.

87.

od Warszawy (Wojcieszyn).

88.

od Warszawy (Latchorzew).
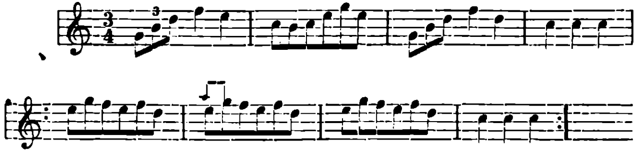
Kie - dy pój-dziesz z karczmy do dom trąć-że mnie no - gą da no - gą

a ja się do-my-śliw-szy pój-dę za to - bą za to-bą, a ja się

do-my-śliw-szy pój-dę za to - bą za to-bą.

89.
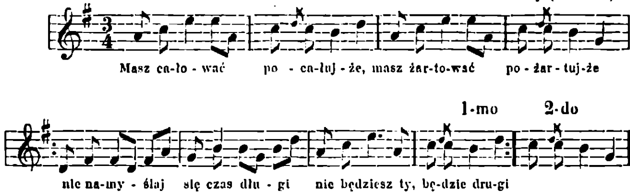
od Warszawy (Ołtarzew).

Patrz Nr. 65.
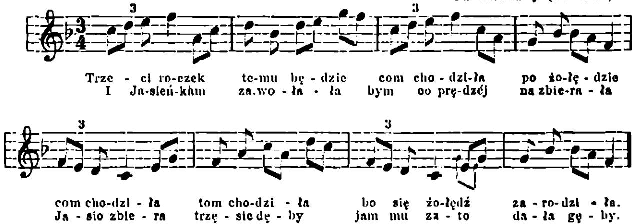
90.

od Warszawy (Ołtarzew).

91.
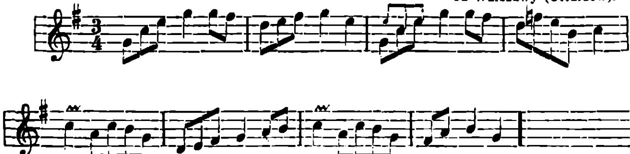
Od Warszawy (Ołtarzew).

Patrz Nr. 98.
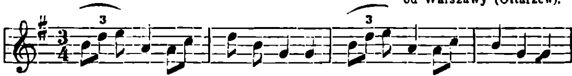
92.

od Warszawy (Ołtarzew).
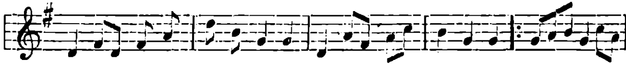

93.

od Warszawy (Ołtarzew).

Do - bre le -ki bez a - pte - ki da u wu-jen - ki mo-jej .
Do - bre le - ki bez a - pte - ki da ko-go brzu - cho bo - li .
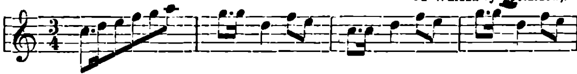

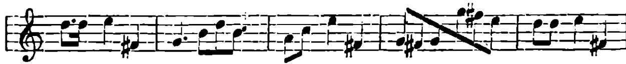
bo wu - jen - ka u ko-min-ka da z kie - li - szc-czkiem sto-i.
bo wų - jeu - ka u ko-min-ka da zty - gie - le-czkiém sto-i.
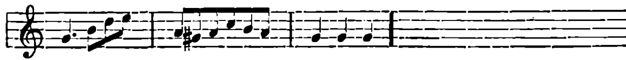

94.

od Warszawy (Ołtarzew).
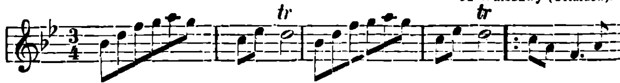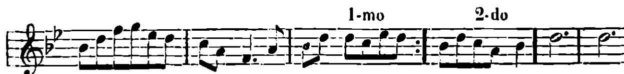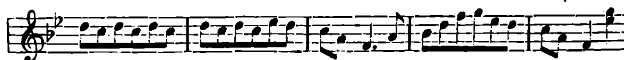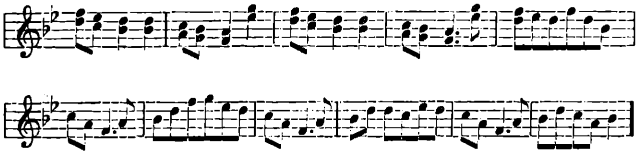

95.

od Warszawy (Ołtarzew).
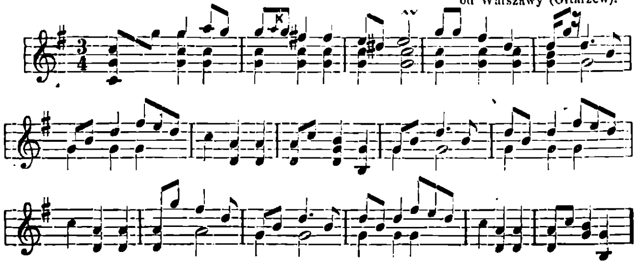

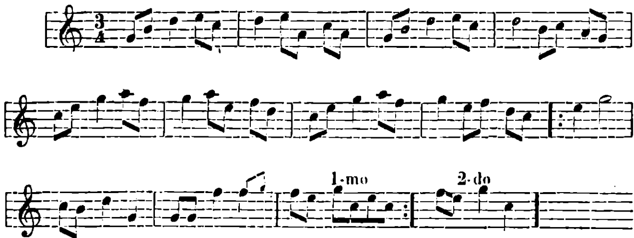
96.

od Warszawy (Ołtarzew).

97.

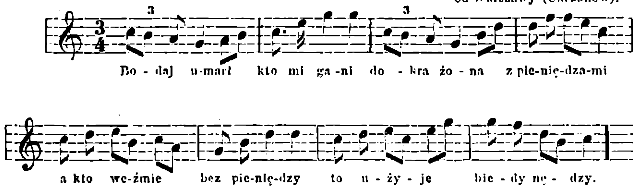
Od Warszawy (Chrzanów).

patrz Nr. 41.
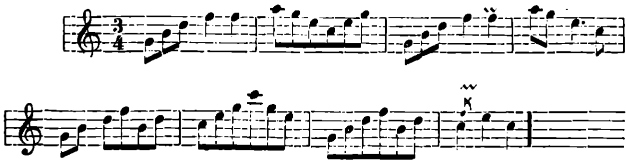
98.

od Warszawy (Chrzanów).

99.
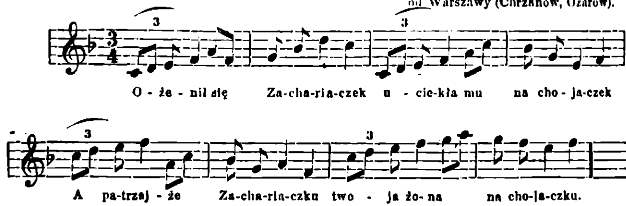
od Warszawy (Chrzanów).

p. Nr. 19. 89.

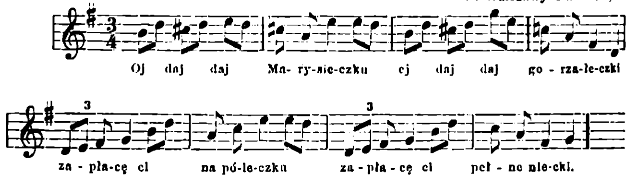
100.

od Warszawy (Chrzanów, Ożarów).

101.
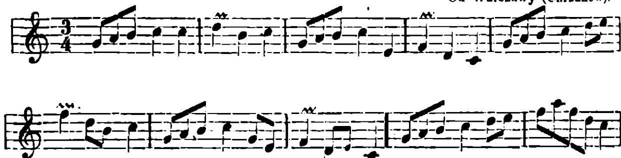
od Warszawy Chrzanów).
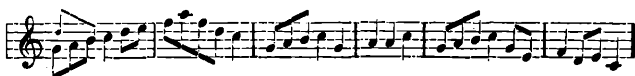

Mel. Nr. 51.

102.

Od Warszawy (Chrzanów).
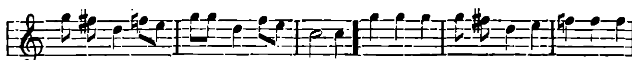

103.

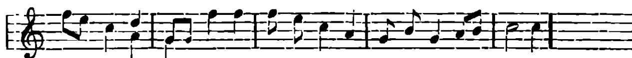
od Warszawy (Chrzanów).

A mó-wi-ła sro-ka wro-nie nie chodź po psze - ni - cy bo wy-le - ci
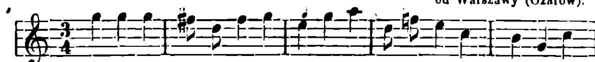

chłop z ka-mie-niem to cię oka - li-czy.
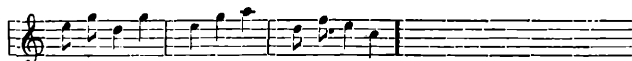

104.

od Warszawy (Ożarów).

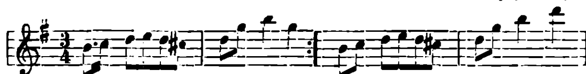
Oj ja du - da ty du-da da o - ba - śmy du-do-wie Oj ja słą-
Oj bę-dzie - wa grać Zośce da aż się ze snu o-cknie A któ - ry
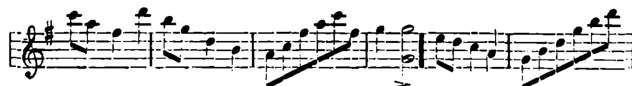

dę przy no-gach da ty słą - dziesz przy gło-wie.
się zmor-du-je da to so - bie od-pocz-nie.

105.

od Warszawy (Ożarów).
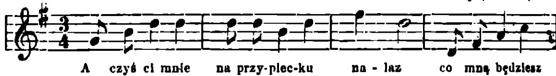

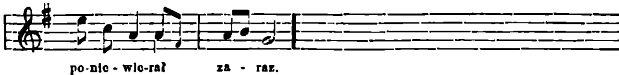

106.

od Warszawy (Ożarów).

A czyś ci mnie na przy-plec-ku na - laz co mną będziesz
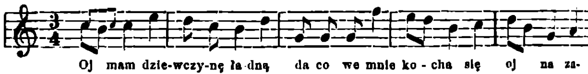

po-nie - wie-rał za - raz.

Wziąłeś ci mnie od ojca od matki
Wziąłeś za mną wszelakie dostatki.
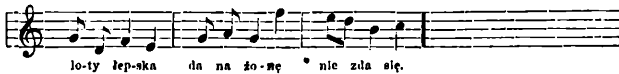
A cóżeś tam za dostatki miała?
ej pół kury i półtora jaja.

107.

od Warszawy (Bronisze).
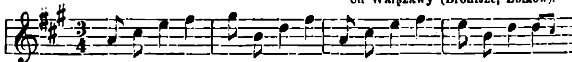

Oj mam dzie-wczy-nę ła-dną da co we mnie ko - cha się oj na za-
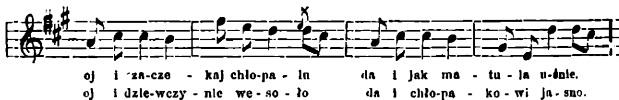

lo-ty łep-ska da na żo-nę nie zda się.

108.

od Warszawy (Bronisze, Zbików).

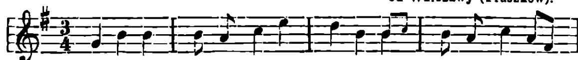
Czerwony dy - szel da dy-szel da i ma-lo - wa-ne lu-śnie
Oj i ma-tu - la u-snę-ła da i na ko - min-ku zga-sło

oj i za-cze - kaj chło-pa - la da i jak ma - tu - la u-śnie.
oj i dzie-wczy - nie we-so - ło da i chło-pa - ko-wi ja-sno.

109.

od Warszawy (Pruszków).
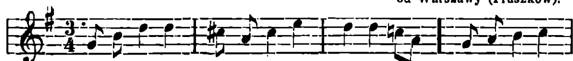

Da choć nie mam ko - ra - li da na-wią - żę se la-ku (*kwiatu*)
Da świe-żu - teń - kie-kwiat-ki da pręd-ko po-wię - dnie - ją

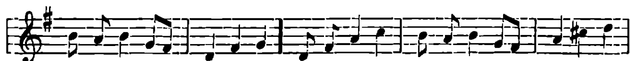
da świe - żu - teń - kie kwia-tki dla cie - bie nie - bo - ra - ka.
da two - je czar-ne ocz - ka da każ-dy dzień się śmie-ją.

110.

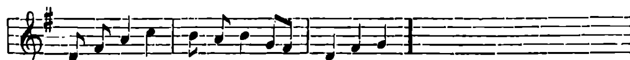
od Warszawy (Pruszków).

„Da gdzie-żeś się mój Ja-sień-ku za-bawił cze - mu - żeś się
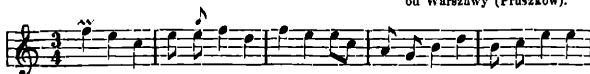

na sło-we-czku nie sta-wił?" Oj w War-sza-wie mo-ja Ba-siu w War-sza-wie
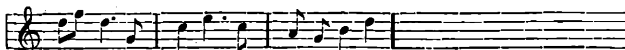

da na do-brem na pi -we-czku na ka-wie.

111.

od Warszawy (Pruszków).
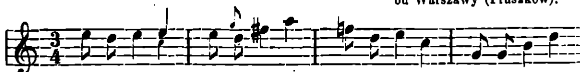

Oj za-wsze mo - ja pa-ni da ro - bo - tę mi ga - ni da a ja jej
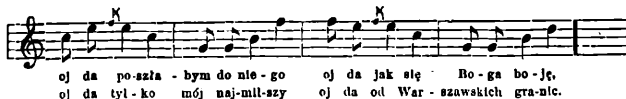

nie ga-nię da choć chu - de śnia-da-nie,

112.

od Warszawy (Pruszków).
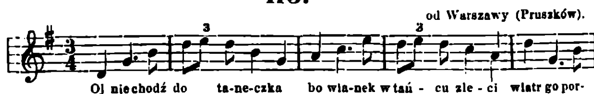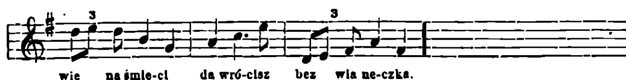

Oj da że - by nie o lu - dzi oj da nie o mat-kę mo-ję
Oj da po-szła - bym do nie - go oj da bo mi wszyst-ko za nic

113.
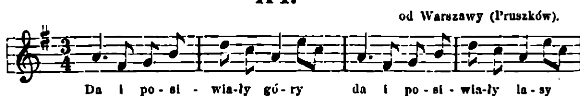
od Warszawy (Pruszków).
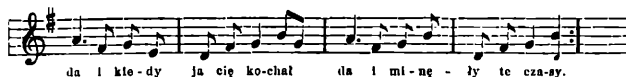

114.

od Warszawy (Pruszków).
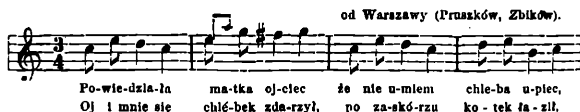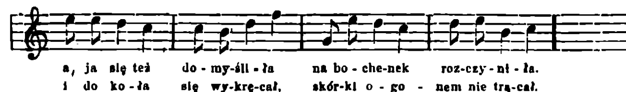

Da i minęły te czasy,
Da i minęły momenta
Da i kiedy ja cię kochał
Da i patrzał ci w oczęta.

Da i minęły te czasy,
Da i próżno ci się smucić,
Da i co już raz uleci,
Da i temu się niewrócić.

115.

od Warszawy (Pruszków, Zbików).

116.

od Warszawy (Solipsy, Skorosze).

Cze-mu-żeś się nie o - że - nił Bar-to-szu, Bar - to-szu, kie - dy by - ła
Cze-mu-żeś się nie o - że - nił Baj - da - ła, Baj - da - ła? Cze-mu-żeś mnie

kwar-ta pi - wa po gro-szu po gro-szu.
psia be-sty - jo nie chcia-ła nie chciała.

117.

od Warszawy (Solipsy, Opacz, Skorosze).

Oj nie mas ci to nie mas jak pa - ro-bek jak Ma-ciek wsystkie dzi-wki

wy - tań-co-wał jak i - no do karc-my za-sed.

P. mel. Nr. 7.

118.

od Warszawy (Solipsy, Opacz).

„Da mo-ja dzie - wczy-no da źle mó - wią o to-bie co-sić ten
„Źle le - ży źle le - ży da bom go skro-chma-li-ła” Da mo - ja

far - tu-szek da źle le - ży na to-bie.
dzie-wczy-no da być to pra - wda by-ła.

119.

od Warszawy (Solipsy).
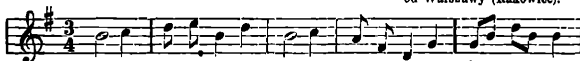
Oj gra - ją mi gra-ją da che-ciaż mnie nie zna-ją, da choć pie -

nię - dzy nie mam da to mi po cze - ka-ją.
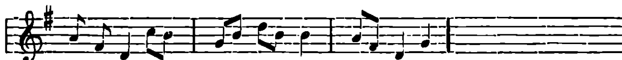
P. mel. Nr. 3.

120.

od Warszawy (Rakowiec).

Szklan-ny piec szklan-ny piec *) że - la - zne za-wia-sy le - cia - ły
Le - cia - ły, le - cia - ły zgo-rza - ły im skrzy-dła ej na Ma -

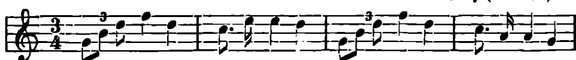
go - łę - bi - ce przez bo - ry przez la - sy.
zo-wszu dzie-wek by ja - kie - go by-dła.

Patrz Nr. 331.
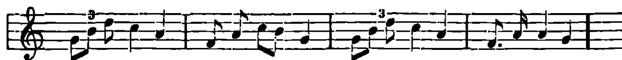
*) *Upał na dworzu.*

121.

od Warszawy (Rakowiec).
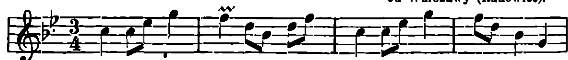

Ka - wa - le - rzy to nie szczę-rzy a dzie-wczy-na głu-pia wie-rzy
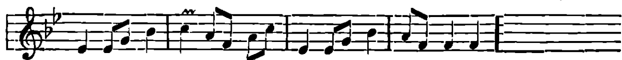

Krót-kać bę - dzie twa o - cho - ta kiej cię zdra-dzi ten nie - cno-ta.

122.

od Warszawy (Rakowiec).
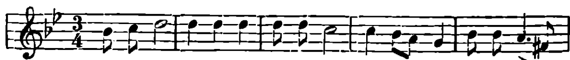

Mat-ko mo - ja mat - ko wiel-ką bie - dę czu - ję
Có - ruś mo - ja có - ruś na to nie na - rze - kaj
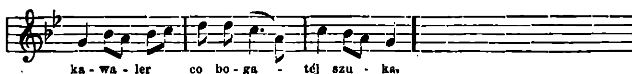

bo mój nic do bre - go skó - rę ta - ta - ru - je.
weź ta no - gi za pas do la - su u - cie - kaj.

123.

od Warszawy (Raków, Wyczułki).
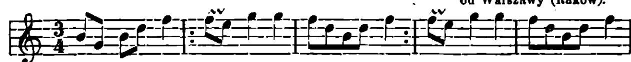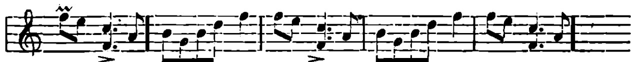

W zie - lo-nym ga - i - ku ku - ka-wecz - ka ku - ka, już ten nie

124.

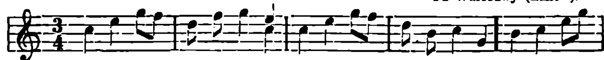
od Warszawy (Raków).
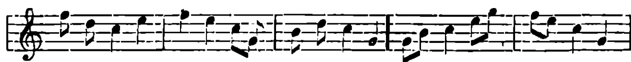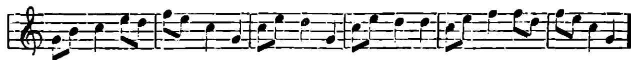

125.

Od Warszawy (Raków).

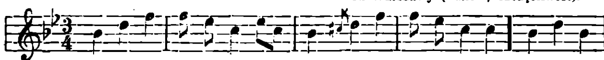

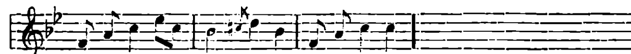

126.
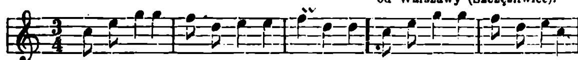
od Warszawy (Raków, Szczęśliwice).
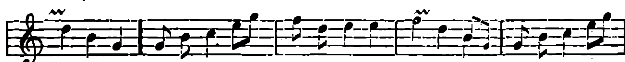

127.

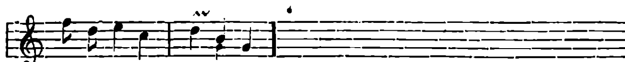
od Warszawy (Szczęśliwice).

Nie że-nię się z dworską dziw-ką nie że-nię, rad się przy téj dworskiej dziwce

roz-le - nię. Bę-dzie mi się dwor-ska dziw-ka stro - i - ła, nie bę-dzie mi
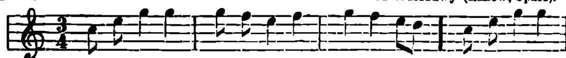

dwor-ska dzi-wka ro - bi - ła.
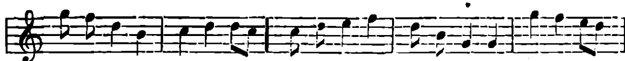
128.

Pasterska

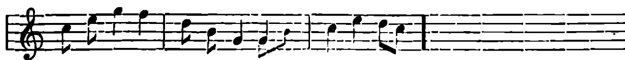
od Warszawy (Raków, Opacz).

A za wo - dą mo - je woł-ki za wo-dą że-nił bym się

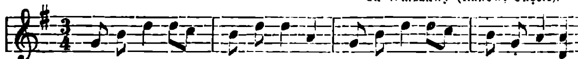
z Fa - lę - cian-ką ze mło-dą a za stru-gą mo - je woł-ki za stru-gą

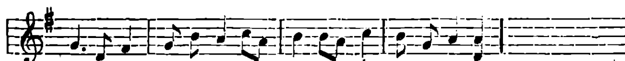
weź że ty se Fa-len-cionkę ja dru-gą.

129.

od Warszawy (Raków, Okęcie).

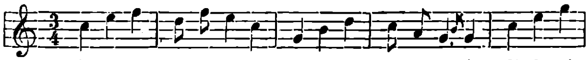
Oj da szcze-bie - cze sko-wro-nek oj da jak w gó - rę wy - le - ci,
Oj da la - ta sroczka la - ta oj da i o - gon-kiem ki-wa,
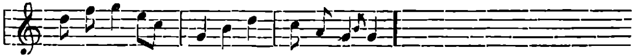

Oj ja cię Ma-ryś ko-cham da ju - że ro-czek trze-ci.
Oj bę - dę Ja - sia ko-chać da pó - ki bę-dę ży-wa.

130.

od Warszawy (Raków, Okęcie).
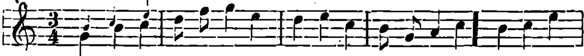

Oj co z ta - kie - mi czy-nić da co się nie chcą że-nić Oj zła-pać
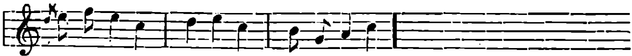

za czu-pry-nę da wsa-dzić pod pie-rzy -nę.

131.

od Warszawy (Raków, Rakowiec).

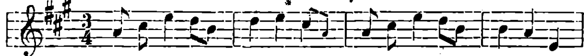
Oj nie daj że mnie Bo-że da w wia-necz-ku u-mie-rać daj mło-de-
Oj sta - re - go do sta-nu da mło-de - go do bocz-ku da wy - daj

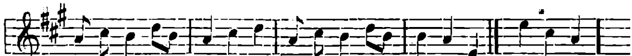
go, sta - re - go da nie - bę - dę prze-bie-rać.
że mnie Bo-że da a - by te - go rocz-ku.

132.

od Warszawy (Rakowiec).
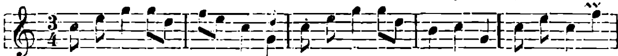

A pójdź Ja-siu do do-mu da bo już czas bo już czas

da bo już prze - pió - recz-ki da po-szły spać po-szły spać. do do-mu

133.

od Warszawy (Raków, Kalinowo).
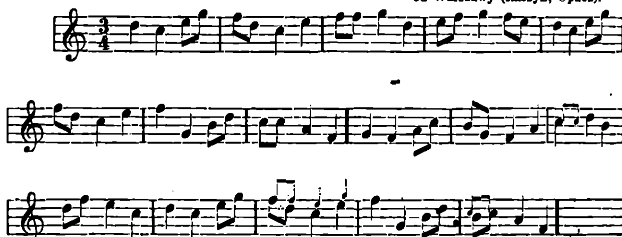

Oj nie dbam ja o pa - łac da choć-by ma - lo - wa-ny, oj by - le też

mnie ko-chał da Ja-sień-ko ko-cha-ny.
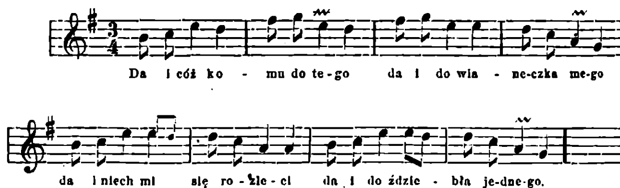
134.

od Warszawy (Raszyn, Opacz).
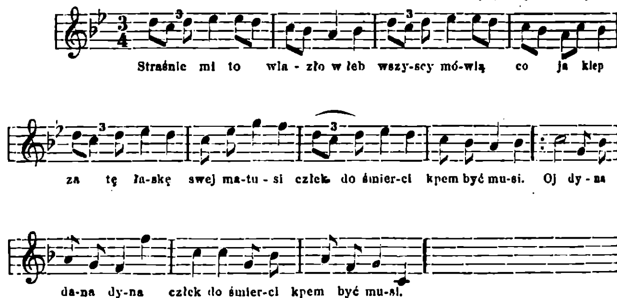

135.

Od Warszawy (Raszyn).

136.
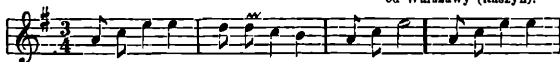
od Warszawy (Raszyn. Falenty).

Mel. Nr. 46.

137.
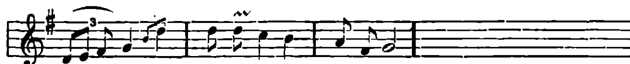
od Warszawy (Raszyn).

Sie - dzi pta-szek w sta-rćj wierz-bie — zi-ma tam, kie-dy ja się

mło-dej żon-ki do - cze-kam? Do - cze-kam się mło-dej żon-ki — na je-sień,
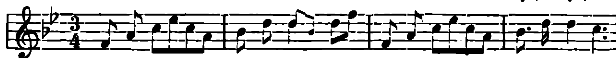

jak o - pa-dnie dro-bny li-stek z cze-re-sien.
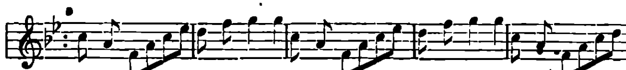
P. mel. Nr. 32.

138.

od Warszawy (Raszyn).

A pe-dzia - łeś ze mnie weź-miesz je-no ży - tko z po - la ze-rzniesz.
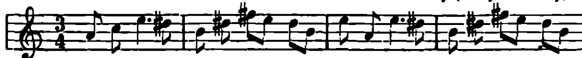

A tyś ze - rznął i po-wią-zał mnie sie-ro - cie świat za-wią-zał. A tyś po - żął
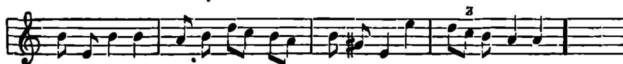

i o - wie-sek ze-szcze-ka-łeś ja-ko pie - sek.

139.

od Warszawy (Raszyn Falenty).

Wie - je wia-ter po dę - bi - nie mo - ja mło-dość mar-nie gi - nie.
Wo-da pój-dzie przyj-dzie wo - da mo - ja nie wró - ci u ro - da.
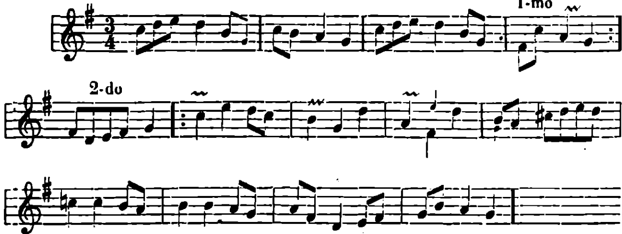

gi-nie mło-dość i u - ro - da prę-dzej gi-nie ja - ko wo - da.

P. mel. Nr. 343.
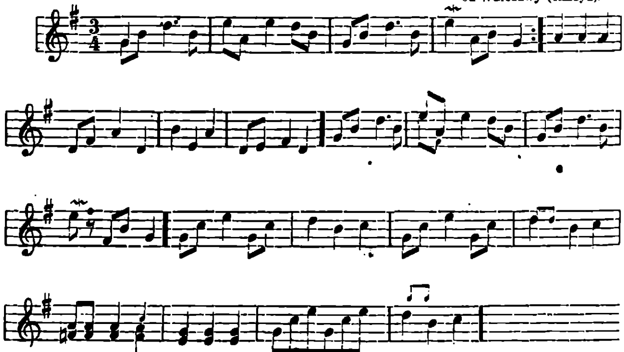
140.

od Warszawy (Raszyn).

141.
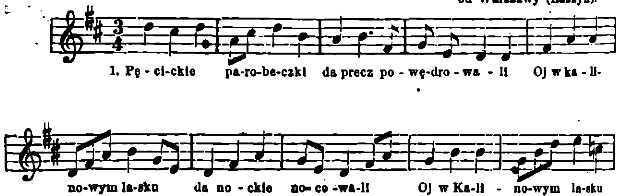
od Warszawy (Raszyn).
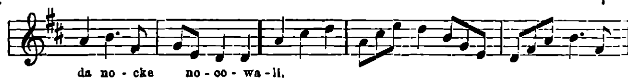

P. mel. Nr. 346.

142.

od Warszawy (Raszyn).

2. Oj Pęcicki ekonom
da gonił nas na koniu:
Pęcickie parobeczki
da wróćta się do domu.

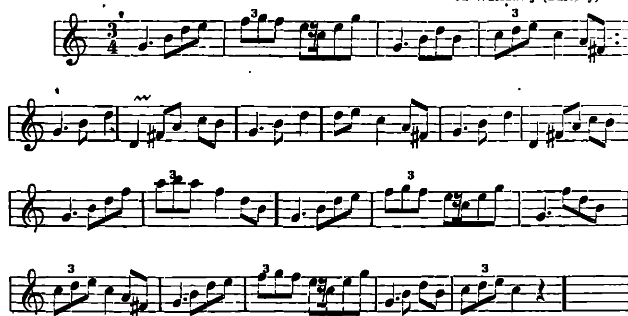
3. Oj da chociaż byś ci wa
i oka zabaczyli
oj to byśwa po niego
da więcej niewrócili.

4. Oj Pęcickie parobeczki
da wróćta się i jeszcze,
gospodarze w karczmie piją
da robić im się niechce.

5. Oj już nam obiecują
da ćwiercią złoto mierzyć—
oj tym juchom gospodarzom
oj da nietrza nic wierzyć.

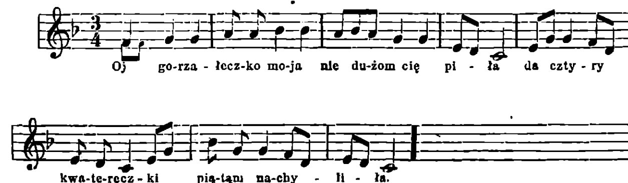
143.

od Warszawy (Falenty).
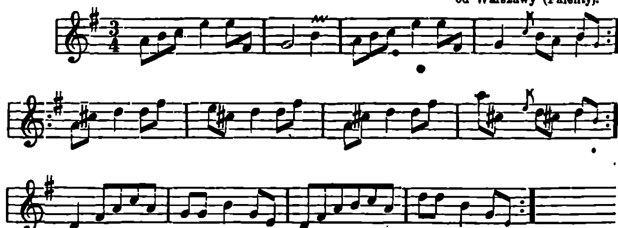

144.

od Warszawy (Falenty).
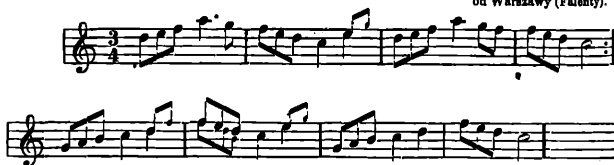

145.

od Warszawy (Falenty).

146.

od Warszawy (Falenty).

147.

od Warszawy (Szopy).
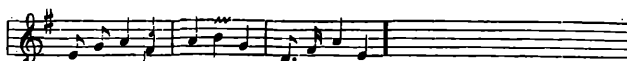
Tań - co- wa - ła nie u-mia - ła je - no no - gą za - mia ta - ła
A tań- cuj - że a tań - cuj- że da ty mo- je tań-co-wa-dło

a ma - tu - la ją po u-dzie a tań-cuj-że ja - ko lu-dzie.
a kiéj tań-co - wać nie u-miesz da to-byś se le-piej sia-dło.

148.

od Warszawy (Szopy).

Oj je - dna so-bie je-dna ja u ma - tu - li by - ła da po-wie-
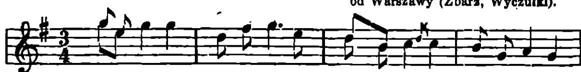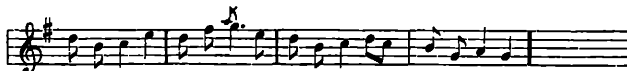

Oj bodaj u matuli
da bodaj u rodzonéj
co zrobię to zrobię
da to mnie wyrozumi,

Ażebym gospodyni
i mury postawiła
da przyjdzie i wykrzyka:
da cóżeś ty robiła?

149.

od Warszawy (Zbarz, Wyczułki).
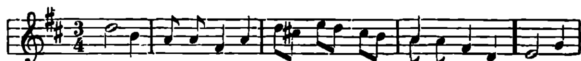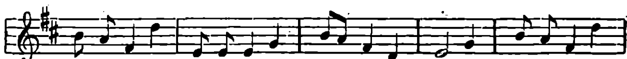

„Żebyś była gospodynią
da poszłabyś do dom do dom,
kapusta się przypaliła,
zaléj ją wodą da wodą.
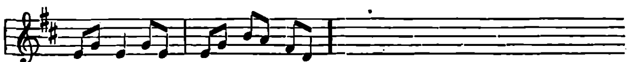
Da wszystkie gospodynie
da wyganiają świnie,
da tylko Barukowa
da na kominie drzymie."

150.

od Warszawy (Zbarz, Wyczułki).
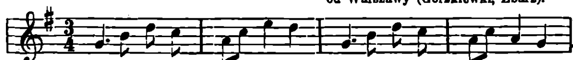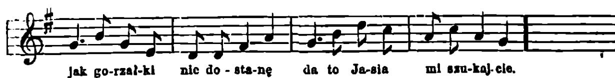

151.

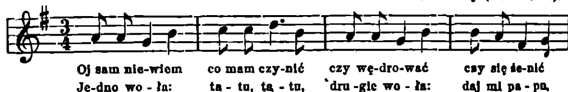
od Warszawy (Gorzkiewki, Zbarz).
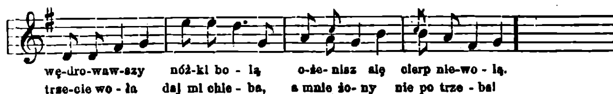

152.
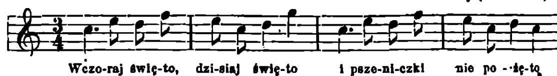
od Warszawy (Gorzkiewki).
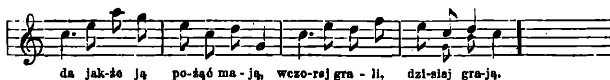

153.
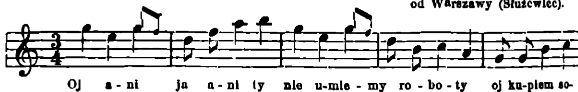
od Warszawy (Gorzkiewki).
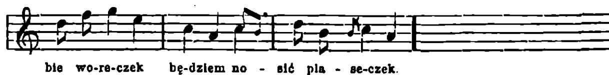

154.

od Warszawy (Służewiec).
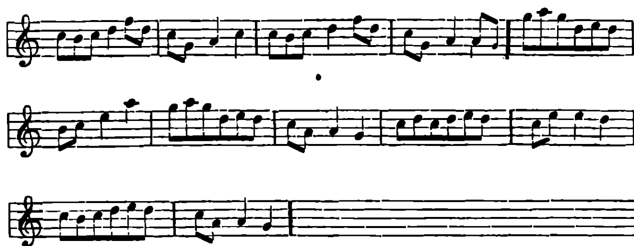

155.
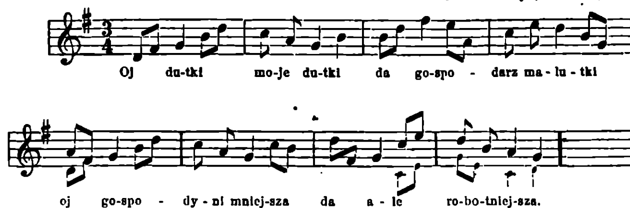
od Warszawy (Służewiec).

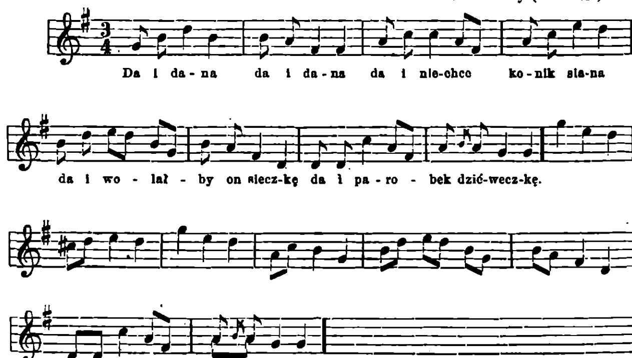
156.

od Warszawy (Służewiec).

157.
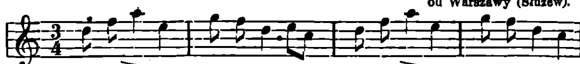
od Warszawy (Służewiec).

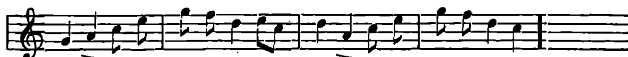
P. mel. Nr. 147.

158.

od Warszawy (Służew).

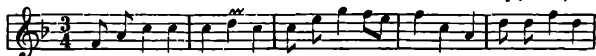
Pa-ro-becz-ku gru -ba sieczka Go-spo -da- rzu sła skrzyneczka
Pa -ro-beczku wstał-być do dnia u - rze-zał-być sno-pek ze dwa
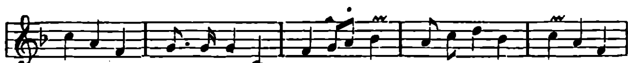

Pa -ro-becz-ku dro-bnij je - no Go-spo - da-rzu po-praw je - no.
Go-spo- da-rzu wstał-być i ty, nie-chcesz ci się o - ko- wi - ty?

159.

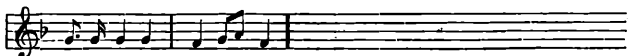
Od Warszawy (Służew).

Oj ko - ni - ki na gó-rach da o - wce na do - li - nie da co mi Bóg
Oj na-zna-czył na-zna-czył da dzie-wczy-nę na - do - bną oj poj-mę so-

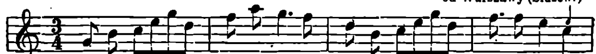

na-zna-czył da to i mnie nie mi - nie.
bie poj-mę da do sie - bie po - do - bną.
(albo: da dla sie- bie spo - so - bną).
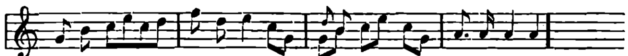

160.

od Warszawy (Służew.)
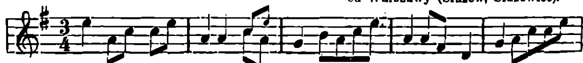

Bo-daj ześ - ty ka - ta zła -dła z two - ją u - ro - dóm u- ro-dóm
Ko-ra - li - ki nie- po- mo -gą kiej ła- tka wyj - dom da wyj-dom
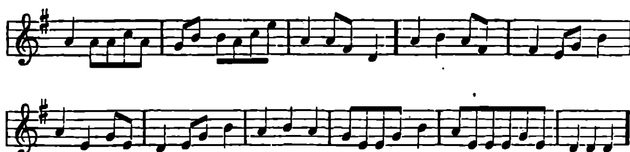

ko - ra li - ków na - wie-sza - ła czy-ni się mło - dom da mło-dem.
jak cię chłop-cy nie ko - cha - ją zso-bą nie poj - miom nie poj-miom.

161.
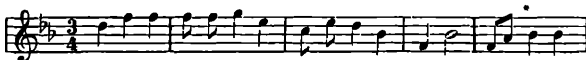
od Warszawy (Służew, Służewiec).
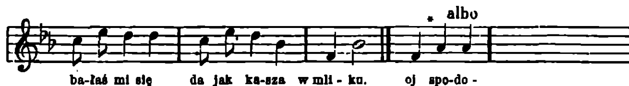

162.
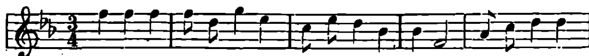
. od Warszawy (Służew, Służewiec).
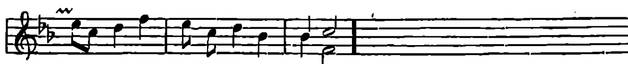

163.
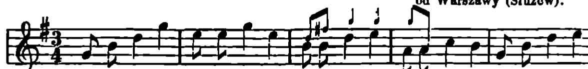
od Warszawy (Służew).
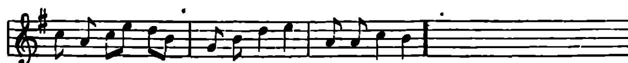

164.
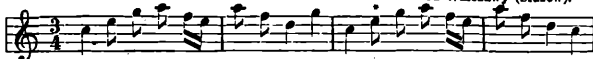
od Warszawy (Służew).

165.

od Warszawy (Służew).

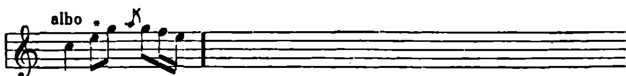

Oj kie - dy by-łem na Ku - ja-wach da by-łem bo - ga - ty bo - ga - ty
Oj kie-dy przy-szc-dłem w Ma - zu-ry da to ja zu - bo - żał zu - bo-żał

oj mia-łem su-kniom ró-wno z d . . . da kon-tu-sik zło - ty da zło-ty.
i su-knia ze mnie o - ble-cia - ła i kon-tu-sik zgo - rzał da zgo-rzał.
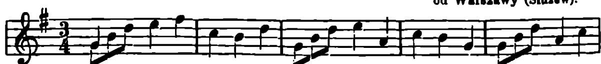
albo
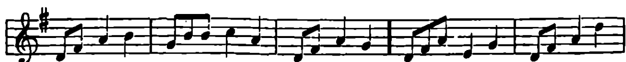

Oj kie-dy by-łem i t. d.

166.
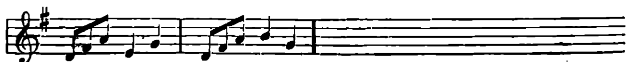
od Warszawy (Służew).

Oj za - ją - cu za - ją - cu wy - ja-dłeś ty mi rut - kę a jak ja cię

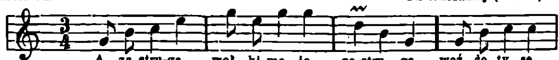

po - go-nię wy - bi - ję ja ci kórt-kę.

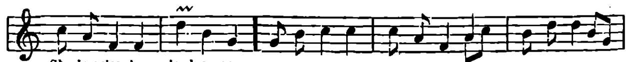

167.
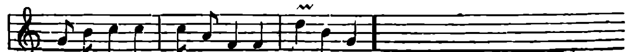
Pasterska. Od Warszawy (Służew).

A za stru-gą woł - ki mo - je za stru - gą weź że ty se
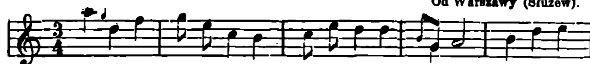

Słu-że-wian-kę ja dru - gą.
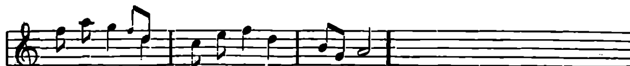

P. Nr. 127, 128.

168.

Od Warszawy (Służew).
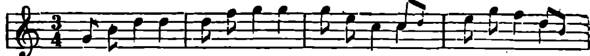

Oj bi - ją ci mnie bi - ją za tę ka-na - li - ją oj da-łać
Nie bierz-że se Słu-że-wian - ki da bo u - ro-dił-wa cztery no-ċy
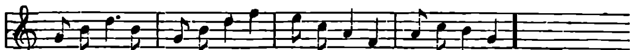

mi chu-stecz-kę po - rą - ba-lić mi ją.
gar - ki mo-czy a pią-téj u - my - wa.

169.

od Warszawy (Służew, Czerniaków).

Że-byś by - ła u - cie-ka - ła da i u - cie - kła - byś by - ła
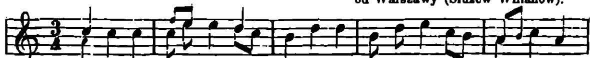

a - le tyś się o-glą-da - ła da i boś mi ra- da by - ła.
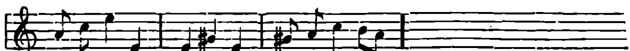
patrz Nr. 60.

170.

od Warszawy (Służew Wilanów).
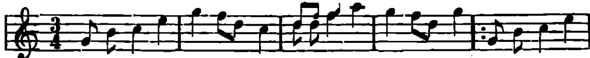

Oj bla-sza - ny za-me-czek da mie-dzia - ne za-wia-sy oj Ka-sień-
Oj cza-sy ci wy - cho-dzą da sta-rość na cię bi - je oj po-dusz-
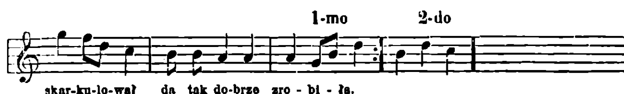

ku o - żeń się da wy-cho - dzóm ci cza-sy.
ki bu-twie-ją da pie-rzy - na ci gni-je.

171.

od Warszawy (Służew).
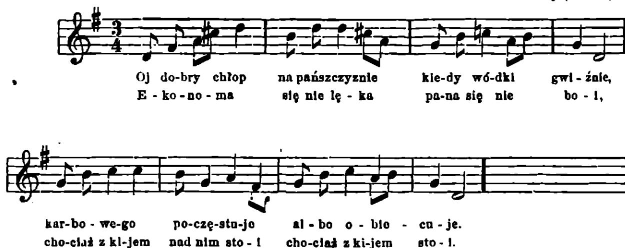

Oj ko-cha-łem dzie-wczy-nę a o-na mą wzgar-dzi - ła ja-kem po-tem
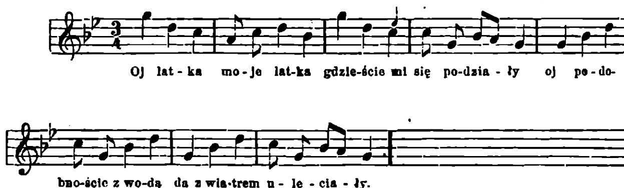

172.

od Warszawy (Służew).
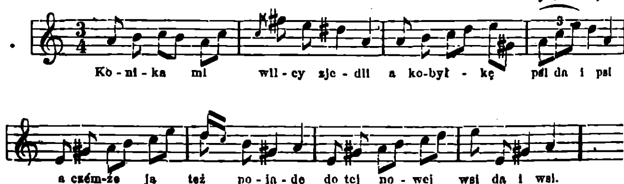

173.

od Warszawy (Służew).

174.

od Warszawy (Służew).

175.

od Warszawy (Służew, Wolica).

Mu-sia-łaś ty mu - sia-łaś ty da i po ban - do-sach by-wać,

coś się dzie-wko na - u - czy - ła da i po ban - do-sku śpie-wać.
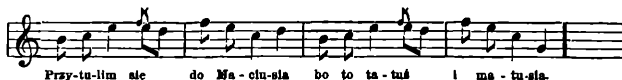
176.

od Warszawy (Służew).

177.

od Warszawy (Służew, Wolica).
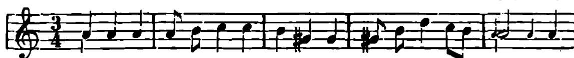
Ni my oj - ca ni my mat-ki kaj się przy-tu - li - my dzia-tki
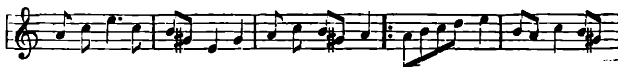

Przy-tu-lim się do Ma-ciu-sia bo to ta-tuś i ma-tu-sia.

178.

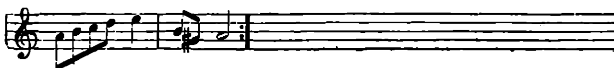
od Warszawy (Służew).

Oj w zie-lo-nym ga-i-ku da ku-ka-wecz-ka ku-ka oj do cie-
Oj ku-ka ku-ka-wecz-ka da smu-tnie wy-ku-ka-ła oj żeś ty

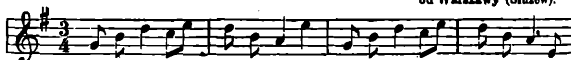
bie Ma-ry-siu da ser-du-szko mi pu-ka.
mnie Jaś zwo-dził da jam cie-bie ko-cha-ła.
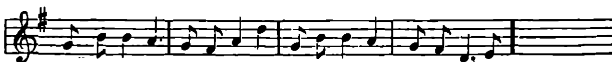

P. Nr. 170.

179.

od Warszawy (Służew).
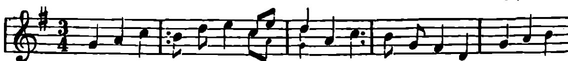

Oj i czer-wo-ne ja-go-dy da i spa-da-ją do wo-dy
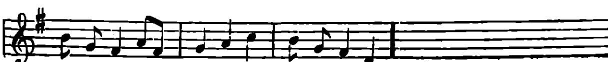

oj i chłop-cy mnie ko-cha-ją da i choć nie mam u-ro-dy.

180.

od Warszawy (Służew).
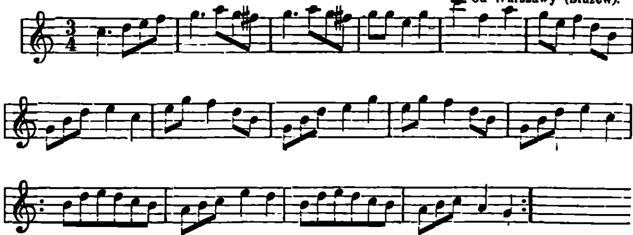

Oj mo-ja Mał-go-rza-to da nie u-wa-żaj na to oj choć na

dwo-rzu zi-ma da pod pie-rzy-ną la-to.
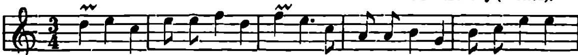
181.

od Warszawy (Służew).
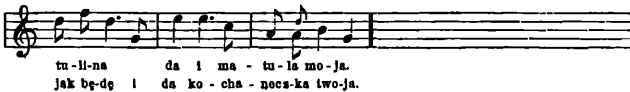

182.

Od Warszawy (Wolica).
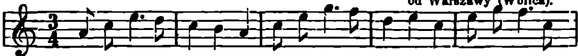

Hej ho - la Ja-siu ho - la da jesz-cze ja nie two-ja da tyl - ko ma-
Hej ho - la Ja-siu ho - la da nie sie - ję ja po-la oj bę - dę go

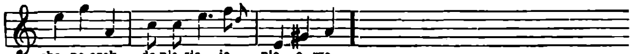
P. Nr. 111.

183.

od Warszawy (Wolica).
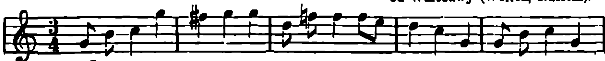

Da nie daj - że mi Bo - że da dzie-cią-tka przy dwo-rze oj bo mój ko-
Oj dzie - ci mo - je dzie -ci da coś-cie mnie ob-sia- dły da ja nie siał
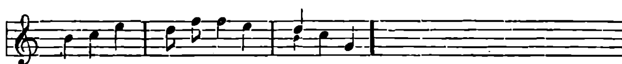

cha- ne-czek da nie sie - je nie o - rze.
nie o - rał da cóż bę-dzie - cie ja-dły.

184.

od Warszawy (Wolica, Natolin).
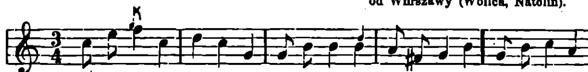

Da mój Ja-siu Ja - sień-ku da co ja to - bie win-na da coś ty po -
Nic u - ło-wisz ci ty mnie da ża-dnym si - de-łecz-kiem da jak mnie nię
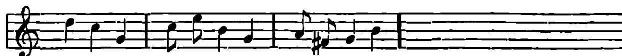

za-sta-wiał da po go-ściń - cu si - dła
na-mó-wisz da ła - go-dnym słó-wecz-kiem.

185.

od Warszawy (Wolica, Natolin).
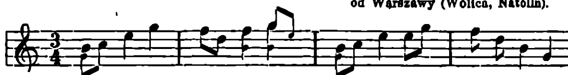

Da nie bój że się nie bój da me - go ko - ni - ka zdra-dy da bo krót - ko
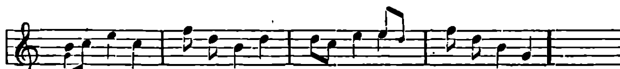

u - wią - za - ny da mój ko - ni-czek gnia-dy.

186.

od Warszawy (Wolica, Natolin).

Oj kar - bo - wym o - rać da e - ko - mo-nem włó-czyć
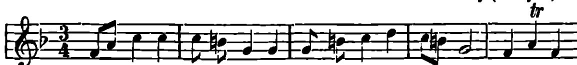

oj po-cze-kaj e - ko - mo-nie da bę - dzie - my cię u-czyć.
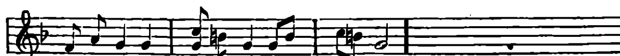
Patrz Nr. 161, 177.

187.

od Warszawy (Moczydło).
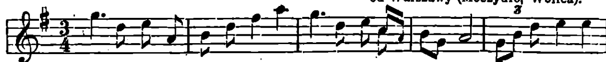

Oj ju-żem ju-żem ja był po ko - la - na w nie - bie da ja-kem
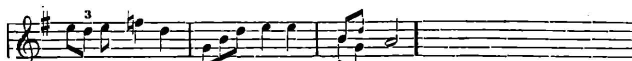

cię zo-ba-czył sko-czy-łem do cie - bie.

188.

od Warszawy (Moczydło, Wolica).

Zła-ma-ła się zer-wa-ła się mły-na-rzo-wi gro - bla co cho-dzi - ła
Na-pra-wił-bym bu-do-wał-bym mły-na-rzo-wi gro - blą, że - by mi dał
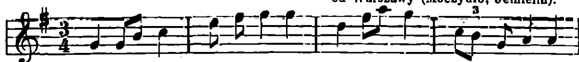

co cho-dzi - ła dzie - wczy-na na-do-bna.
że - by mi dał dzie - wczy - nę na-do-bną.
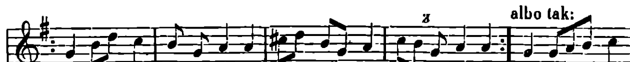
P. mel. Nr. 235.

189.
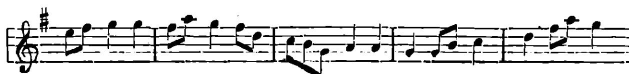
od Warszawy (Moczydło, Jemielin).

Da ry - czy wo-łek ry-czy da że się nie wy - le - nił,
Da nie rycz woł-ku nie rycz da jesz - cze się wy - le - nisz,
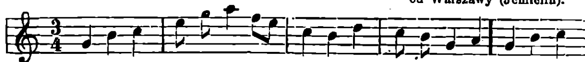

da pła - cze chło-piec pła-cze da że się nie o - że-nił.
da nie płacz pa-cho-łecz-ku da jesz - cze się o - że-nisz.
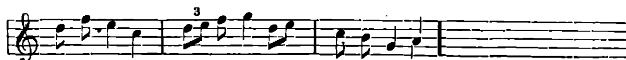

190.

od Warszawy (Jemielin).

Oj smu-tne roz-łą-cze - nie da cie-bie i mnie cze-ka a któż mi
Oj ko-chać się nie-wie-dzieć da czy ko - cha wza-je-mnie oj na cóż

dziś za-bro - ni, da ko-chać cię zda-le - ka.
się to przy-da da i ko - chać na - da-remnie.

P. Nr. 131.

191.

od Warszawy (Jemielin).

Ry - ba - ku ry - ba - ku haj-no co to masz w tło-ma-ku?

Ry - becz - ki ry-becz - ki haj-no dla swej ko - cha-necz-ki.

192.

od Warszawy (Moczydło).

Na ko-ście - le ko- gut sto - i a Kaś-ka w o - gro-dzie bro - i

Oj ści-skaś się a za wie - le cho-ciaż to grzech przy ko-ście-le.

193.

od Warszawy (Moczydło).

Mó - wi - ła mi mo-ja mać nie trza dar-mo ser-ca dać aż kto do - da pie - nię - dzy bo zła mi-łość o nę-dzy.

A - le Ma-ciek ro-zu-mnie roz-pe-dał mi na gu-mnie, le-psze ser - ce go - rą - ce niż pie-nią-ków ty-sią - ce.

194.

od Warszawy (Moczydło, Natolin).

Da ja-skół - ki la - ta - ją da za-wsze po nad wo-dą da za -cza-

Da zie - le - ni się tra-wka da w cie-niu po nad wo-dą da o - że-

1-mo 2-do

ro- wa-łaś mnie da Ka - siu swą u- ro - dą.
nię się z Ka-śką da gład - ką da i mło-dą.

195.

od Warszawy (Kabaty).

Oj wi - sta woł-ki wi - sta da niech go por-wie trzy-sta, oj te - go

e - ko- no-ma da co nas pę-dzi z do-ma.

196.

od Warszawy (Kabaty, Moczydło).
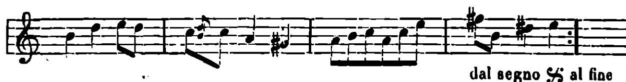
Służ-ba mo - ja u po - ko - ja u-cieez-ka u drzwi da u drzwi
(w komnacie)

fine

oj kie - dy ja po-wę-dru - ję nikt mię nie uj - rzy nie uj - rzy

oj kie - dy ja po - wę-dru - ję w stro-nę Ka - li - sza Ka-li - sza

tam mnie bę-dzie wy-glą - da - ła mo - ja Ma - ry - sia Ma - ry - sia:
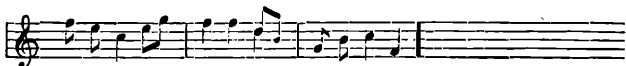

197.

od Warszawy (Kabaty).

Oj że-bym się dzie-wczy-no da pa - na Bo - ga nie bał oj wziął-bym
Oj a - le się dzie-wczy-no da pa - na Bo - ga bo - ję oj wia - ne-
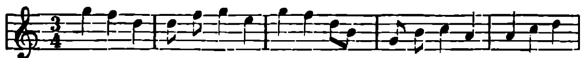

ci wia - ne-czek da i nic bym ci nie dał.
czek ci od-dam da o cie - bie nie sto - ję.

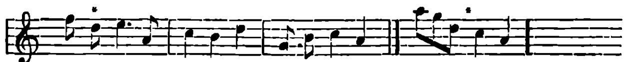
P. Nr. 131, 190.

198.

od Warszawy (Kabaty).
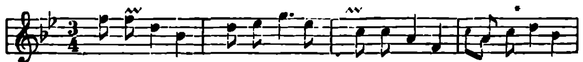

Oj świeć-że mój mie-siącz-ku da pro-sto w o - kie-necz-ko, da niech so -
Oj świeć-że mój mie-siącz-ku da w o - bo - je w o - bo - je, da niech so -

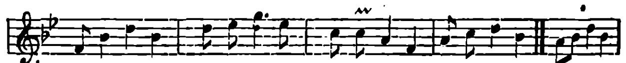
bie u - ście - lę da Ja-sio - we łó-żecz - ko. bie u - ście-lę
bie u - ście - lę da Ja-sio - we i swo-je.

199.

od Warszawy (Kabaty).
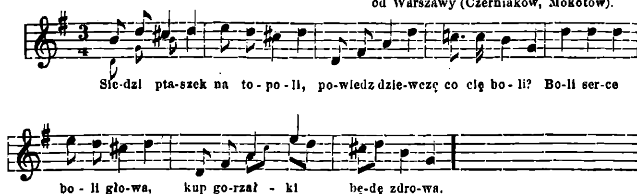

Oj-że z gó-ry wo-da bi - je da i na do - le ma le - je

oj pła-ka - ła Ka-sia Ja - sia da te-raz się z nie-go śmie - je. ję ma-le-je

200.
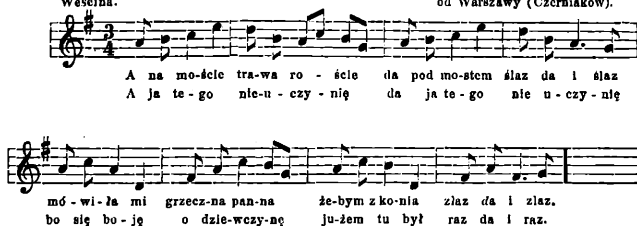
od Warszawy (Czerniaków, Mokotów).

P. Nr. 22.
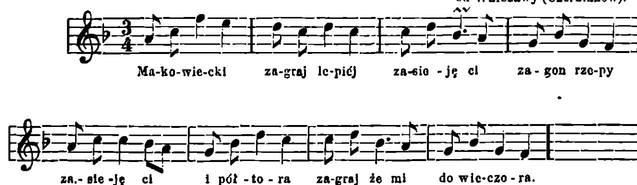
201.

Weselna. od Warszawy (Czerniaków).
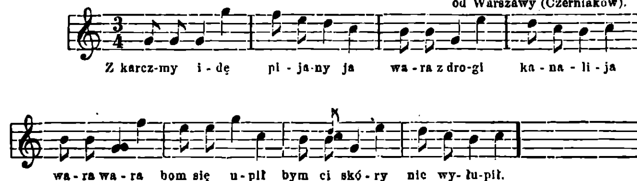

202.

od Warszawy (Czerniaków).

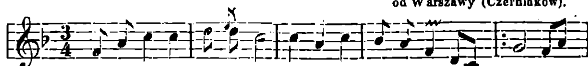
203.

od Warszawy (Czerniaków).
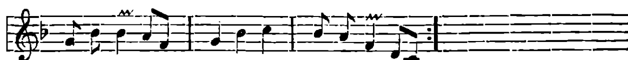

204.

od Warszawy (Czerniaków).
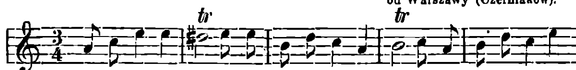

Da tań-co - wa - li - byśwa da a - le ma - ła iz - ba da pójdź-
„Da pójdź Ja-siul - ku do dom da bo ku - ro-wie pie - ją oj niech-

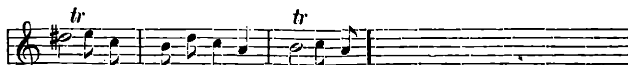
wa do sie - ni da bę-dzie nam prze-strze-ni.
że się też z nas da lu - dzi - ska nie śmie-ją.

205.

od Warszawy (Czerniaków).

Da sie - rot-ka ja by - ła da to mnie by - ło nie-brać da by - ło se
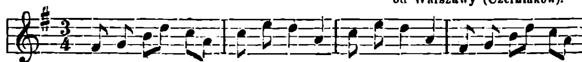

Ja - siul-ku da do bo - ga - tej je-chać.

Oj sieroty, sieroty,
da wiele was na świecie —
oj ni ojca ni matki
da gdzie się podziejecie?

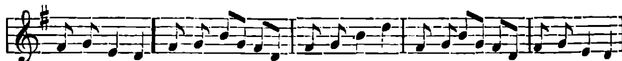
Oj z sieroty się naśmiać
da sierotę obgadać —
oj wie Pan Jezus z nieba
da co sierocie ma dać.

206.

od Warszawy (Czerniaków).

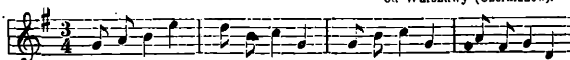
Na wo -j en - kę nie po-ja - dę nie po - ja - dę słu - żyć nie bę-
Służ-ba mi się nie u - da - ła nie u - da-ła dziew-ka mi się
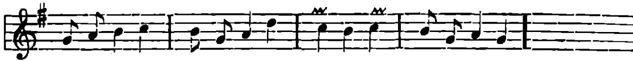

dę nie bę - dę Słu-żba mi sie nie u - da-ła że-nić się bę - dę da bę-dę.
spo - do - ba - ła ła - dne licz-ko z wia-nem mia - ła że - nić się bę - dę da bę-dę.

207.

od Warszawy (Czerniaków).

Ty go-ścin-na z krzy-wą wi - cią po - życz-że mi i - gły z ni-cią,

bę-dę so - bie su-knie ła-tał a na wie-czór bę - dę ska-kał.

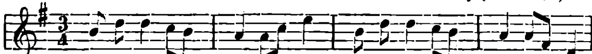
Jadłem kluski, piłem rosół,
Mięsam nie jad — adym wesół.

Nasza pani rychło wstaje,
Nic nie ro-bi tylko łaje,
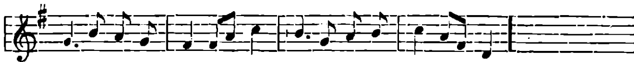
A my jej się nie bojemy,
Gdzie znjdziemy to stojemy.

208.

od Warszawy (Czerniaków).

Da kie-dy ja w świat pój - dę da kie-dy po - wę -dru - ję
Oj kie-dy ja w świat pój - dę da z Czerzniako - wa dro - gom
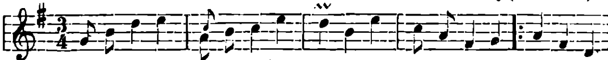

da swo-ją ko - cha -ne - czkę da Bo - gu o - fia - ru - ję.
da swe -go ko - cha-ne - czka da Pa - nu Bo - gu od - dam.
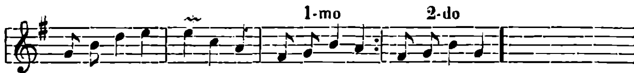
P. Nr. 16.

209.

od Warszawy (Czerniaków).

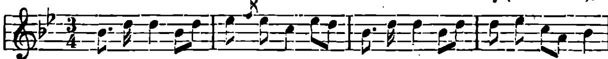
Da kie- dy ja po-przebiegam da po za - wi - ślu dro- gą da to ja
Oj ni- ko- mu go nie dom da przy-nio - sę go do dom oj swo - ją
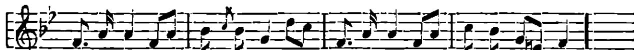

swe-go wian-ka oj da ni - ko - mu nie dom.
ro-dzi-ne - czkę da u - cie - szę wia-ne-czkiem.

210.

od Warszawy (Czerniaków).

Dzień do pra - cy noc do spa-nia, wie-czór zby-wa do ko-cha - nia
I mnie mat-ka za - ka - za - ła że-bym chłop-ców nie ko - cha - ła,

Mat-ka sa-ma gę - by da - je a jak ja dam — to mnie ła - je.
A ja się w tém nie po-pra-wię bo się z nie-mi ra - da ba - wię.

211.

od Warszawy (Czerniaków).

Al-boż to ja pro-stacz-ka co mi da-jesz cia-stecz-ka

albo albo

a daj-że mi sre-brny grosz to się ze mną na-i-grasz. to się ze mną
a daj-że mi ta-la-ra bę-dę z to-bą sza-la-ła.

212.

od Warszawy (Czerniaków).

Oj ro-zum wo-ła ku-mecz-ko pójdź-my do do-mu do do-mu

a wo-re-czek szep-cze je-szcze na-pij-my się ku-mo jesz-cze.

213.

od Warszawy (Czerniaków).

A by-waj-że mi zdro-wa da mo-ja naj-mi-lej-sza
Da dróż-ka o-sta-tniej-sza da i o-sta-tnie sło-wa,

Da już ci mi do cie-bie da dróż-ka o-sta-tniej-sza
da mo-ja naj-mi-lej-sza da by-waj-że mi zdro-wa.

214.
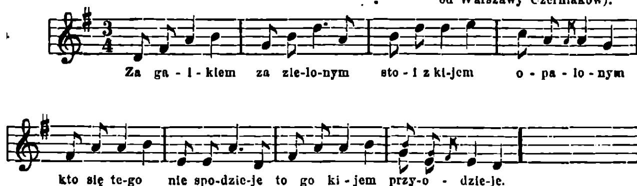
Kołyskowa. od Warszawy (Czerniaków).
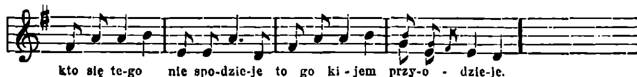
Ty dzie-wczy-no ty mo-ja nie-da-łaś mi po-ko-ja
Bę-dę ja cię ko-ły-sał ca-łéj no-cki nie sły-szał.

nié da-łaś mi noc-ki spać ka-za-łaś się ko-ły-sać.

215.
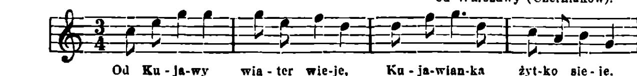
od Warszawy Czerniaków).
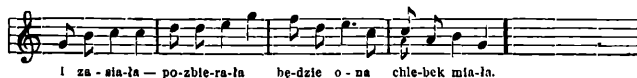

216.

od Warszawy (Czerniaków).
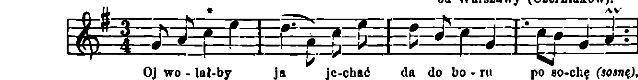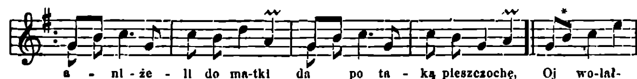

P. Nr. 4, 207.

217.

od Warszawy (Czerniaków).
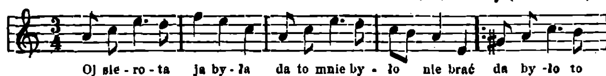

Oj sochą sobie zatnę,
da i będzie mi orała,
oj pieszczochę se weznę,
da i będzie mi płakała.

Oj gdzie ty Jasiu jedziesz,
da darmo się zawiedziesz,
da darmo twoja droga,
da niechce cię nieboga.

218.

od Warszawy (Czerniaków).

1-mo 2-do

se Ja-siu da do bo - ga - tej je-chać.

Da bogata garbata
a do tego i pyszna
ja uboga chędoga
da jak w sadeczku wiśnia.

Oj było se osiodłać
da suczynę kudłatą
da było sobie jechać
da po żonę bogatą.

Oj wolałby ja jechać
da do boru po sosnkę
da niżelim sobie wziął
da od matki pieszczoszkę.

219.

Od Warszawy (Czerniaków).

Oj po - wie - dzie-li lu-dzie da że nie u-miem ro - bić
Oj po - wie - dzie-li lu-dzie da żem ja nie ro - bot - na

do ta-necz-ka wie-wió-recz-ka da i do ro - bo-ty nie-dźwiédź.
oj - że co ko - mu do te - go da i kie-dy ja o - cho-tna.

220.

od Warszawy (Czerniaków).

Al - bo to San-kow-scy nie lu-dzie nie lu-dzie na-je - dzą się na pi-ją się

i do do-mu pu-dzie. Al-boż

Żeby cię Sankowski
główka nie bolała
oj żeby ja za tobą
sto lat używała!

O ty o ty dana
o ty rota dana
o dana o ty dana
o ty rota dana.

221.
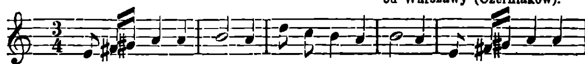
od Warszawy (Czerniaków).

O - na je-mu a on ci jéj na trze-wi-ki ma - te - ry - i:

o - na je-mu pas je-dwa-bny choć nie du-ży a - le ła-dny.

222.

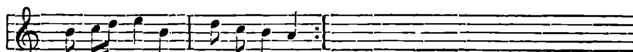
od Warszawy (Czerniaków).

San-kow-scy San - kow-scy to wiel-cy pa - no-wie nie da - dzą do-
Gro - cho - le, Gro - cho - le prze-pi - li po kro-wie, San-kow - scy nie-

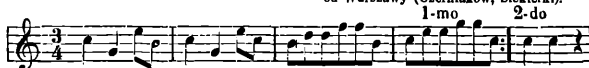
sto - ić wian-ko-wi na gło - wie. Oj nie da - dzą do-sto - ić
ta - cy prze-pi - li po kla - czy. Oj San-kow - scy nie ta - cy
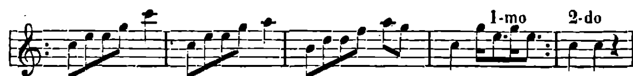

da i wian - ko - wi na gło-wie.
da i prze - pi - li po kla-czy.

223.
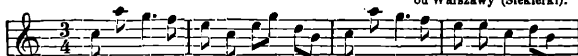
od Warszawy (Czerniaków, Siekierki).
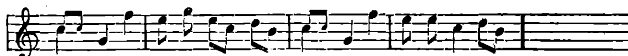

224.

od Warszawy (Siekierki).
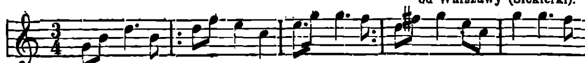

Mia-łem żo - nę z ro-ki - ci - ny dja- bli mi ją po-chwy -ci - li

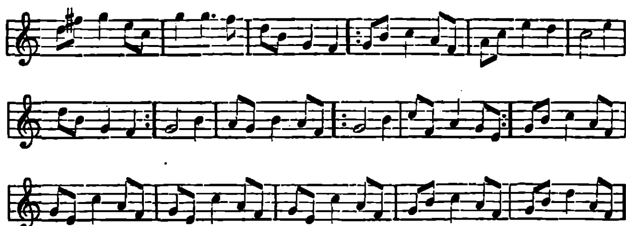

Że-bym wie-dział że u-mar - ła wy-darł bym ją dja-błu z garła.

225.

od Warszawy (Siekierki).
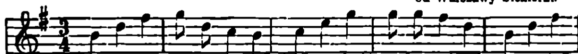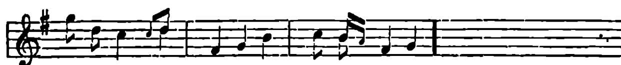

da Capo

226.

od Warszawy Siekierki.

Oj cno - ta mo - ja cno-ta da gdzie mi się po-dzia-ła da pa-sa-

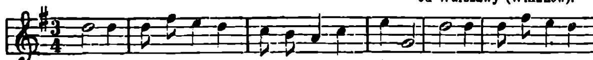
ją - cy woł - ki da na ro - sie zo - sta - ła.

Oj kiedy ci ja pójdę
da raniutko na rosę,
da to ja swoją cnotkę
da w fartuszku przyniosę.

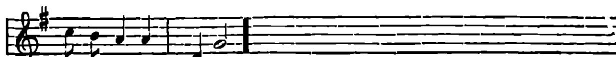
Oj w fartuszku przyniosę,
da w kolibce pogrzebię,
da lulaj moja cnotko,
da tęskno mi bez ciebie.

227.

od Warszawy (Willanów).
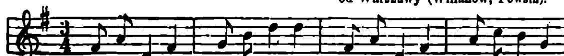

Do-bry groch do-bry groch do-bre strą-czki na nim do-bry mój Sta-sień-ko
Do bra sztu-ka mię-sa le-pszy jeszcze mo-stek a naj - lep-sza bu-zia
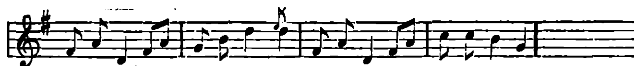

do-brze i mnie za nim.
bo w niej nie ma ko-stek.

228.

od Warszawy (Willanów, Powsin).

Oj da wy - so - ki za - me-czek oj da jesz-cze wyż-sza fa - ra

oj da po-wiedz mi dzie-wczy-no oj da ko-muś wie-niec da - ła.

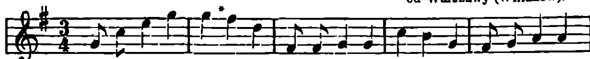
Nie dałam go żałnierzowi
nie dałam kawalerowi,
oddałam go chłopakowi,
oj tobie poganinowi

„Oj da pocóżeś przyjechał?
„Oj da pocóżeś kazała?
„Oj da bom malutka była,
Oj bom rozumu nie miała."
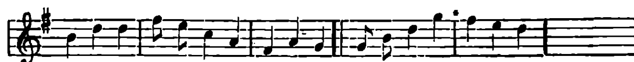
P. Nr. 48.

229.

od Warszawy (Willanów).
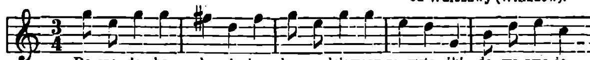

Oj bo-daj się świę-ci - ła da wi - la-now - ska stro-na oj gdzie ja się

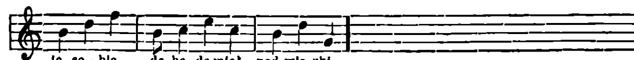
o - bró-cę da wszę-dy mo - ja żo-na.

230.

od Warszawy (Willanów).

Da spo- do - ba - ły mi się da u dziewczy-ny wstą -żki, da we-zmę ja
Da spo -do - ba - ły mi się da u dziewczy-ny puż - ki, da we-zmę ja
(puchy)

je so - bie da bę -dę miał pod-wią-zki.
je so - bie da bę·- dę miał po - du-szki.
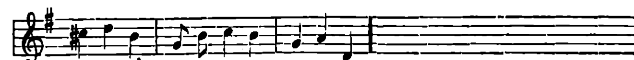
P. Nr. 5.

231.

od Warszawy (Willanów).

Da wi-dzisz że dzie-wczy-no da wi-dzisz-że, wi-dzisz-że da czer-wo-ne
Da ja- dła-bym ja-błu-szko da ja-dła-bym czer-wo-ne a - le jabł-ka

ja-błu-szko da ur-wij-że ur - wij - że
zdro-ża - ły za je- dno dwa ta - la - ry.

(ściąga się do kary za zrywanie niedojrzałych owoców).

232.

od Warszawy (Willanów).

War-sza-wian-ka ra - no wsta-je ro - sę o-trzą - sa, o - trzą-sa, —

Wi - la - nów-ka pó-źno wsta-je jesz-cze się dą - sa da dą - sa.

233.

od Warszawy (Willanów).

Oj prze - le - ciał prze - le-ciał da i si - wy ka - czo-rc - czek

oj da ja ro-zu - mia - ła da że mój ko-cha - ne-czek.

Oj leciała, gęgała
da siwa gąska z pola,
oj da i ja rozumiał
da że kochanka moja.

Oj przeleć że sokole,
da to zielonowskie pole,
da pozdrów że mi pozdrów
da ojca, matkę moje.

Oj dawnoć ja oj dawno,
da to pole przeleciał,
da od ojca od matki
da słówka nieusłyszał.

234.

od Warszawy (Willanów).

Oj nie masz ci to nie masz da jak pa - rob-cy na - si, Je - den Ma-gdzie

ba - kę świe-ci oj da dru - gi schle-bia Ka - si Je - den Ma-gdzie

ba-kę świé - ci oj da dru - gi schle-bia Ka-si.

235.

od Warszawy Willanów).

Hej-że i - no po na-sze-mu da - łaś gę-by ko-niu - sze-mu

Dam je-mu, nic dam to - bie, masz pie-niąż - ki kup-że so - bie.

P. Nr. 188.

236.

od Warszawy (Willanów, Zawady).

3

„Gdy-byś chcia-ła mo - ja Ma-ryś da mo-gła-byś mnie mieć i dziś."

„Czy-bym chcia-ła czy - li nie chcieć nie bę - dę cię i ju - tro mieć."

patrz Nr. 48, 66.

237.

od Warszawy (Willanów).

Da nie bo - ję się pa - na da a - ni e - ko - no - ma
Da nie bo - ję się zi - my da ma-my dwa ko - żu - chy

1-mo 2-do

da od - ro - bi - łem pań - skie da bę - dę sie - dział do-ma.
da w cha-łu - pi - nie cie - pło da i nie gło - dne brzu-chy.
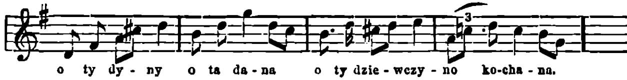
P. Nr. 159.

238.

od Warszawy (Willanów).

3 tr
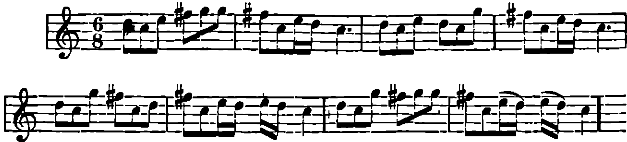
Ty dzie-wczy-no w bia-łej chust-ce daj mi py - ska to cię pusz czę,
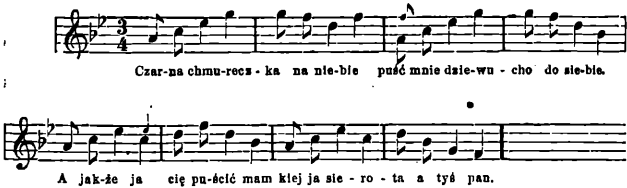

239.

Pastuszek. od Warszawy (Wilanów).

240.
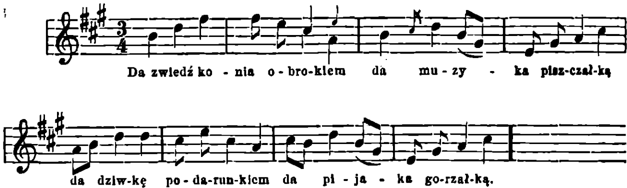
od Warszawy (Willanów).

P. Nr. 57, 249.
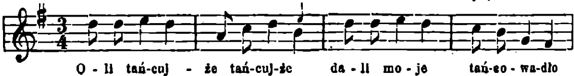
241.
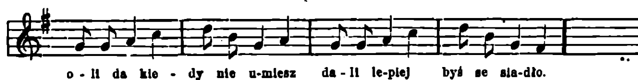
od Warszawy (Willanów).

242.

od Warszawy (Willanów).
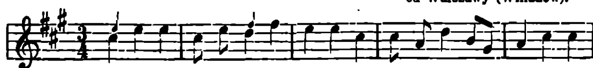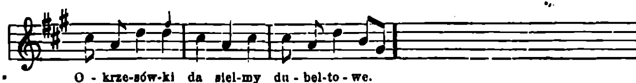

o - li da kie - dy nie u-miesz da - li le-piej byś se sia-dło.

243.

od Warszawy (Willanów).
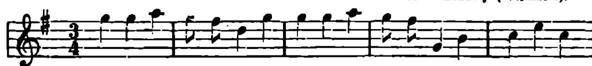

Oj si - wy koń si - wy koń da li - czy - ki dru-to - we oj siel-my
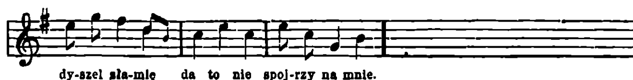

O - krze-sów-ki da siel-my du - bel-to - we.

244.

od Warszawy (Willanów).
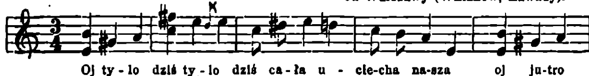

Oj je-cha - łem do Zo - si da po - ła - ma-łem o - si, Oj je - śli
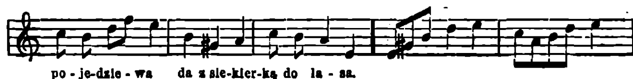

dy-szel sła-mię da to nie spoj-rzy na mnie.

245.
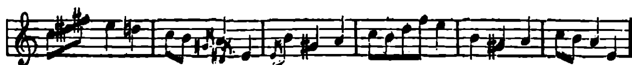
od Warszawy (Willanów, Zawady).

Oj ty - lo dziś ty - lo dziś ca - ła u - cie-cha na-sza oj ju-tro
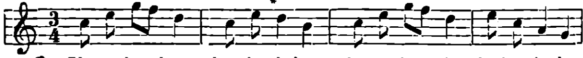

po - je-dzie - wa da z sie-kier-ką do la - sa.
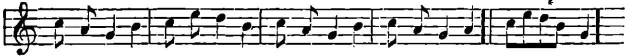

Patrz Nr. 55.

246.

od Warszawy (Willanów).
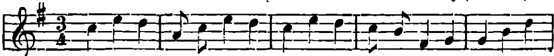

Zdro-wa hu - la - ła hu - la-ła zdro-wa hu - la - ła hu - la - ła
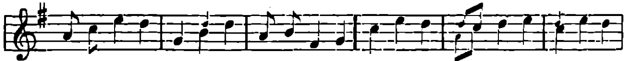

oj-ca mat-kę od-stą-pi - ła chło-pa wo-la - ła wo - la - ła.

247.
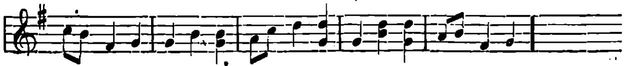
od Warszawy (Willanów).

Oj że-bym ja wie-dzia-ła da gdzie mój mi- ły pi - je da za nie-
Oj z sza-fli-kiem po-my - je ze sko-ru - pą o -trę - by da że - by

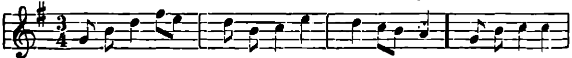

sła bym je-mu da z sza-fli--kiem po - my - je:
so-bie po-tarł da po - go - rza-le zę - by.
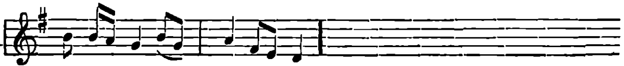

248.

od Warszawy (Wilanów, Powsinek).
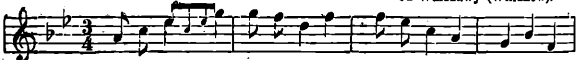

Nie-da - le - ko rzecz-ka rzecz-ki Pior-ko - wa zgi-nę - ła mi
Oj a - że - by mi ją pan-ny zna - la - zły dał-by ja im
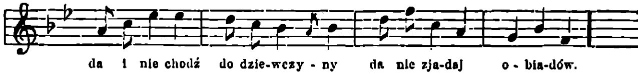

od ko - ni - ka pod-ko - wa.
pier-ścio - ne-czek że - la - zny.

249.

od Warszawy (Willanów).
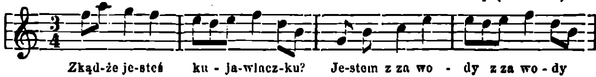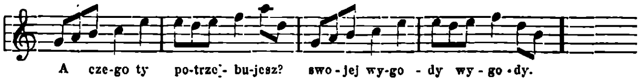

Kie-dyś so - bie o - gro-dni-czek da i pil - nuj że sa-dów

250.

od Warszawy (Powsinek).
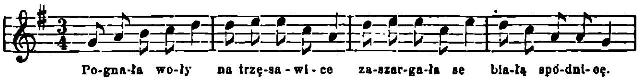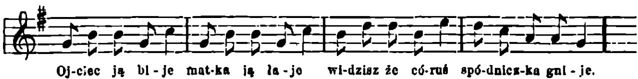

Patrz Nr. 224.

251.
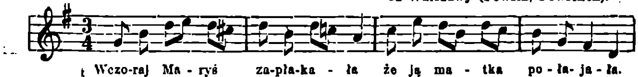
Polski. od Warszawy (Powsinek).
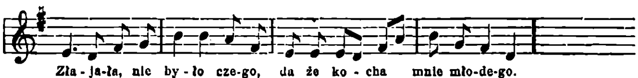

252.
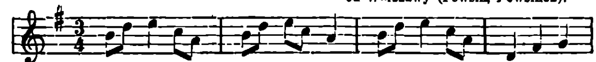
od Warszawy (Powsin, Powsinek).
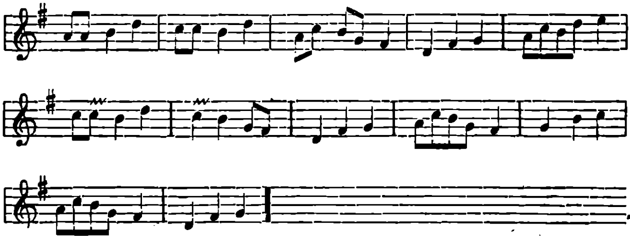

253.

od Warszawy (Powsin, Powsinek).
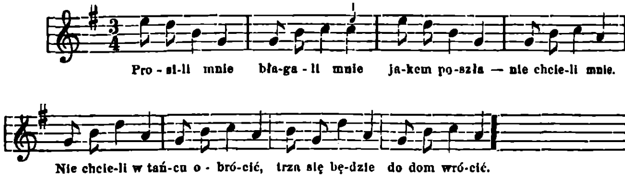

P. Nr. 273.

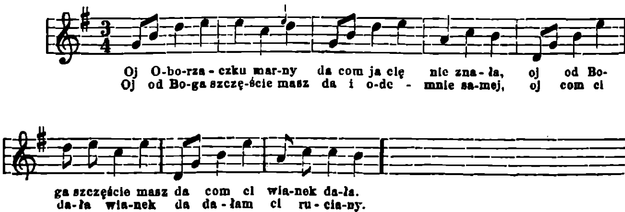
254.

od Warszawy (Powsin).

255.
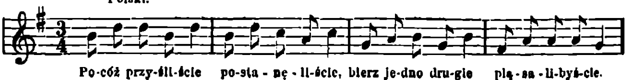
od Warszawy (Powsin).

256.
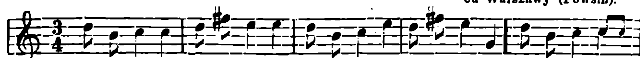
od Warszawy (Powsin).

Polski.
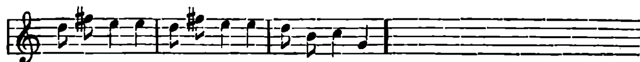

257.

od Warszawy (Powsin).

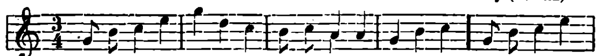
Kieś po trze-źwu nie za-czy-nał da po pi-ja - ne-mu nie rusz, (bo) jak ro-bo-ty

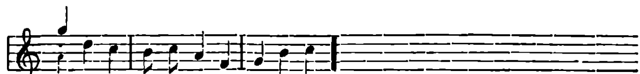
nie do-koń-czysz da to we-zmę ci ka - pie-lusz.

258.

od Warszawy (Powsin).
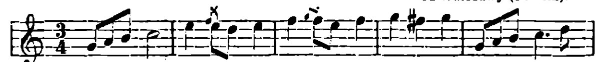

Sie-dział pa-stuch w wierz-bi-nie i wo-łał se świerz-bi mnie. Idź do nie - go
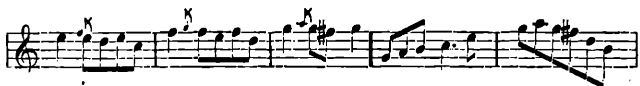

z gra - ca-mi, nie drap że łba pal-ca - mi.
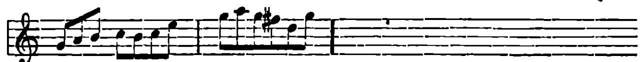
259.

od Warszawy (Powsin).

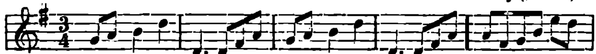

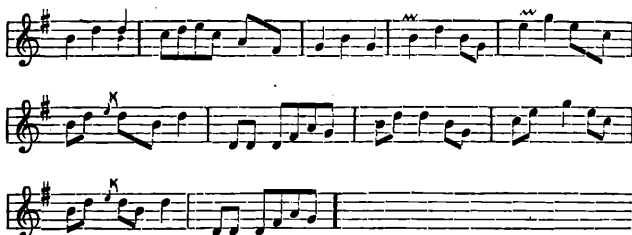

260.
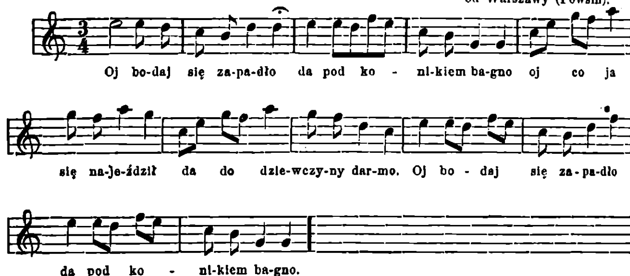
od Warszawy (Powsin).

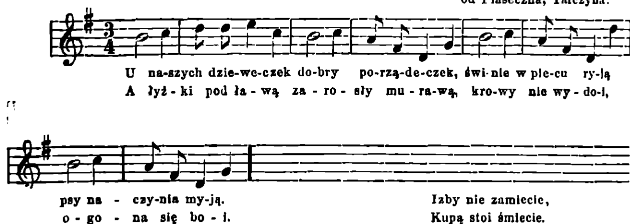
261.

od Warszawy (Powsin).

262.
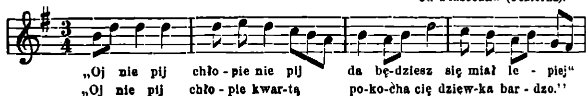
od Piaseczna, Tarczyna.

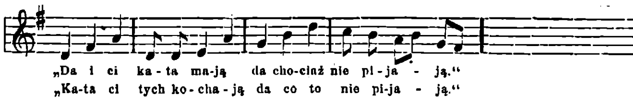

P. Nr. 37, 120.

263.

od Piaseczna (Jeziorna).
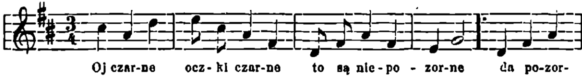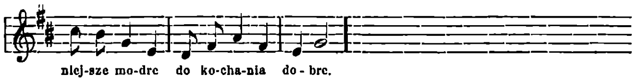

P. Nr. 75, 275.

264.

Od Piaseczna (Jeziorna).
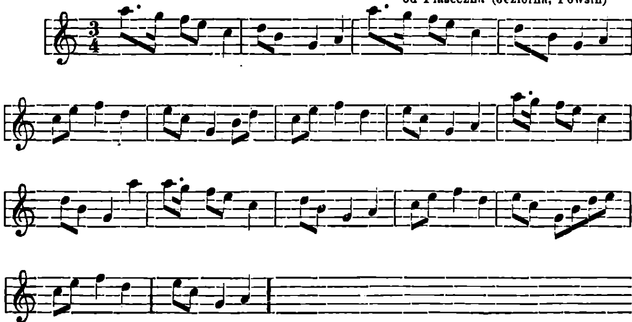

Oj czarujże kochanko
chusteczką jedwabną
da aby nie czarami
modremi oczkami,

Oj czarne oczki miała
komu by je dała?
da nie miała nikomu
wzięła je do domu.

Oj modre oczki modre
bodaj się święciły
czy ja spał czy ja czuwał
zawsze przy mnie były.
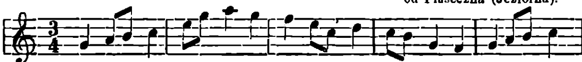
265.
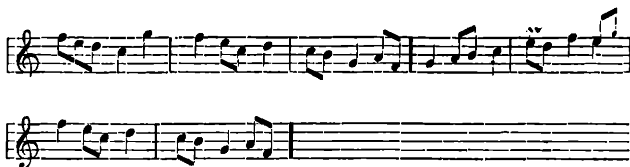
od Piaseczna (Jeziorna, Powsin)

266.
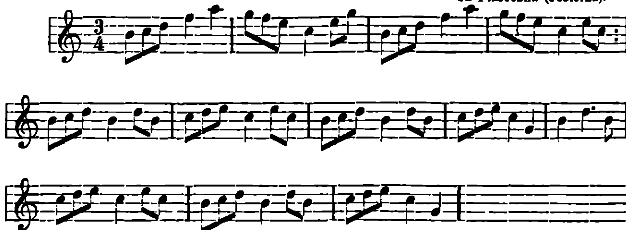
od Piaseczna (Jeziorna).
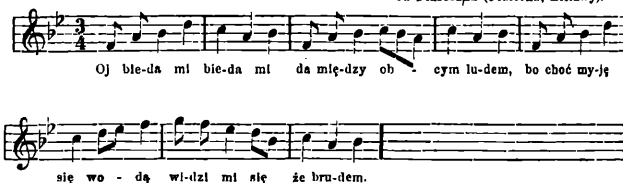

267.

od Piaseczna (Jeziorna).

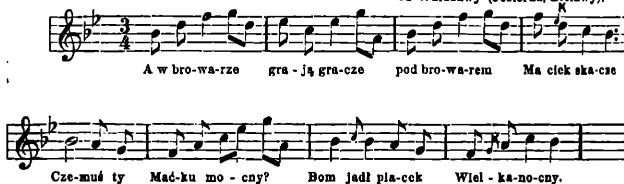
268.

od Piaseczna (Jeziorna, Bielawy).
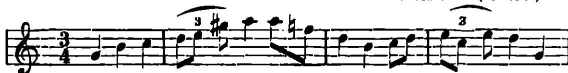

269.

od Warszawy (Jeziorna, Bielawy).
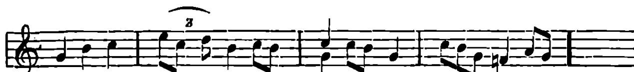

270.

od Piaseczna (Jeziorna).
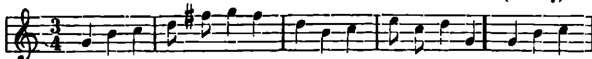

Oj jesz-cze tak nie by - ło da jak te - raz na-sta - je
Oj ćwierć kar -to - fli da -je da i sto zło - tych pie - nię-dzy
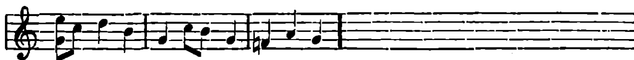

oj że mat - tka za cór - ką da ćwierć kar - to- fli da - je.
oj że - być mo - ją cór - kę da wzię - li jak naj-prę-dzéj.

271.

od Piaseczna (Bielawy).

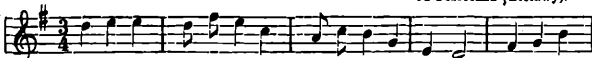
Da mo - ja żu - pa-ni - na da - u ży - da na grzę-dzie, da jesz-cze
Da mo - ją żu - pa-ni - nę po-wie - si - li na kłód-kę da jesz-cze

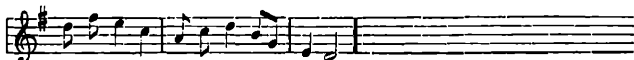
ją wy-ku - pię jesz-cze mo - ją bę-dzie.
mo-ją bę-dzie, za-pła - cę za wód-kę.

272.

od Piaseczna (Bielawy).
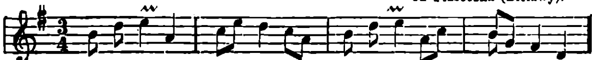

Oj za - rża - ły ko - ni - ki pe - wno woj-na bę - dzie, oj nie je-
Oj nie je - dna ma-tu - la nie je - dna sio-strzycz-ka oj bę-dzie
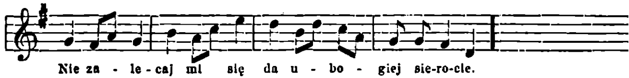

dna ma-tu - la pła-kać sy - na bę-dzie.
o - pła-ki-wać da swe-go bra - cisz-ka.

273.

od Piaseczna (Bielawy).
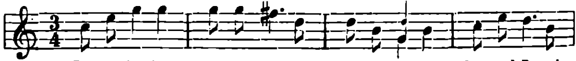

Oj sza-sta-ła sza - sta - ła da bi-czy-kiem po pło-cie
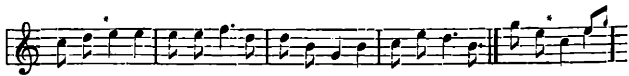

patrz Nr. 253.

274.

od Piaseczna (Skolimów).
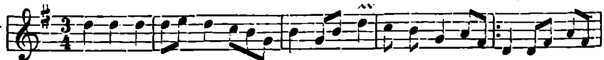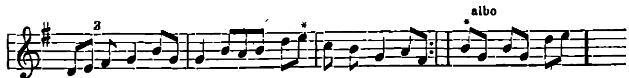

P. Nr. 4, 86.

275.

od Piaseczna (Skolimów).
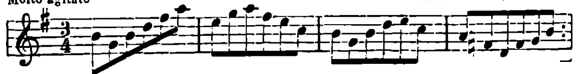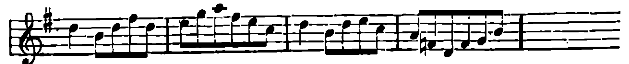

mel. Nr. 75, 263.

276.

Molto agitato
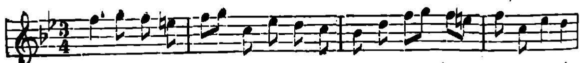
od Piaseczna (Skolimów)
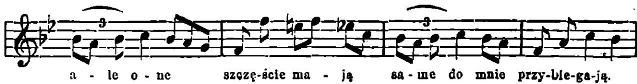

277.

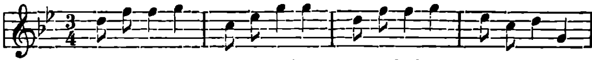
od Piaseczna, Czerska.
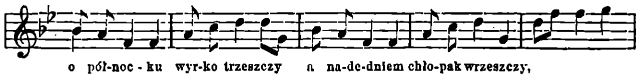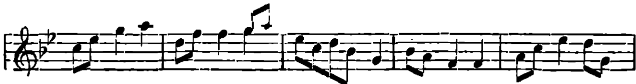

278.

od Piaseczna.
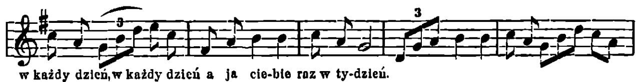

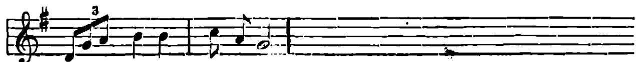

279.

od Piaseczna (Słomczyn).
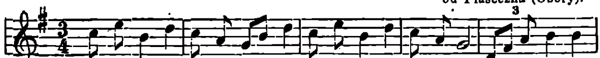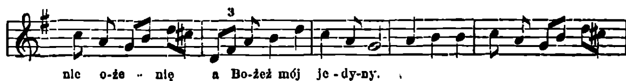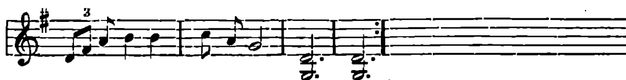

280.

od Piaseczna (Obory).
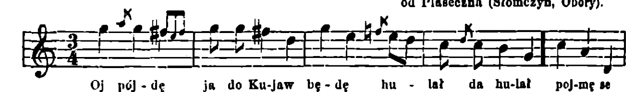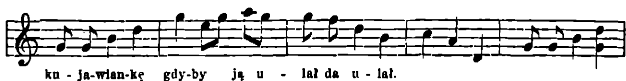

P. Nr. 292.

281.

od Piaseczna (Słomczyn, Obory).
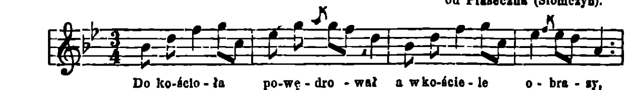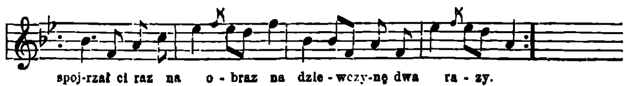

* *f* lub *fis.*

282.

od Piaseczna (Słomczyn).
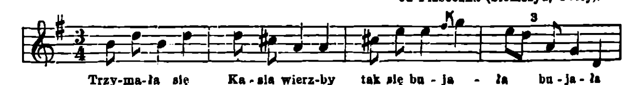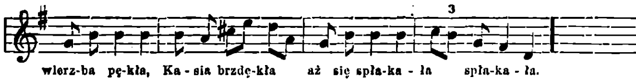

p. Nr. 41, 48, 269.

283.

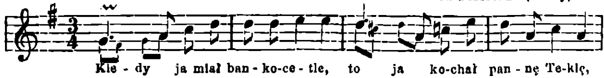
od Piaseczna (Słomczyn, Obory).
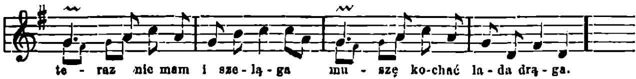

284.
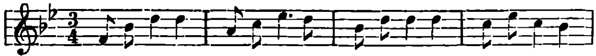
od Piaseczna (Obory).
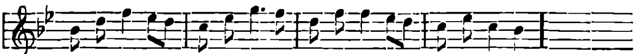

285.
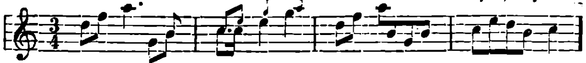
od Tarczyna.
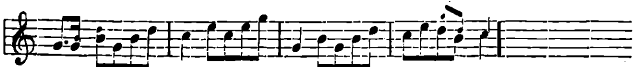

286.

od Tarczyna, Grójca.
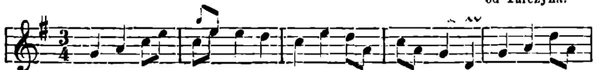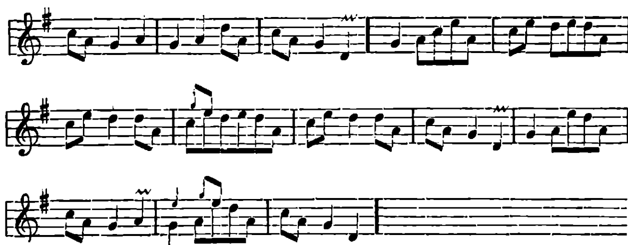

mel. Nr. 90, 312, 325.

287.
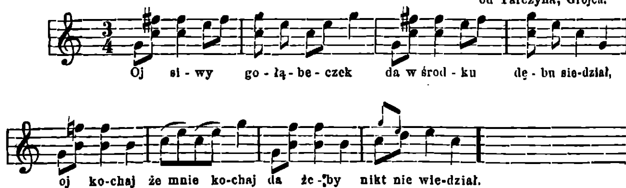
od Tarczyna.
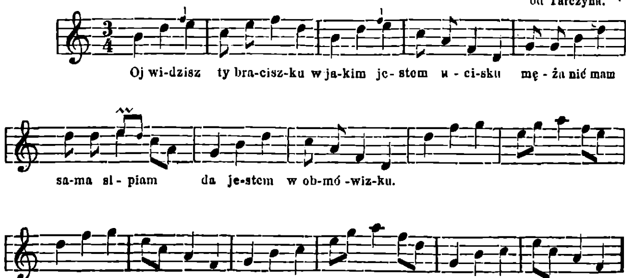

288.

od Tarczyna, Grójca.

289.
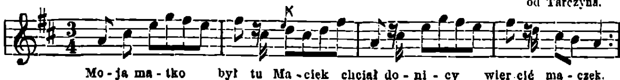
od Tarczyna.
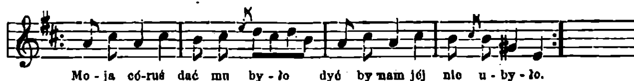

P. Nr. 77.

290.
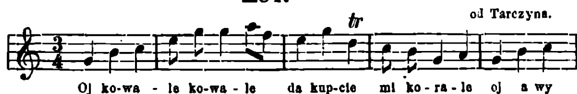
od Tarczyna.
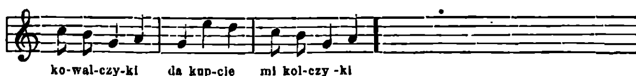

Mo - ja có-ruś dać mu by - ło dyó by nam jéj nie u - by - ło.

291.

od Tarczyna.
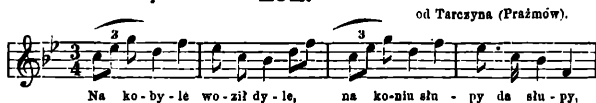

Oj ko-wa - le ko-wa - le da kup-cie mi ko - ra - le oj a wy
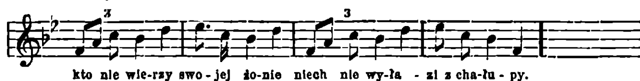

ko-wal-czy-ki da kup-cie mi kol-czy -ki

P. Nr. 190, 271.

292.

od Tarczyna (Prażmów).
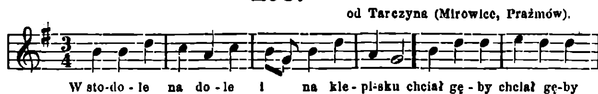

Na ko - by - le wo - ził dy - le, na ko-niu słu - py da słu - py,

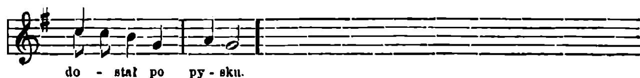

kto nie wie-rzy swo - jej żo-nie niech nie wy-ła - zi z cha-łu - py.

P. Nr. 280.

293.

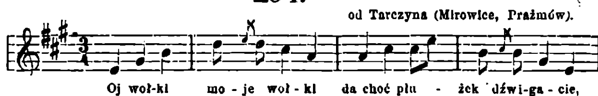
od Tarczyna (Mirowice, Prażmów).
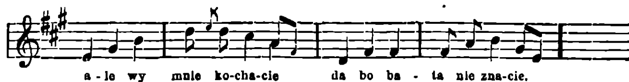

W sto-do - le na do - le i na kle - pi-sku chciał gę - by chciał gę-by

do - stał po py - sku.

294.
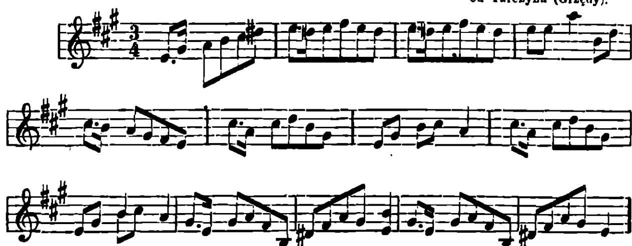
od Tarczyna (Mirowice, Prażmów).

Oj woł-ki mo - je woł - ki da choć płu - żek dźwi-ga - cie,
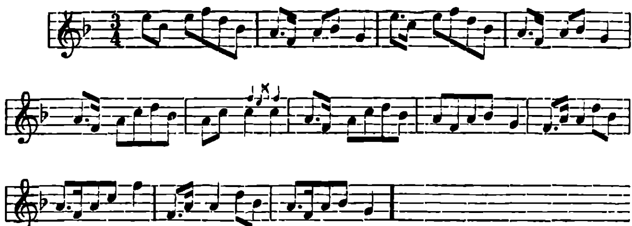

295.

od Tarczyna (Grzędy).
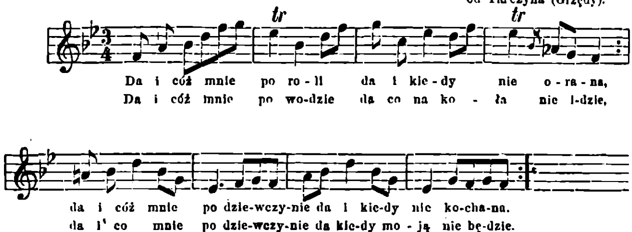

296.

od Tarczyna (Grzędy, Mroków).

297.

od Tarczyna (Grzędy).

298.

od Tarczyna (Michrów).

tr

Oj o-czki mo-je o-czki da cze-go spo-glą-da-cie, oj wszy-stko ku tej stro-nie da gdzie ko-cha - nie ma-cie.
Oj o-czki mo-je o-czki dar - mo nie spo-glą-daj-cie, da bo wy tu w Michro-wie da ko -cha-nia nie ma -cie,

299.

od Tarczyna (Michrów).

O - ber - ta-sik, o - ber-ta - sik, sprze-dał bu - ty, ku - pił pa - sik.
Sprze-dał pa-sik ku - pił so - li, bo dzie-wczy-nom brzu-cho bo - li.
Sprze-dał pa-sik; ku-pił chle-ba bo dzie-wczy-nom te-go trze-ba.

300.
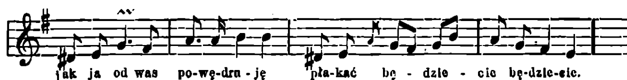
od Tarczyna (Michrów).

Oj le - ci so - kół la - sem da krzy-knie so-bie cza-sem oj ko-nik pro-sto dro - gą da tu-pnie so - bie no-gą.

301.
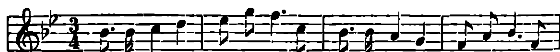
od Tarczyna (Michrów, Rembertów).

Oj.ciec bi - je ma - tka bi - je wszy-scy bi - je - cie bi - je-cie,
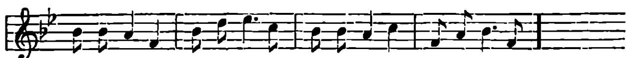

302.

od Tarczyna (Michrów, Rembertów).
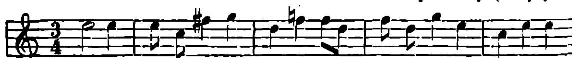

Za chło-pa się na-pie - ra - ła chle-ba u-piec nie - u-mia - ła,
I tak jej się pię-knie zda-rzył po za-skó- rzu ko-tek ła - ził,
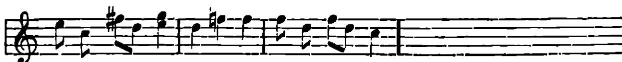

pier-szy raz się po- ku - si - ła na bo--che-nek roz-czy-ni - ła
za-dar o - go - na do gó - ry jeszcze nie do - stał do skó-ry.

303.

od Góry Kalwaryi (Kawęczyn).
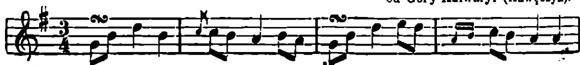

A princ Fer-dy-nan-dzie da cóż ci się to sta - ło oj wy - sze-
A princ Fer-dy-nan-dzie żę - by cię Bóg bło - go-sławił oj za-bra-
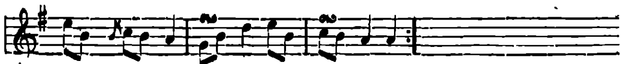

dłeś z War - sza-wy da w sa-mo Bo - że cia - ło.
łeś nam chłop - ców da co - ćś nam zo-sta - wił.

304.

od Góry Kalwaryi (Kawęczyn).

305.

od Góry Kalwaryi (Kawęczyn).

By-łem wczo-raj w karczmi-sku na go-rza-le na piw - sku. By-łem wczo-raj'

na ga- wę-dzie wy-słu-cha-łem co to bę-dzie. Wy-słu-cha-łem mi - mo wo-li

że dzie-wczy-nom wną-trze bo-li.

306.

od Góry Kalwaryi (Brzeszcze).

Za sto-do - łą za wu - jo - wą daj mi po-kój bo za-wo-łom

Jak za-wo-łam na ma-tu - lą to u-sły - szy i ta - tu - lo.

307.

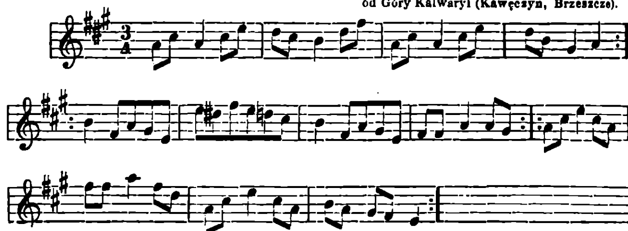
od Góry Kalwaryi (Brzeszcze).

Zrób mi wy - go - dę dziewczyno zrób mi wy - go - dę wy - go-dę
Do-bra wy-go - da Ja-sień-ku do-bra wy - go - da wy - go-da

weź dziu - ra-wy dzba - nek idź mi po wo - dę po wo - dę
z dziu- ra - we - go dzban-ka wy - pły -nie wo - da da wo-da.

308.
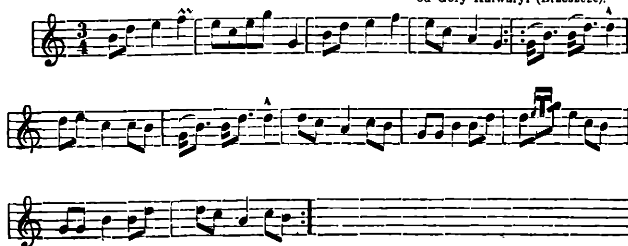
od Góry Kalwaryi (Kawęczyn, Brzeszcze).

P. Nr. 21.

309.

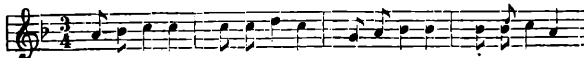
od Góry Kalwaryi (Brzészcze).

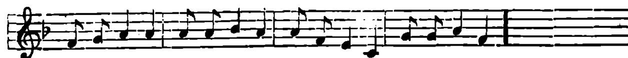

p. Nr. 143.

310.
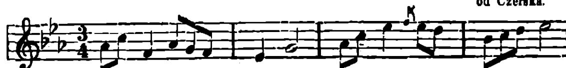
od Czerska.
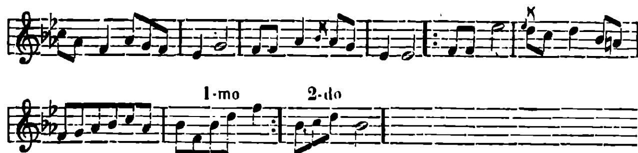

311.
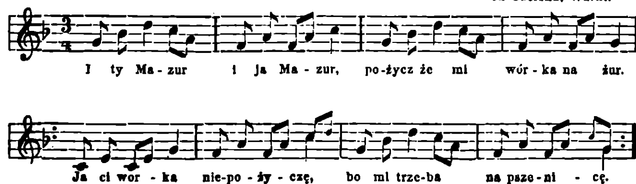
od Czerska.

312.

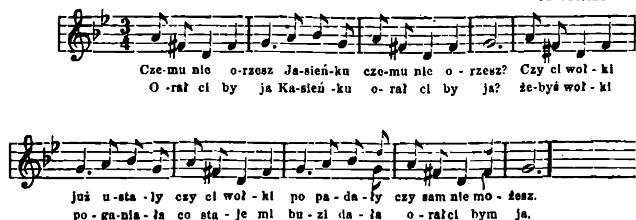
od Czerska, Warki.

Patrz Nr. 286.
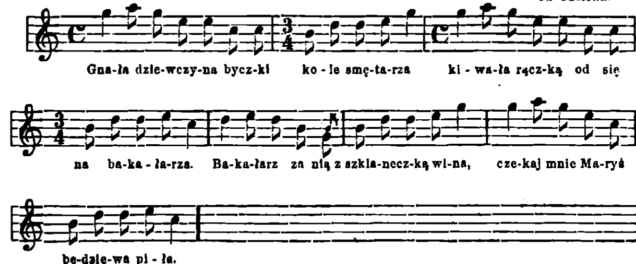
313.

od Czerska.

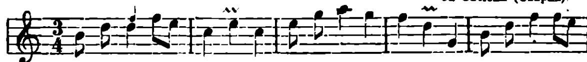
314.

od Czerska.
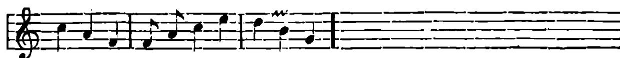

315.

od Czerska (Czaplin).

Oj szli pa-rob - cy z karczmy da tak so -bie mó - wi - li oj pój-dzie-wa do
Oj na wa - rzą nam kiełbas da , na sma-rzą nam ki-szek oj po-wiem oj-

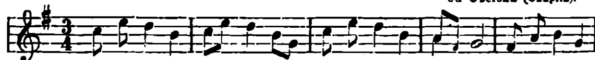

Ma - ry-ny da bo tam wie-prza bi - li.
cu mat - ce da żem w zalo - ty przy-sed.
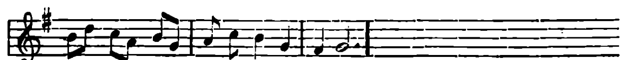
P. Nr. 294.

316.

od Czerska (Czaplin).
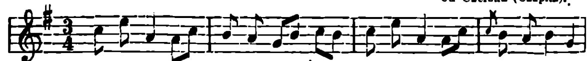

Oj wi-dzia-łem cię wi-dział ja-kem o - rał, wi - dział. Da i ja cię

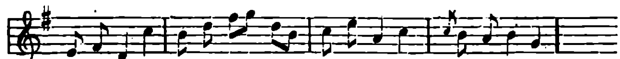
wi - dzia - ła ja-kem byś-ki gna-ła.

317.

od Czerska (Czaplin).

Ko - mu gra - ją? Nie-do - lę - dze, nie-do - lę - ga ma pie-nię-dze

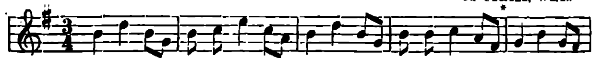

Nie-do-lę - ga tu-pie no - gą ma pie-nię-dze pod po-dło - gą.
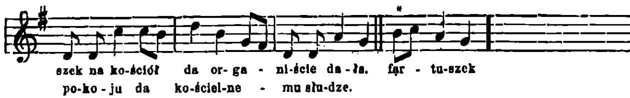
P. Nr. 280, 434.

318.

od Czerska, Warki.
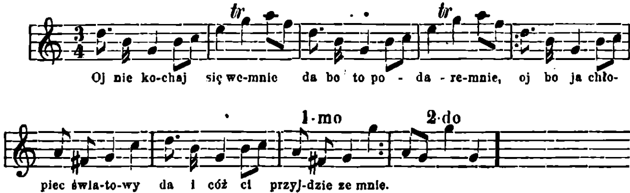

Oj kie-dy wę-dro-wa - ła da tak się lu - bo-wa - ła, oj far - tu-
Oj cóż to tam za wieś da cóż to tam za lu-dzie, da nie-da-dzą
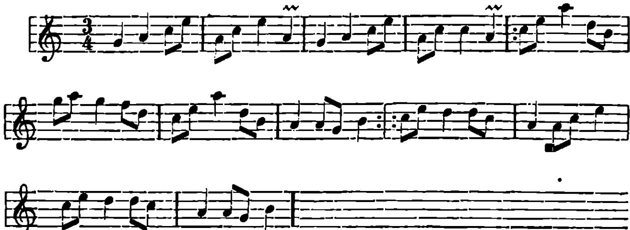

319.

od Warki (Konary).

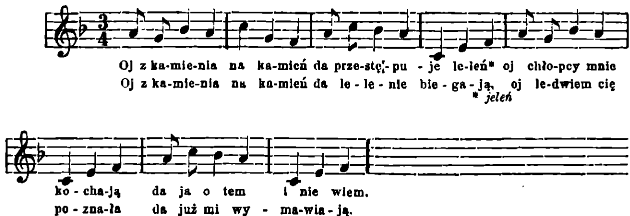
320.

od Warki (Konary).

321.

od Warki (Wichradz).

322.

od Warki (Wichradz).

Ga - da - ją lu - dzie da o mnie ga-da-ją lu-dzie da lu-dzie,

a niech że się na - ga - da - ją nic mi nie bę - dzie nie bę-dzie.

323.

od Warki, Białobrzeg.

324.

od Przybyszewa.
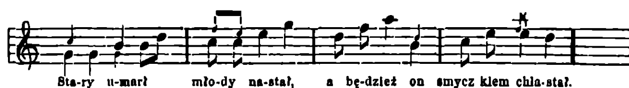
Oj kiep kiep Ma - zu-re-czek da i dzie - wczy-na je - go, na - la - ła

kie - li-sze-czek da i pi - je do nie-go.

325.

od Przybyszewa.
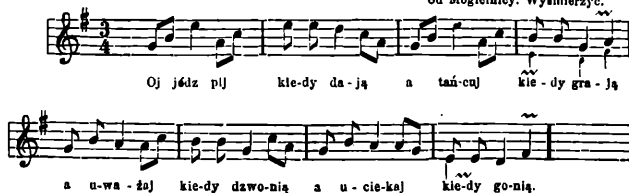
A gdzież to ten sta - ry Grze-la, co nam gry-wał co nie - dzie-la?

P. Nr. 286, 312.

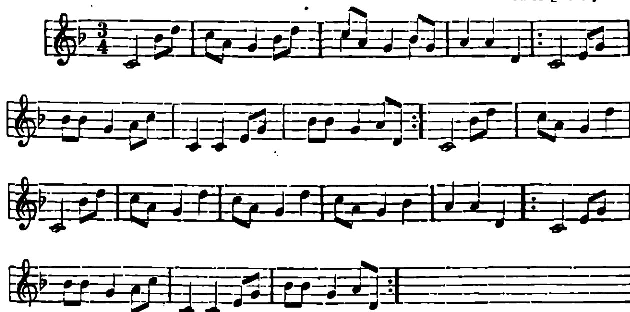
326.

od Mogielnicy. Wyśmierzyc.

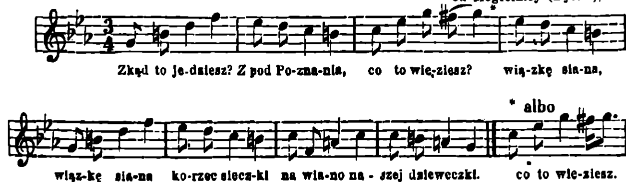
327.

od Mogielnicy.
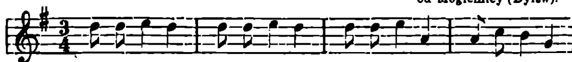

328.

od Mogielnicy (Dylew),
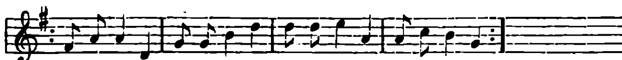

329.

od Mogielnicy (Dylew).

Da-lej chłop-cy da - lej na - si da - lej da - lej zwi-jaj - ta się,
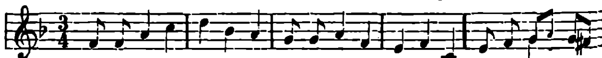

zwi-jaj ta się na kier-ma-sie ja Fra-nu - się a ty Ba - się.

Dalej chłopcy, dalej z miną
za dziewczyną za maliną
bo dziewczyna jak malina
za dziewczyną chłopcy giną.
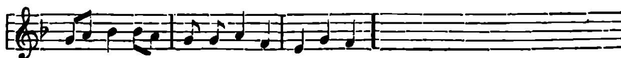
Dalej chłopcy, dalej śmiele
bo to w karczmie nie w kościele
bo w kościele śluby dają
a w karczmie się zalecają.

330.

od Mogielnicy, Nowegomiasta.

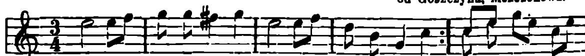
A za bo-rem za o-ném kiw-nął cio-łek o-go-nem. Ka-śka ję - ła
Wo-lę sie-dzieć w za-gro-dzie nuż mnie cio-łek u - bo-dzie.
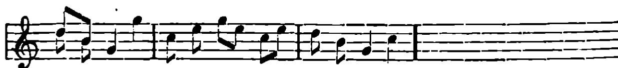

u - cie - kać le-piej by - ło po-cze-kać.

331.

od Goszczyna, Mszczonowa.

Oj ow - ce gó - ra-mi da ow - ce do - li - ną, oj te blę - dow-
Któ-ra naj-ła-dniej-sza of - fi - ce - rem bę-dzie, da i na środ-ku
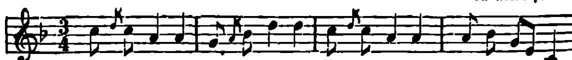

skie dzie-wu-chy da i szpi - ta - la nie mi-ną.
szpi - ta - la da i ła - tać kiec-kę bę-dzie.
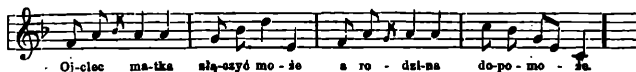
P. Nr. 120, 337.

332.

od Goszczyna.
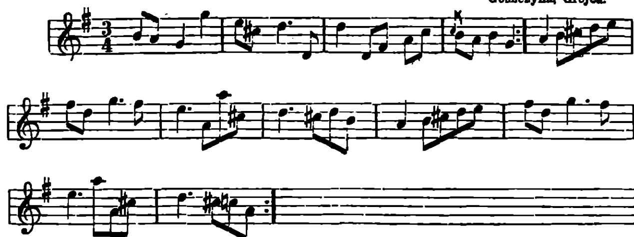

Pły - ną gą-ski po Du-na - ju ach mój Bo-że złącz że na - ju.
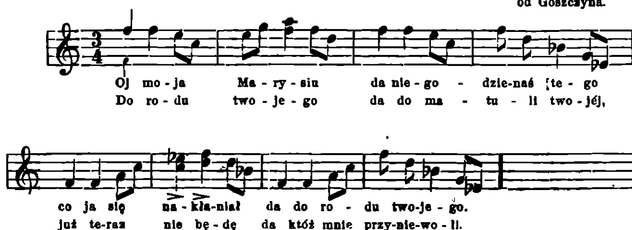

333.

Goszczyna, Grójca.
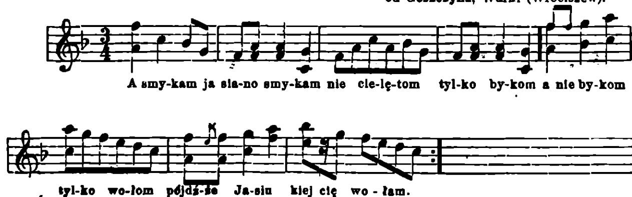

334.

od Goszczyna.

335.

od Goszczyna, Warki (Wrociszew).

336.

od Gosczyna, Grójca.

Od Grój-ca ja pa - ro - be-czek niemam szczę-ścia do dzie-we-czek
a - le o - ne szczę-ście ma-ją sa - me do mnie przy - bie-ga-ją.

P. Nr. 119, 151.

337.

od Gosczyna.

A je - śli mnie trosz-kę ko-chasz to mi téż to trosz-kę o - każ
a o - kaź mi tyć-ko chyć - ko bę - dę my - ślał że to wszyć - ko,

P. Nr. 22, 115, 331.
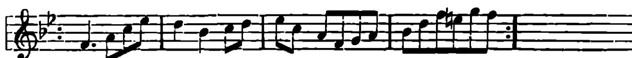
338.

od Grójca.

Oj do-bry nasz pan do - bry da i do-brze mu się dzie-je
oj lu - dzi ze wsi wy-gnał da i sam się le-dwo chwie-je.

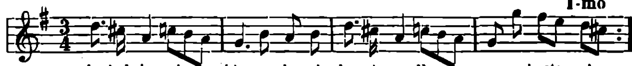
339.
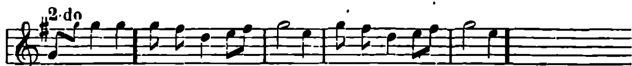
od Grójca (Głuchów).

340.
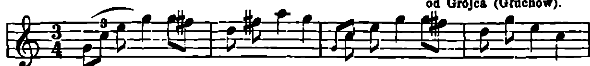
od Grójca (Głuchów).
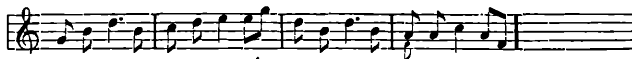

341.

od Grójca (Głuchów).
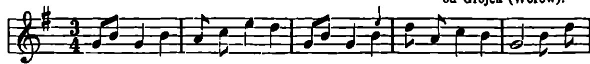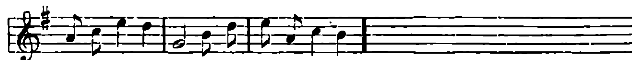

P. Nr. 92.

342.

od Grójca (Worów).
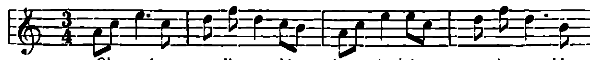

P. Nr. 103, 308.

343.

od Grójca.
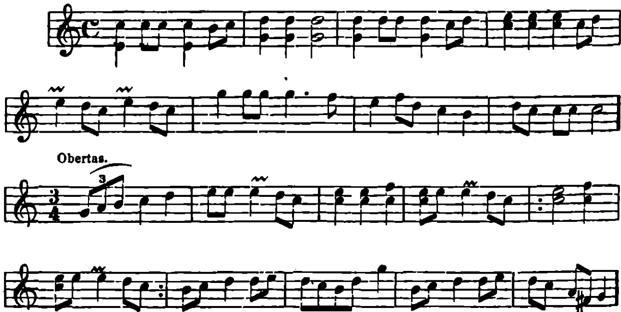

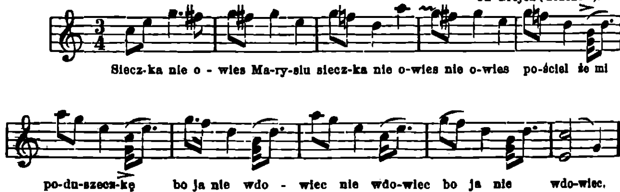
P. Nr. 139.

344.

Drabant. **Marsz.** od Grójca.
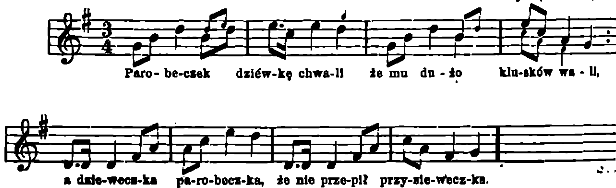

345.

346.
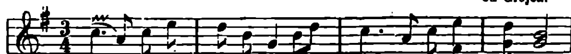
od Grójca (Głuchów).

P. Nr. 141.

347.

od Grójca.

Oj przy-szed ta-ki roz-kaz od Na-po-le - o-na,
Oj bo sam Na-po-le-on to sa-mo u - czy-nił,

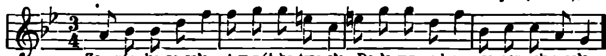

da że-by się roz-wo-dzić któ-ra sta-ra żo-na.
da i z sta-rą się roz-wiód z mło-dą się o-że-nił.

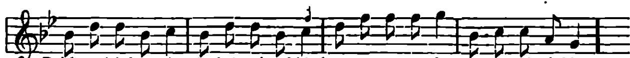
(Zdaje się pochodzić z r. 1812)

348.

Polski. od Grójca (Worów).

Za gór-kę za-szła i w nóż-kę trza-sła. Da-ła mu gę-by za gar-nek masła.

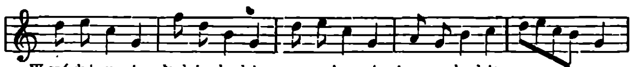
Dał-bym jej dru-gi i dwie gó-mul-ki by ze mną po-szła do o-nej gór-ki.

349.
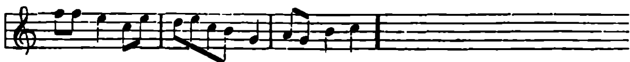
od Grójca.

Mo-ja Ma-ryś daj mi py-ska dam ci no-we spó-dni-czy-sko.

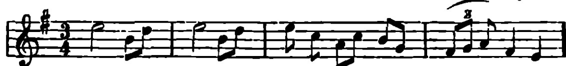

W spó-dni-cy ci ła-dnie bę-dzie a py-ska ci nie u-bę-dzie.
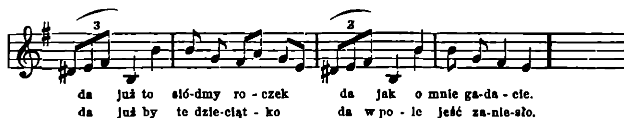

350.

od Grójca.
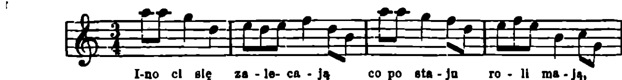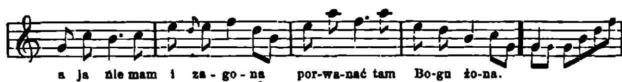

Lu-dzie lu-dzie a dyć ci mi po-kój daj-cie,
Sió-dmy ro-czek da już i na ós-my prze-szło

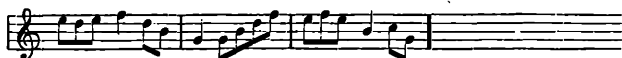

351.

od Grójca, Białobrzeg, Wyśmierzyc.
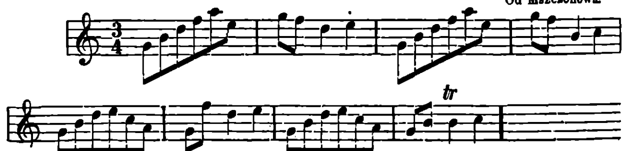

p. Nr. 224, 250.
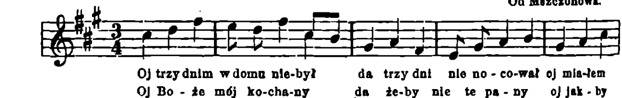
352.
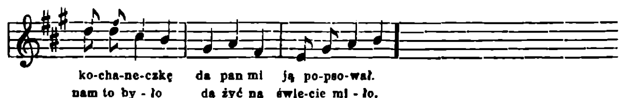
Od Mszczonowa.

353.
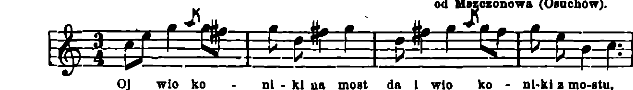
Od Mszczonowa.
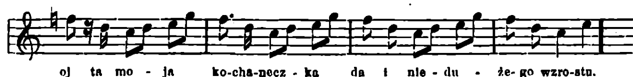

354.
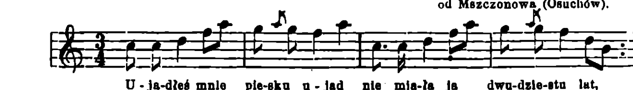
od Mszczonowa (Osuchów).
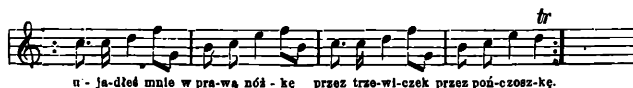

355.
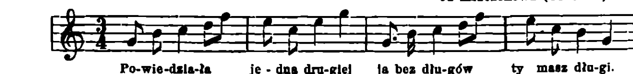
od Mszczonowa (Osuchów).
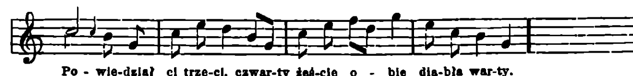

356.

od Mszczonowa (Osuchów).
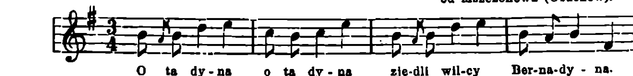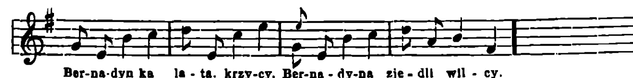

p. Nr. 252.

357.
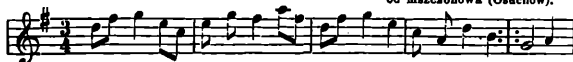
od Mszczonowa (Osuchów).
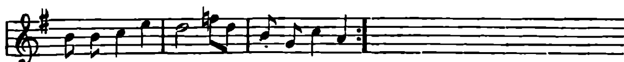

358.

od Mszczonowa (Osuchów).
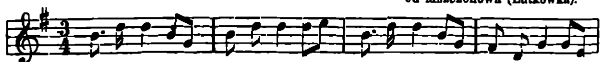

Oj si - wy ko-nik si-wy da si-wo jab-ko-wi - ty, do mo-
Oj go-ści - niec wy - bi - ty da i wy - to - ro-wa - ny do mo-

jej dziewczyny go - ści - niec wy - bi - ty.
jej dziewczyny do mo - jej ko-cha-nej.

359.

od Mszczonowa (Lutkówka).
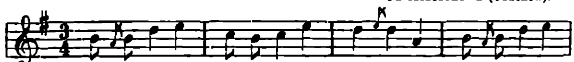

Czarne o-czy o-czy bu - re, pójdź dziewko za mnie za gó - ry
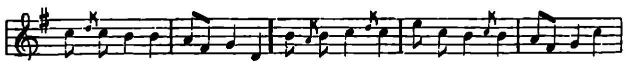

Tam swo-ja-czek a tu twój gość bę-dziesz so-bie u mnie ij-mość.

360.
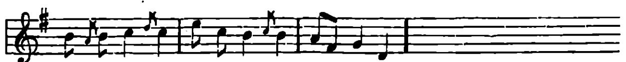
od Mszczonowa (Osuchów).

A u - to - nął po-pie-lar-czyk u - to - nął tyl - ko je - go

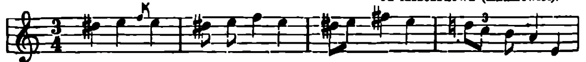
ka - pe - lu-sik wy - pły-nął. A u - to - nął po-pie-lar-czyk nie - bo - że

tyl - ko je - go ka - pe - lu - sik nie mo - że.

361.

od Mszczonowa (Adamowice).

Oj śmierć mo - ja, śmierć mo-ja nie bierz se mnie , jesz- cze,
Oj to - ruj że mi to-ruj da dró-żecz - kę od po - la

Oj niech-że se u - pa-trzę da na smę - ta - rzu miej-scc.
oj któ - rę - dy cho-dzi - ła da ko-cha - necz - ka mo- ja.

362.

od Mszczonowa (Adamowice).

Świe-ci mie-siąc w o - ba o - kna ja tam nie pój - dę nie pój-dę

Od ta - tu - la od ma - tu - li ka - ry nie uj - dę nie uj - dę.

363.
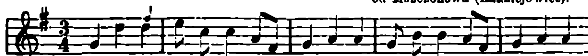
od Mszczonowa.

364.

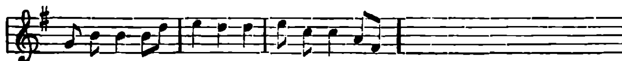
od Mszczonowa (Lutkówka).

365.

od Mszczonowa (Radziejowice).
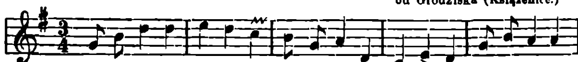

Oj strze-lił - bym do so - wy da żal mi pro-chu pso-wać oj wo - lę
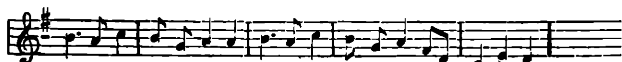

go se wo - lę da na ja - rząb-ka cho-wać.

366.

od Grodziska (Książenice.)

Oj bie - da mnie bie-da mnie u - bo-giej sie - ro - cie da po-szłem na
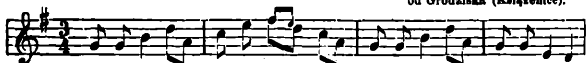

ma-ków-ki da po-szłem na ma-ków-ki u-wiąz mi łeb w pło-cie.

Da cóż ja sobie poczn꣬
ubogi sierota
niemogę sobie wyjąć
swojej główki z płota.

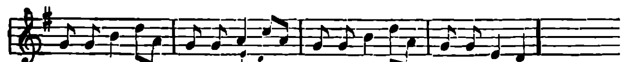
Oj przyszedł ci gospodarz
co jego makówki
i nagnał mi rozumu
od tyłka do główki.

367.

od Grodziska (Książenice).
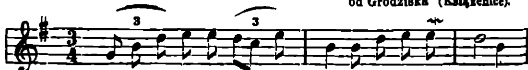

Oj i w le-sie przy stru-my - ku da i le-leń *(jeleń)* wo-dę pi - je

oj i ja tyl - ko dla cie-bie da i mój Ja - sień-ku ży - je.

368.

od Grodziska (Książenice).

Oj si - wy koń si - wy koń da pod-ku-wecz-kę zgu - bił
Oj si - wa klacz si-wa klacz da pod-ków-kę zgu - bi - ła

oj ja ma - ją-tek stra - cił da com pa-nien-ki lu - bił.
oj ja ma - ją-tek stra - ci- ła com chło-pa-ków lu - bi - ła.

369.

inni tak: od Grodziska Książenice

Oj si - wy koń si - wy koń pod - ku-wecz-kę zgu - bił

albo

oj ja ma - ją tek stra-cił com pa-nien-ki lu - bił pa-nien-ki lu - bił.

370.

inni od Grodziska (Książenice)

albo

371.

od Grodziska (Jordanowice).
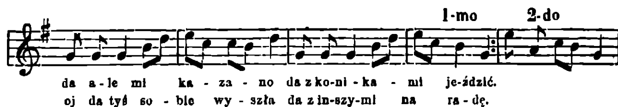
Na wo-jen - ce bo - lą rę - ce na służ-bie bo - ki da bo - ki

A wo - lę ja z cy - ga - na-mi no - sić tło-mo - ki tło-mo - ki.

372.
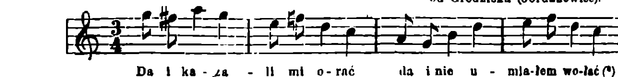
od Grodziska (Jordanowice).
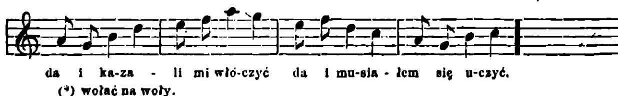
Oj miałem ci dzie - wczy - no da do - bra-noc po - wie - dzieć
Oj do - bra-noc dzie - wczy - no da z ko - ni - ka - mi ja - dę

373.

od Grodziska (Jordanowice).
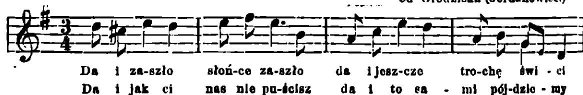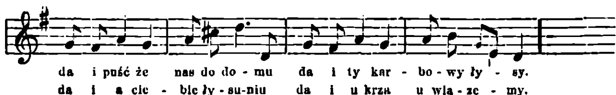

(*) wołać na woły.

374.
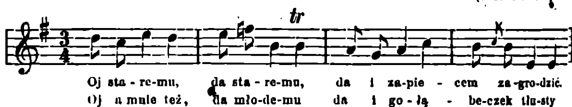
od Grodziska (Jordanowice.)
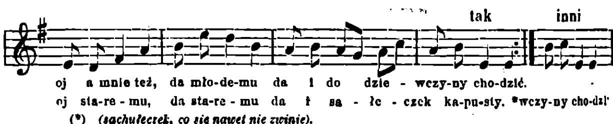

375.

od Grodziska (Jordanowice).

(*) *(sachułeczek, co się nawet nie zwinie).*

376.

od Grodziska, Mszczonowa.

Oj mu-sia - łaś dzie-wczy-no da na ban - do-sach by - wać da co u-miesz
tań - co-wać da i ła-dnie za - śpie - wać.

377.

od Grodziska (Jordanowice).

Cięż-kie roz-sta - nie dziewczyno cięż-kie roz - sta - nie roz-sta - nie
Oj i ko - cha - nie ko-cha-nie da i po ser - cu bo - nu - je
bo-daj by - ło nie po-sta - ło na - sze ko-cha - nie, ko-cha - nie.
oj i kto się w kim za ko-cha da i śmierć so - bie go - tu - je.

378.
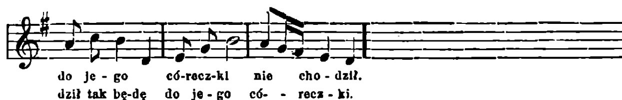
od Grodziska (Chlewnia).

Oj żal to-bie dziew - czy - no da żal to-bie żal to - bie
Oj ja-dę ja dziew - czy - no da ja-dę ja ja - dę ja
oj żeś się na ro - bi - ła da ma-tu - li nie so - bie.
da do cie - bie je - dy - no przy - ja - dę ja sta-nę ja.

379.

od Grodziska (Chlewnia).
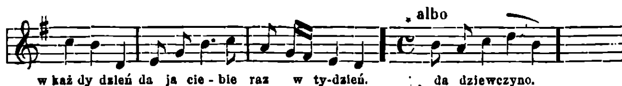
Wy - so-ki pło - te-czek ta - tu - lo za - gro - dził, że - by ja
We-zmę sie - kie-recz - ki po - de-tnę ko - łecz-ki jak-em cho-

380.
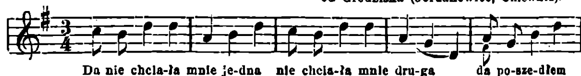
od Grodziska (Jordanowice).
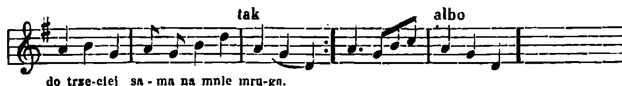

381.
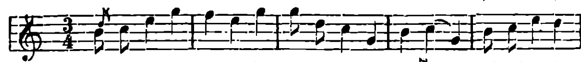
od Grodziska (Jordanowice, Chlewnia).
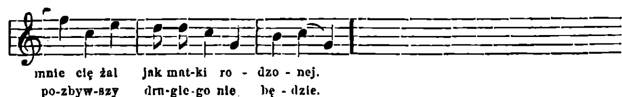

382.

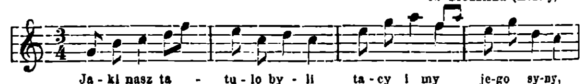
od Grodziska (Jordanowice).
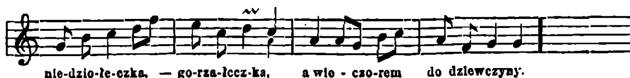

383.

od Grodziska (Kozery).
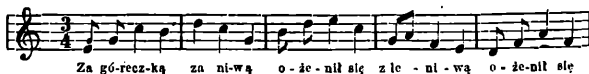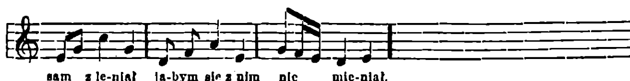

nie-dzio-łe-czka, — go-rza-łecz-ka, a wie - czo-rem do dziewczyny.

384.

od Grodziska (Kozery).
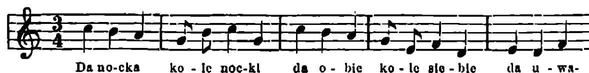

Za gó-recz-ką za ni-wą o - że - nił się z le - ni - wą o - że-nił się
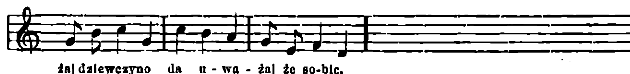

sam z le-niał ja-bym się z nim nie mie-niał.

385.

od Grodziska (Kozery).

Da no-cka ko - le noc-ki da o - bie ko - le sie - bie da u - wa-

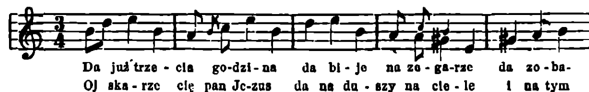
żaj dziewczyno da u - wa - żaj że so-bie.

Da mój Jasieńku już em
da sobie uważyła
da choć mnie będziesz bijał
da cóż będę robiła?
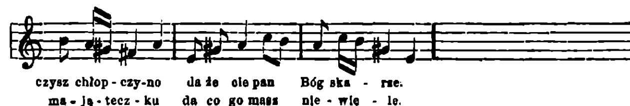
Oj choć mnie będziesz bijał
da toć to w swoim domu
da choć ja pójdę na wieś
da niepowiem nikomu

386.

od Grodziska (Kozery, Kozerki).

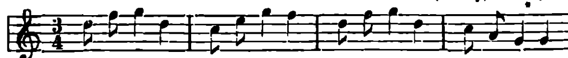
Da już trze - cia go-dzi - na da bi - je na ze - ga-rze da zo - ba-
Oj ska - rze cię pan Je-zus da na du - szy na cie - le i na tym
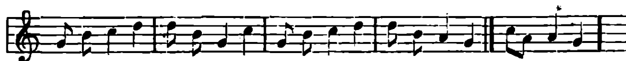

czysz chłop - czy-no da że cie pan Bóg ska - rze.
ma - ją - tecz - ku da co go masz nie - wie - le.

387.

od Grodziska (Kozery, Kozerki).
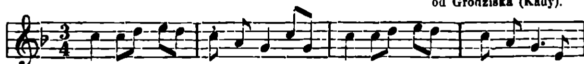

Sa-ma ja-dła sa-ma pi - ła sa-ma so-bie ra - da by - ła
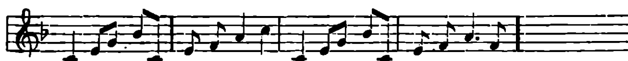

sa-ma ja-dła o - gó-recz-ki a mnie da-ła o - go-necz-ki.

388.

od Grodziska (Kady).
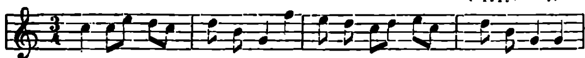

Oj nie mam nic, nie mam nic da wo - da mi za-bra - ła

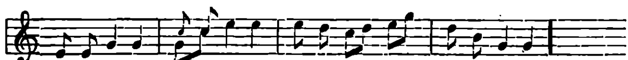
oj tyl - ko cy - ra-necz-ka da nad wo - dą zo-sta-ła.

389.

od Grodziska (Opypy, Kady).
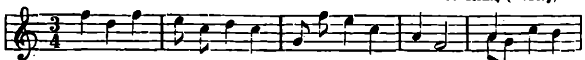

Oj sta - ry ja sta - ry ja da i nie chcą mnie dziewczęta.

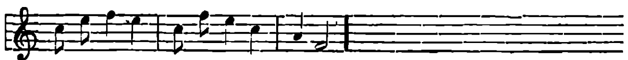
oj we zmę ja bicz i tor - bę da i po - pę - dzę cie - lę - ta.

390.

od Grodziska, (Kozery).

Oj Ko - ze - ry Ko-ze - ry na gór-ce sto - i - cie da nie je-

dnej dzie-wczy-nie ża-lu na - ro - bi-cie.

Oj to kozerskie pole
ni duże ni małe
da niemogą go przejrzeć
czarne oczki moje.

Oj oczki go nie przejrzą
rączki nie przerobią
da są ludzie u ludzi
to nam dopomogą.

391.

od Grodziska (Opypy).

Oj wo - ły mo - je wo ły po - o - ra - ły do - ły da po - o-

rzą i gó - ry do dziewczyny któ-réj.

392.

od Grodziska (Kozery).

Oj wian-ku mój wian - ku mój da wian-ku mój i ru - cia - ny oj nie o- pa-
Oj ty - lo mi o - pa - daj da w mieście na ry - ne-czku oj tam ci się

daj że mi da mię-dzy Ko - ze - ra - mi.
u - bu-jasz da ru-cia-ny wia ne - czku.

393.

od Grodziska (Brwinów.
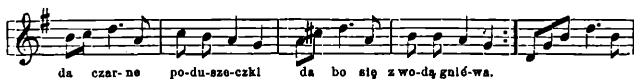
A bo-daj cię Bóg ska-rał bo-dajś chle-ba że - brał oj za ten
A bo - da- jeś zmar-nia-ła bo - da-jeś zka - pia - ła oj za te
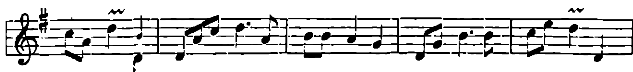
mój wia-ne-czek coś mi go o - de - brał,
po - da-run - ki coś o-de-mnie bra - ła.

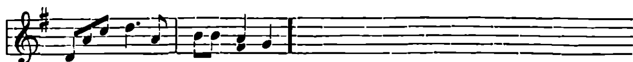
394.

od Grodziska (Brwinów).

Da mo - ja ko-cha-necz-ka da bia-ło gą - se-czki ma
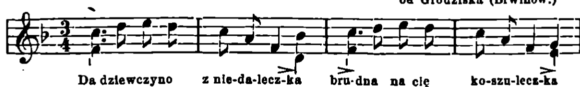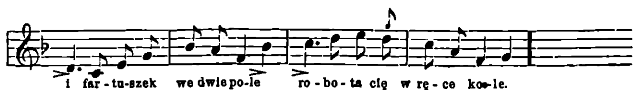

395.
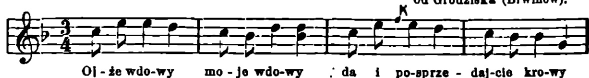
od Grodziska (Brwinów.)
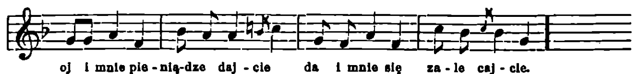

396.
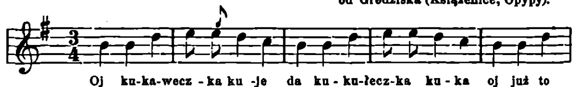
od Grodziska (Brwinów).
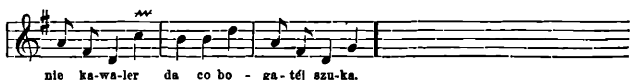

397.

od Grodziska (Książenice, Opypy).
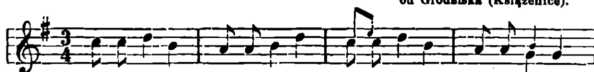

Oj tylko se uważa
da która ma spódnice (*drogie szaty*)
oj sam on portek niema
da tylko nogawice.
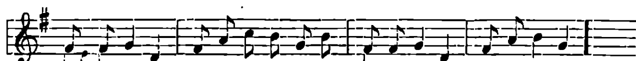
Oj pyta się o posag
da pyta się o wiano
oj a jemu samemu
da wyłazi kolano.

398.

od Grodziska (Książenice).
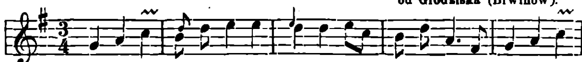

Tań-co-wa-łem i tu-pa-łem oj bu - ty mi się zda-rły
Ach mój Laj-buś mój ko-cha-ny po - zić że mi la-chma-ny
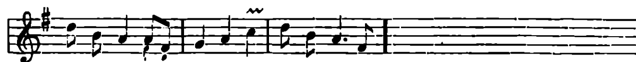

i su-kma - na po - ła- cha-na po-cia - pa - na ga-cie mi o-pa-dły.
a ja to-bie ba - ra-nie-go ko - ziu - ska jak pój-dzie - my do łó-zka.

399.

od Grodziska (Brwinów).

Za-chcia-ło się je-dne-mu u-pro - wa - dzać dzie-we-czki oj za to
Oj cho-dzi po u - li-cy i brzę-ka kaj - da-na - mi jak wyj-dę

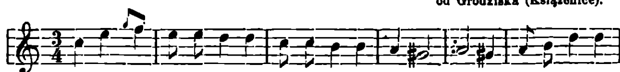

mu spra-wi-li da że - la - zne trze-wi-czki.
z tej nie-wo - li da brzy-dzę się pan - na - mi.

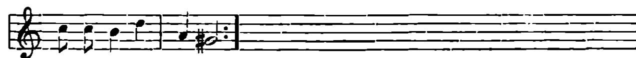
p. Nr. 180.

400.

od Grodziska (Książenice).

Oj do - li - na do - li - na przy do - li - nie jab - ka le-pszy mój Ja -si-niek

niż ro-dzo-na mat-ka.
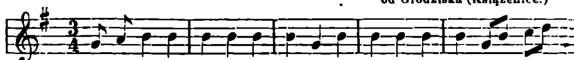
Oj bo z rodzoną matką
nie będę siedziała
a z Jasieńkiem muszę
bom mu przysięgała.

Oj dolina dolina
przy dolinie orkisz
zjesz chmurę chłopaku
niżeli mnie okpisz.
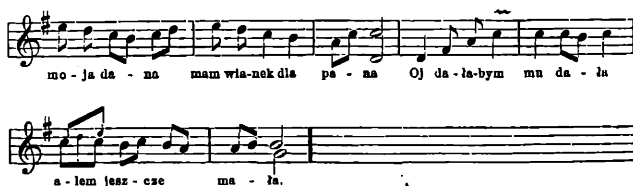
Oj dolina dolina
przy dolinie angryst
miałem żonkę Karlinkę
pędrak mi ją zagryz.

401.

od Grodziska (Kstążenice.)
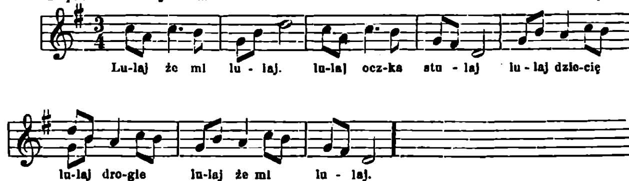

Oj da da-na oj da - na oj da - na oj da-na oj da - na
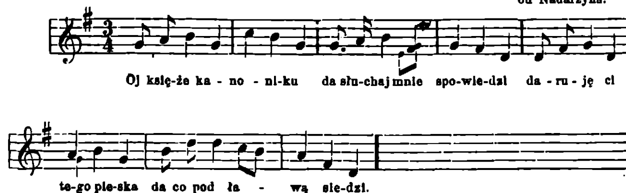

402.

P. piastunek. Kołyskowa. od Nadarzyna.
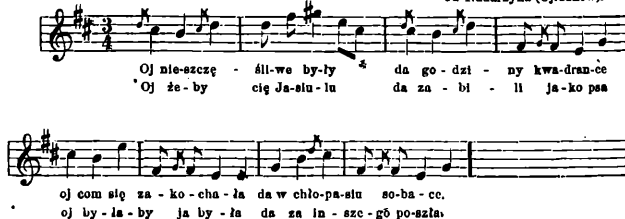

403.

od Nadarzyna.
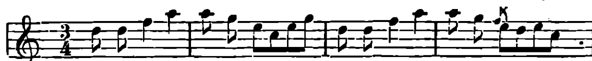

404.

od Nadarzyna (Ojrzanów).
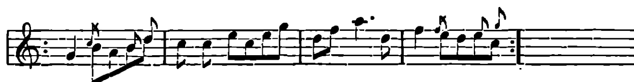

P. Nr. 322.

od Nadarzyna.

Ka-za-li mi rze-pę ko-pać a ja za-piec dziew-kę ko-chać
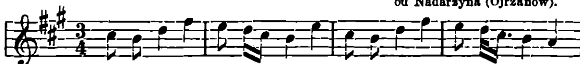

ka-za-li mi na ma-li--ny a ja za piec do Ma-ry-ny.

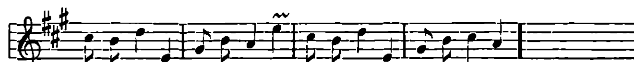
P. Nr. 90, 325.

406.

od Nadarzyna (Ojrzanów).

Mo-je dziew-cze wszak ty mnie znasz od War-sę-gi je-stem be-dnarz
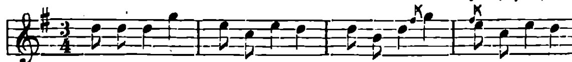

ro-bię be-cz-ki be-czu-łecz-ki i po-pi-jam go-rza-łecz-ki.
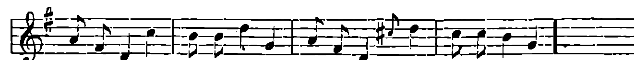
p. Nr. 355.

407.

od Nadarzyna (Pęcice)
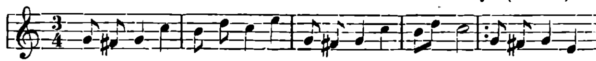

Oj-że ma-lo-wa-na szklan-ka da-li je-dzie ka-szte-lan-ka

oj że za nią ka-szte-la-nic da-li ed war-szaw-skich gra-nic
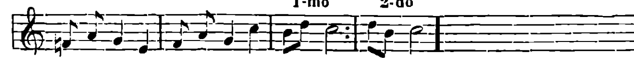
408.

od Nadarzyna (Helenów).

Nie-u-wa-żaj chło-pie na to że ja pie-go wa-ta bo jak bę-dę

1-mo 2-do

go-spo-dy-nią to mi pie-gi zgi-ną.

409.

od Nadarzyna (Komorów, Helenów(.

Oj sie-kie - rę mi wzię-to da rę - kę mi u - cię - to
oj nic by-ło to jeź - dzić da do bo-ru we świę - to

P. Nr. 13, 243, 332.

410.

od Nadarzyna (Helenów).

Oj bo-daj żc cię bo-daj mo-je dzie-wcze bo - daj kie-dy ja
Da po-daj że mi rą-czkę na zie-lo-ną łącz-kę da po-daj

będę to nął to mi rą-czkę po - daj.
że mi o - bie po - ga-da-my so - bie.

P. Nr. 279

411.

od Nadarzyna (Komorów, Pęcice).

Mo-ja ma-tko daj mi cór-kę dam ci pi-wa pół-gar-ców-kę

1-mo 2-do
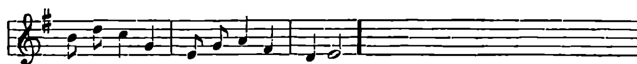
Do-syć bę - dzie tyl-ko kwar-ta bo ta cór - ka nic nie war-ta,

P. Nr. 342.

412.

od Błonia (Rokitno).

Oj je-dziesz Ja-siu je-dziesz o ko - ni - ki nie dbasz oj sie-czki
Oj je-dziesz Ja-siu je-dziesz je-dziesz nie ja - dą - cy, oj a mnie

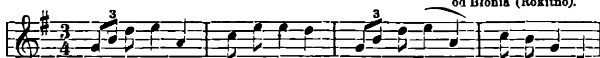

im nie u-rzniesz o-bro-czku im nie dasz.
o-czki bo - lą na cię pa-trza - ją - cy.
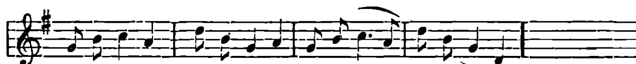
P. Nr. 264.

413.

od Błonia (Rokitno).

Cie-cze wo-da z pod ja-wo - ra lo - do - wa lo - do - wa
Cie-cze wo-da z pod ja-wo - ra cie - cze z pod bu - czy - ny
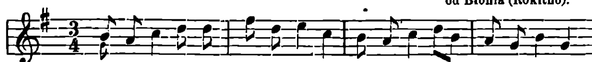

mo-ja Ka - siu Ka - si-necz-ku by-waj że mi zdro-wa.
nie-za - po-mnę, nie-za-po-mnę Ka-sień-ki je - dy-nej.

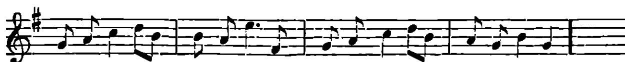
P. Nr. 66.

414.

od Błonia (Rokitno).

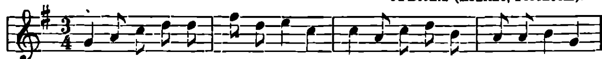
Hej od Ka - li-sza do Ka - li-sza le-psza Ka-sia niż Ma-ry-sia,
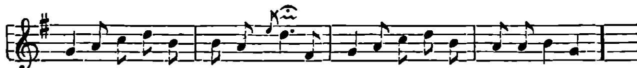

bo Ma-ry - sia nic nie ro - bi, wle-zie za piec grze-je no - gi.

415.

od Błonia (Rokitno, Płochocin).

Da po-szedł dzia-dek na bu - cza-ki da zła-pał bu- ty wrzu-cił w krzaki
Da po-szła baba nie zna - la-zła da przy-szła do dom za piec wla-zła,

da po-szedł do dom za-czął hu-kać da idź mi ba-bo bu-tów szu-kać.
da jak się dzia-dek ro - zgra - ni - czył da swo-ją ba - bę po - ka-li-czył.

416.

od Błonia (Płochocin, Zbików).

W o-gró-de-czku ka - ra - fi - jał nie będzie mnie Ja-sio bi - jał :
ka - ra - fi-jał nie po-mo- że bo mnie Ja-sio wy-bić mo -że

P. Nr. 156.

417.

Od Błonia (Płochocin, Rokitno).

Oj że-by ja se tez mia-ła oj da so - ko - ło - we o - czy
Oi i u - sia - dła-bym ja oj da u Ja - sia na pło-cie

oj to-by ja po - le-cia - ła da do Ja-sień - ka i w no-cy. *(wnet, wnetki).*
oj iprzy-pa - trzy - ła-bym się da i Ja - sio - wej ro - bo-cie,

P. Nr 60.

418.

od Błonia (Płochocin, Moszna).

Oj de-pce ko-nik de-pce da do sta - jen - ki nie chce
Oj czy-je to ko - ni - ki da po po - lu bry.- ka - ją
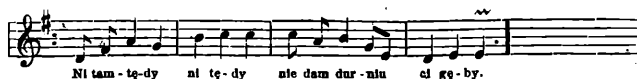
oj że - by do dziewczyny do po - le - ciał-by je-sce.
oj i Ja - sia mo - je - go da Ma - ry - ni szu - ka - ją.

Mel. Nr. 263 275.

419.
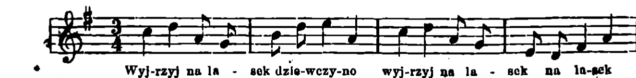
od Błonia (Płochocin).
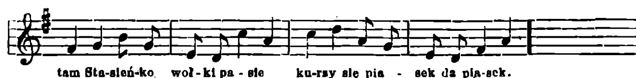
O czy tę - dy czy tam-tę - dy daj mi dziewczę daj gę-by

420.
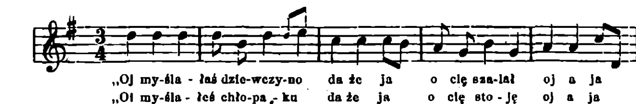
od Błonia (Płochocin).
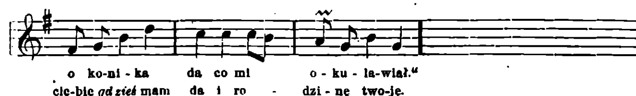

421.

od Błonia (Pło chocin).
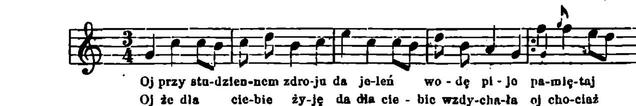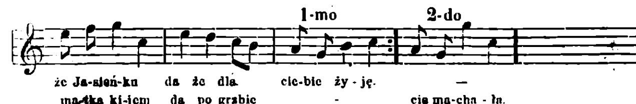

p. Nr. 13, 109.

422.

od Błonia (Płochocin).
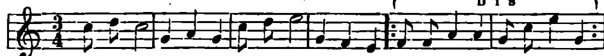

423.

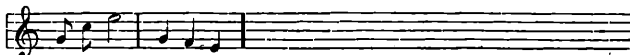
od Błonia (Płochocin).

(bis)

Oj sta - ra ba - ba zła da ła-dną Ka-się ma. (pój-dę do niej gó-rą, do-łem / sta-rą ba-bę zwa-lę ko-łem)

Oj mło-dy ma-zu-rek cho-dził do trzech có-rek je-dna ły - sa dru - ga z bié-sa
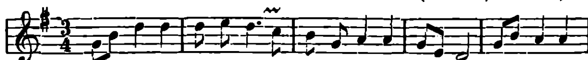

to Ka-sia bę-dzie ma.

a trze-cia jak tu - rek.
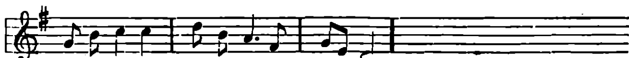
424.

od Błonia (Płochocin, Domaniew).

Oj tyś się Ja-siu u - pił ja się na ro - bi - ła oj tyś ko-

Oj wy - ku - pi - łaś ko-nia wy-kup że i sio - dło oj po - wie-
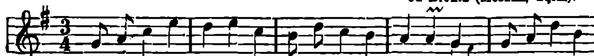

ni-ka prze-pił ja go wy - ku - pi - ła.

dzą ci lu-dzie go-spo-dy - nié do - bra.

Mel. Nr. 144, 164.
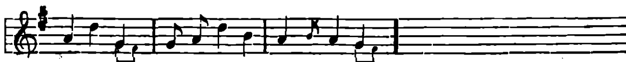
425.

od Błonia (Moszna, Gąsin).

Oj da czy cię dziew-czy-no da ma-larz u - ma - lo-wał da wca-łéj pa-

Oj u - ma - lo - wał ci mnie da sam pan Je - zus z nie-ba da bo ja sie-
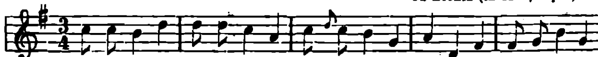

ra - fii ładniej-széj by nie zna-lazł.

ro - te-czka da u - ro - dy mnie trze-ba.
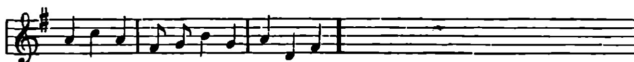
426.

od Błonia (Moszna, Gąsin).

Oj za - lej-że o-gień wo-dą da bo dwo-ra - cy ja - dą oj za-lej - że

Oj dwo-rarcy da dwo-ra - cy da cho - dzi-cie po no-cy oj dzie-wczę-ta

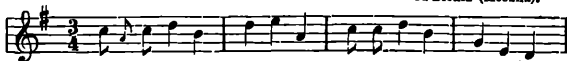

go za - lej da niech-że ja - dą da - léj.
za wa - mi da wy-trze-szcza-ją o-czy.

p. Nr. 230.
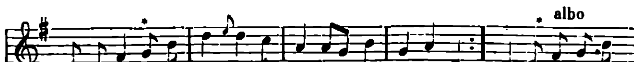
427.

od Błonia (Moszna).
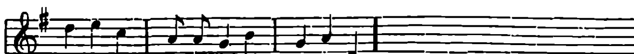

Oj da Ja-siu mój Ja-siu da ma - ły po - ga - ni - siu

albo
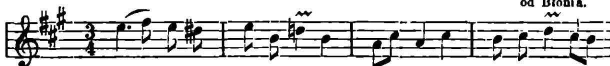

oj da wzią-łeś mi wia- ne-czek da nie-cze-ka - łeś cza - su.
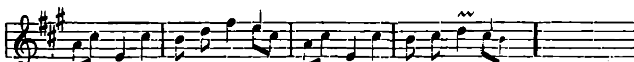

P. Nr. 231.

428.

od Błonia.

Oj wziął mi Ja-nek wia-nek da ju żmi go nie wró - ci

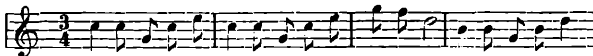

oj niech go bie - da spo-tka da kę-dy się o-bró - ci.
(weźnie)

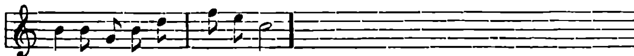
p. Nr. 277.

429.

od Błonia, Sochaczewa.
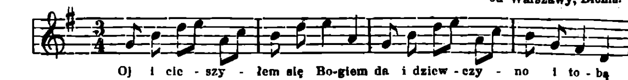

Nie chcia-ła ma-ku ni pa-ster-na-ku z o - le-jem, wo - la-ła bie-żyć
Ję-drzej nie mo-że * mój mo-cny Bo-że ja ra - da, wy-sko-czę so-bie
(chory).
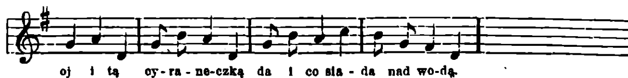

na gó - rę sie-dzić z Ję-drze-jem.
na je-dnej no-dze o da da.

430.

od Warszawy, Błonia.
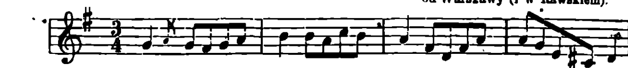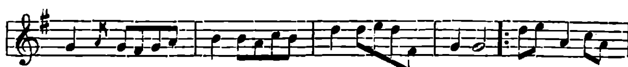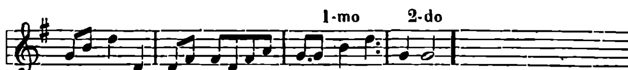

p. Nr. 252.

431.

od Warszawy (i w Rawskiem).
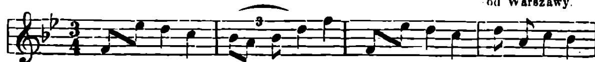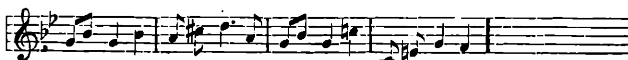

432.

od Warszawy.
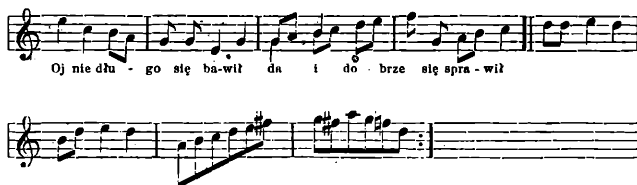

p. Nr. 64, 224.

433.

od Warszawy, Nadarzyna.
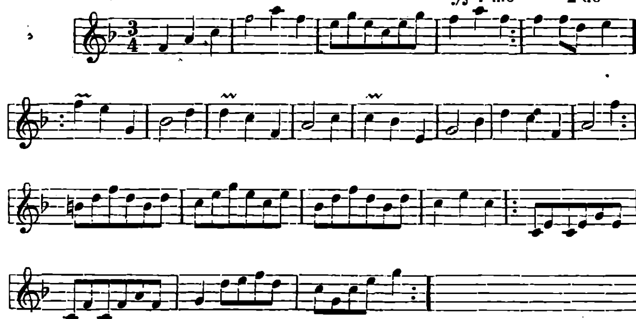

p. Nr. 22.

434.
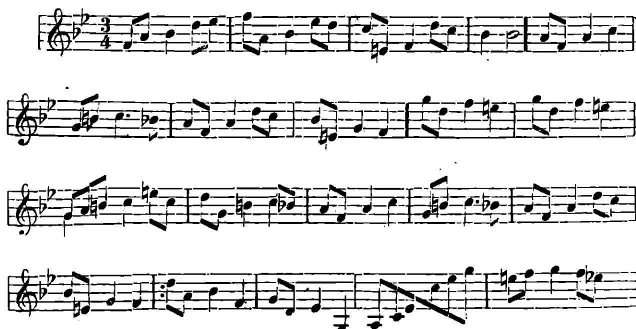
Wdlc
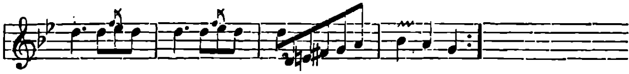
z Warszawy, Błonia.

435.
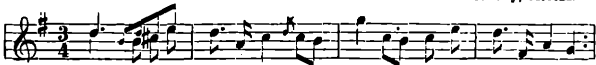
z Warszawy.
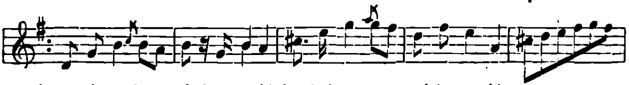

436.
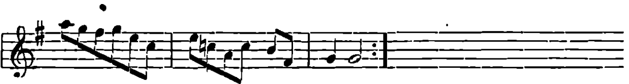
od Warszawy, Serocka.

Nu - że żwa-wo do ho-łu-pców smu-tek zo-staw - my dla głup ców
A nie-tańcs jak na - ję - ty hop - że hop-że hop-że w pię-ty
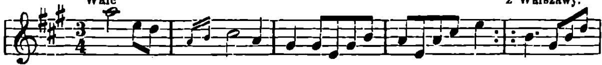

krzesz-cie o-gnia pod - ku-we-czki hop-że hop i wy dzie-we-czki.
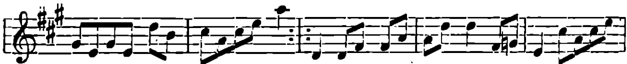

437.
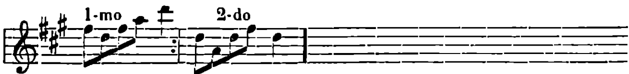
Walc

z Warszawy.
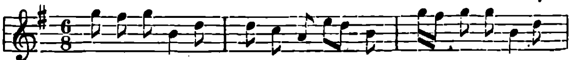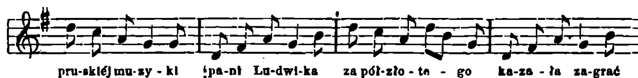

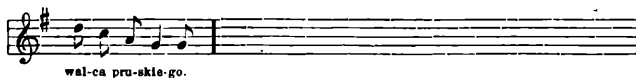
438.

z Warszawy.

Że-by nie - by - ło pa - ni Lu-dwi - ki to by nie by - ło
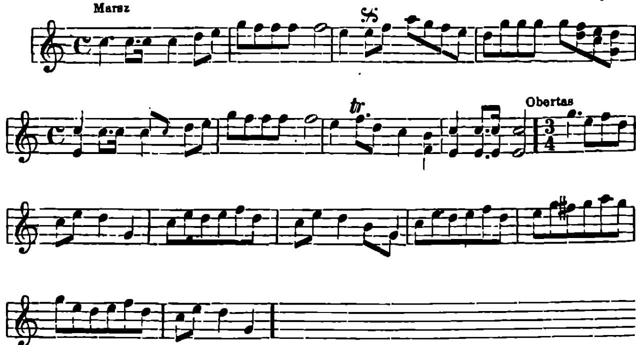

p. Nr. 11.

439.
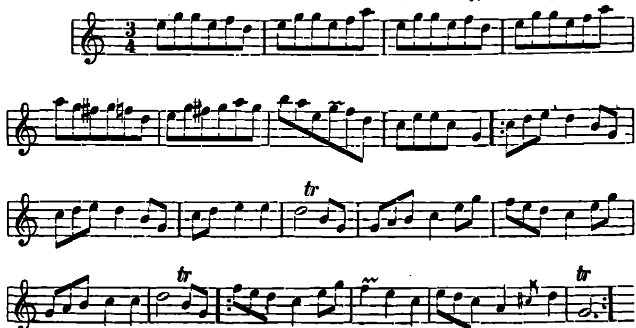
rabant. Marsz — z Warszawy.

p. Nr. 344.

440.

z Warszawy, i od Nowegodworu.

441.

z Warszawy.

Walc

1-mo 2-do

1-mo 2-do

1-mo

2-do
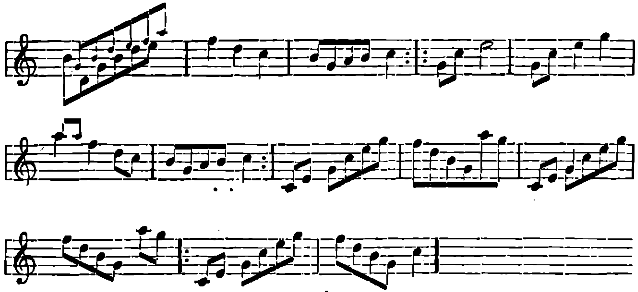
442.

z Warszawy.

drugi raz oktawą niżej.
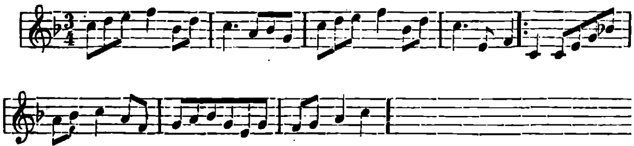
443.

z Warszawy.

444.
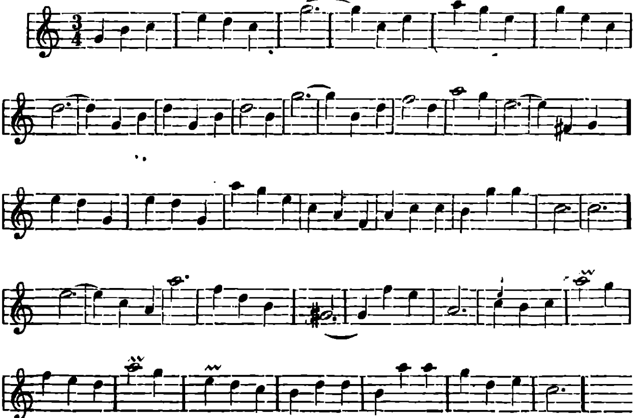
z Warszawy,

445.
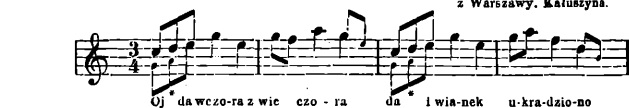
Walc
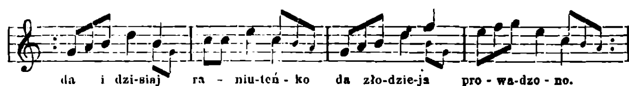
z Warszawy.

446.

z Warszawy. Kałuszyna.
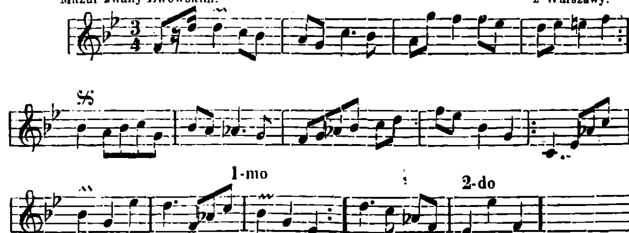

*) *W Kałuszynie biorą jak tu* a, *w Warszawie zaś wyżej bo* c, *zamiast* a.
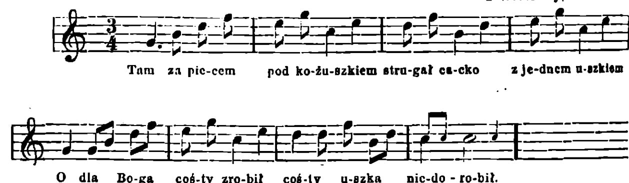
447.

Mazur zwany Lwowskim. z Warszawy.
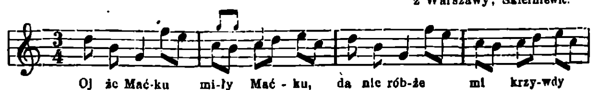

448.
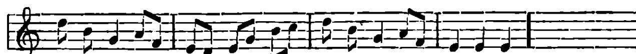
z Warszawy, Błonia.

449.

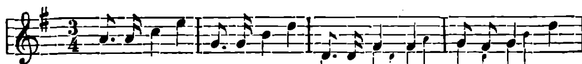
z Warszawy, Skierniewic.
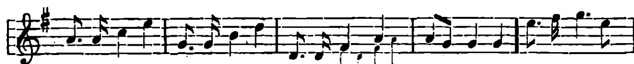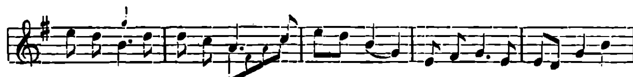

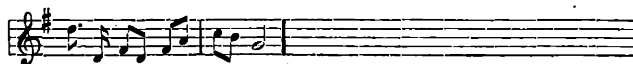
450.

od Warszawy, znany powszechnie.

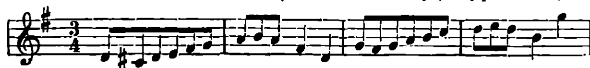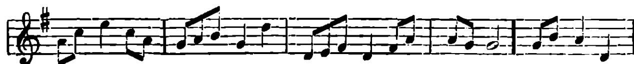

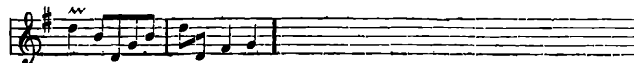
451.

od Warszawy, (znany powszechnie).
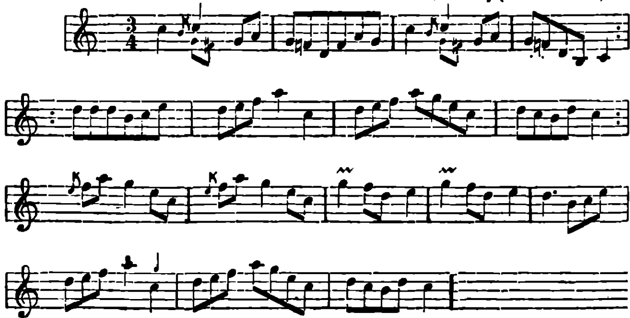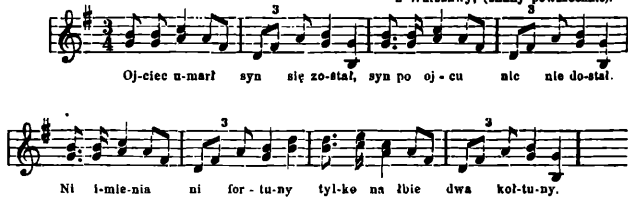

452.

z Warszawy (i w Łowickiem).
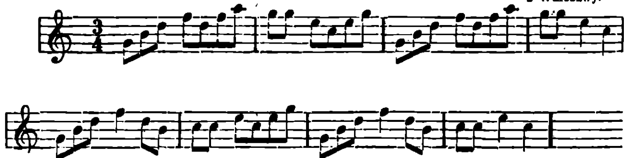

453.

z Warszawy, (znany powszechnie).
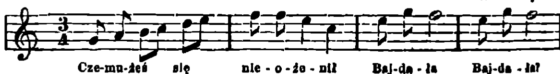

454.
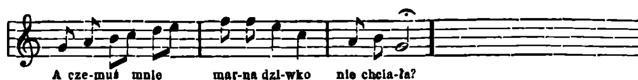
z Warszawy.

455.

z Warszawy.
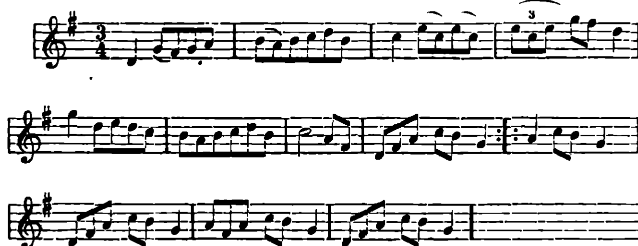

p. Nr. 116.

456.
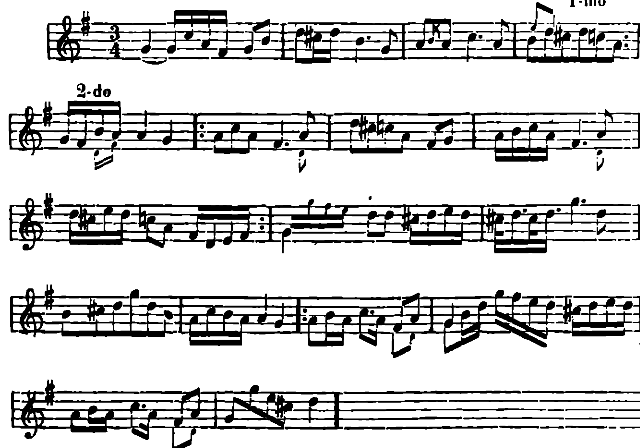
z Warszawy, Łowicza, (znany powszechnie).

457.
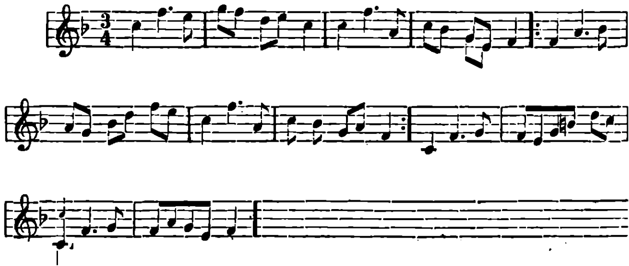
Polski.

z Warszawy.

458.
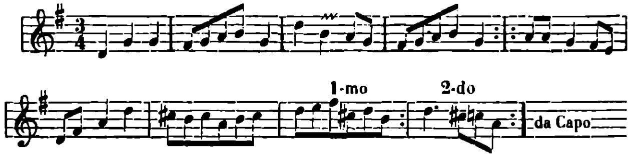
z Warszawy.

459.

Mazur.
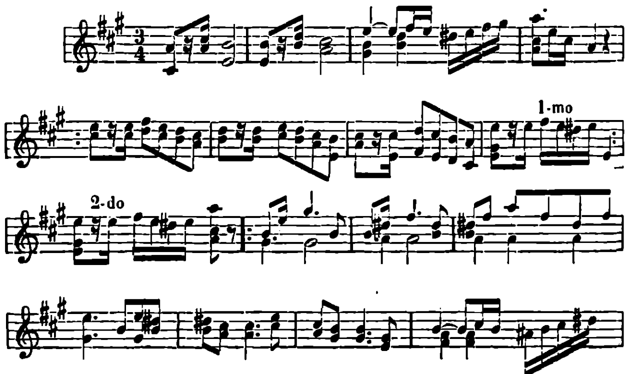
z Warszawy.

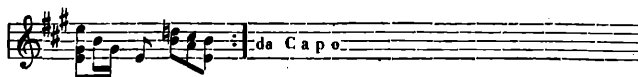

460.

Polski (zwany Starosta)

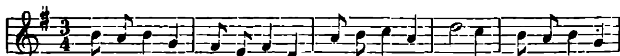
z Warszawy.
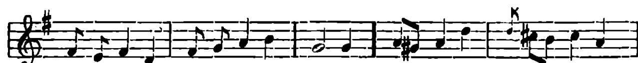

461.

Mazurek (Elsnera). z Warszawy (znany powszechnie).

Dwie Ma-ry-sie, spo-tka-ły się i mó - wi - ły so-bie al - bo ty mi
Dwie Ma-ry-sie, spo-tka-ły się i mó - wi - ły o tém jak-to ko-wal
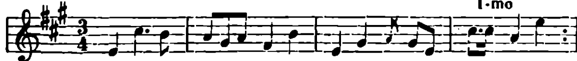

Sta-sia od-stąp al - bo ja go to - bie.
so - bą ru-cha kie - dy bi - je mło-tem.
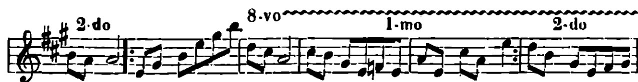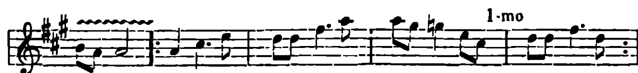

462.

Mazurek dla tancerki Mierzyńskiéj (Damsego). z Warszawy.

1-mo
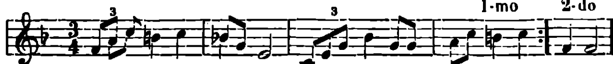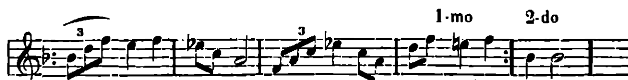

463.

Mazur (Stefaniego). z Warszawy.
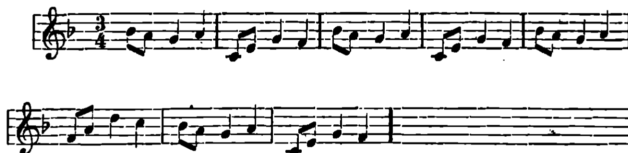
1-mo 2-do

464.
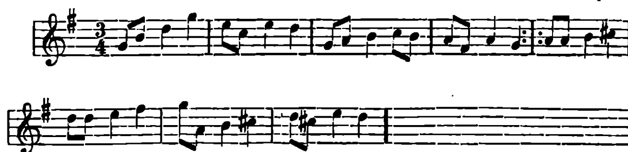
z Warszawy.

z Komedio-Opery: Nowy Rok (Damsego).

465.

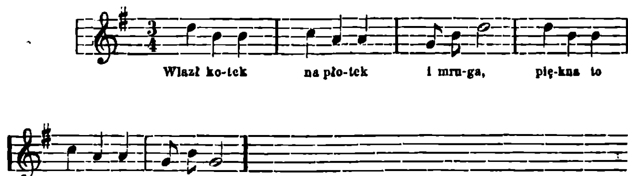
z Warszawy.

z Komedio-Opery: Młynarz i Kominiarz (Tarnowskiego).

466.

z Warszawy

1. Wlazł kotek — na płotek
i mruga;
Piękna to piosneczka
nie długa.

2. Wlazł kurek — na murek
i pieje;
Niech się nikt z tych piosnek
nie śmieje.

